

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

رامان له قهرنان

نور الدين اريار عورسمان محمد ومحمد رشيد

منشأة إقرا الثقافة
www.igra.ablamontada.com

www.igra.ablamontada.com

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

بۆدایەزانانی چۆرەها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النِّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com



www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

رامان لە قورئان

چەند بنەمايەك بۆ تیگەيشتن

ئەندازيار عوسمان

(٢٠٠٣ز-١٤٢٤ك)

به ناوی خوی به خشنده میهره بان

رامان و چند وو شهیهك

سوپاس وستایشی بی پایان بو خوی پهروه دگاری جیهان و دروودو سه لامیش
له سهر گیانی سهر داری پیغه مبه ران و یارو یاوهر و شوین که وتوان..

وهك مه حوی ده لیت :

که هه لگیر سا له نووری باده شه معی حوسنی جانانه

نه چیتته سهر ته ریکه ی هه زه تی په روانه دل چبکا

واته : کاتی به هو ی نووری پاکی خوشه ویستی راستی یه وه ، دل رووناك بو وه وه

و بهر خوردار بو له خوشی یه بی سنووره ، نیتر بیجگه له ریگای په روانه که

خوسو وتاندنه له پیناوی خوشه ویستدا ، چ ریگایهك هه یه که له وه باشترو

مه زتر بیت ؟؟

به نووری باده که شفی زولمه تی ته قوا نه کهم چی بکه م

به شه معیکی و هها چاری شه ویکی وانه کهم چی بکه م

واته : نه گهر به هو ی یارمه تی نووری یه زندانه وه ریگای تاریك و نووتهك

به خوا په رستی رووناك نه که مه وه و ، بهو رووناكی و تیشکه چاری شه ویکی

واتاریك نه کهم و خوم نه گه یه نمه خوشه ویستی راستی ، نه بی بیجگه له مه چی

هه بی ، کهوا بتوانی چاره سهرم بو بکات ؟؟

جا نه گهر له دنیا ی نه ده بیات وه بگوا زینه وه بو زه مینی واقعی نه مپرومان و

وردبینه وه ، بو مان دهر ده که ویت که پونی نهو چراو رو حی نهو مه شخه له له

قورئانه وه نه بیت سهر چاوه ناگری ..

بۆيە پىيوستمان بە ھونەرىك ھەيە بۇ تىپرامان ، بە رېبەرىك ھەيە بۇ تىفكرين لە گە ھەرى ئايەتەكان و مەوداۋ ماناى سوورەتەكان و ياساۋ رېساي پىكەۋە گرى بەستى تەۋاۋى موفردەۋ بابەتەكانى قورئانى پىروژ..

قورئان ۋەك مەۋسوعەيەكى بەر فراوان لىۋان لىۋە لە رەھەندى مىژۋويى و كۆمەلەيەتى و دەروونى و زانستى ، جا دارشتنى ئەم رەھەندانە بە فورمەلە كىردىكى ئەدەبى و تېھەلكىشى چەندان بوارى زانستى و سەرەداۋى مەعريفى ۋاى كىردۈۋە كە ئاسان نەبىت بەبى رېبەر بتوانى پەى بە نەيىنەكانى بەرىت ..

لىرەۋە گىرنگى ئەم بابەتەمان بۆدەردەكەۋىت كە لەگەل پەراۋەكانى پىشتىرىدا رەنج وماندوۋبوونى دەيان سالى و ، نزاكارن لەبارەگاي پەرۋەردگار كەلىنىك پىرىكەنەۋە لە كىتەبخانەى كوردىدا ..

ئىمەش لەگەل ئەۋەدا كە داۋاى قىبۇل بوون و سەرفرازى دنياۋ قىامەت دەكەين بۇ نووسەر ، ھىۋاخۋازىن كە پىسپۇرانى بوارى قورئان زىاتر لايكەنەۋە بەلاى دىراساتى قورئانىداۋ چىيان پىدەكرىت بىخەنە بەردەم قورئان دۆستان و ، خواش پاداشتى چاكەكاران زايە ناكات ..

عادل شاسۋارى

۲۰۰۳/۵/۱۸

پیشہ کی

سو پاس و ستایشی بی پایان بو خوی پەروردگاری جیہان و درودو سہ لامیش
لہ سہر گیانی سہرداری پیغہ مہران و یارو یاور و شوین کہوتوان ..

خوی گہورہ قورئانی پیروزی ناردوہ تاوہ کو لہ نایہ تہکانی وردبینہ و ہو
بہ چاکی شارہ زای بین و پیرہوی بکہین ، ہرہوک دہ فرمویت (کِتَابُ اَنْزَلْنَاهُ
إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ) (ص: ۲۹) واتہ : ئہم قورئانہ
پہراویکی پیروژہ دامانبہ زاندوہ بولای تو ، بو ئہوی لہ نایہ تہکانی وردبنہ و ہو
خاوہن یرو ہوشہ کانیش پندو ناموزگاری لیوہرگرن .

ئہم نایہ تہ لہ مہککہ ہاتہ خواوہ و ، پاش ماوہ یہک
لہ سورہتی (المؤمنون) داہر لہ مہککہ جاریکی تر جہختی کردوہ لہ سہر وورد
بونہوہ لہ قورئان و فرموی : (أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ
الْأَوَّلِينَ ، أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُكْرُونَ ، أَمْ يَقُولُونَ بِهِ حِيَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ
بِالْحَقِّ وَكَثُرَ لَهُمُ الْخَبْرُ الْكَارِهُونَ) (المؤمنون: ۷۰) واتہ : نایا ووردبونہ تہوہ لہم
گوفتارہ ﴿ کہئہم شیوازہش (أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ) سہرزہ نشتی تیایہ بویان کہ
ہق وپاستی یان پیشیل کردوہ وپشتگویان خستووہ .. ﴾ پہنگہ ئہم پشت
گوی خستہ شیان لہ بہر ئہوہ بی کہئہم بہرنامہی کہ بو ئہمان ہاتووہ شتی و بو
باوک و باپیرانیان نہ نیردراوہ ، (دیارہ ئہمانیش کویرانہ دوی باو و باپیرانیان
دہکون) .. یان لہ بہر ئہوہیہ کہ پیغہ مہرہکیان نہ ناسیوہو ئہوہ بو تہ ہوی
ئہوی کہ بہرا بہ پیہامہ کی نہکەن ، یاخود (بی شہرمانہ) دہلین : شیتی
سہری لی داوہ ، نہ خیر وانییہ ، بہ لکوپاستی و ہقی بو ہیناون ، بہ لام زوربہ یان
پقیان لہ راستی یہو پیی سہغلہ تن ..

له مه دینه ش قورئان جاریکی دیکه جهختی کرده وه سهر وردبونه وه له باسی
 دوو پوه کانداهرمووی (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
 لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء: ۸۲)

واته: نه وه بوق سهرنجی قورئان نادهن ولی وردنابنه وه؟ خو نه گهر له لایه نه
 که سیکی تره وه بوايه جگه له خوا بیگومان جیاوازی و دژایه تییه کی زوریان
 تیا ده دژیه وه.

له سوره تی (محمد) یش دا جاریکی دیکه له مه دینه هه مان سهرزندشتی دوو
 پوه کانی کرد و هرمووی (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا)
 (محمد: ۲۴) واته / نه وه بوچی وردنابنه وه له قورئان؟ ناخو دله کانیان قفل دراوه
 ؟ ناشکرایه مروئی بړوا دار له قورئان بیزار نابو، له زور خویندنه وه دوو باره
 کردنه وهی دا هه رگیزه جایباته کانی دواپی نایه ت.. بویه تا پوژی قیامت
 ده رگا والایه بو هه رکه سی بیه وی له قورئان رد بیته ره.. خوی گهر دوش
 به فزلی خوی هم نرسینه بکاته هوکاریک بو چاکتر وردبونه وه و تیگه یشتنی
 زیاتر له قورئان وسودی موسلمانان ..

نیستاش هرموون نیوه و بڼه ماکانی وردبونه وه له قورئان:

یه که هم/هه موو وشه یه که له قورئاندا جینی خوی کرتووه :

نه گهر باش ردبینه ره ، ده بنین په یوه ندی هیه له نیوان وشه کانی نایه تیکی
 سوورده تیگدا و هه ریه که یان بهوردی و به حیکمه ت دانراوه .. بو نمونه :
یه که هم: هه ر وشه یه کی قورئانی پیروز وه دهنکه مرواری یه ، که به ته نها
 بوخوی جوانه ، کاتیک له پارچه یه که ئالتونیش دا دانه نری ، هه رجوانه ، کاتیک
 ملوانکه یه کیشی لی دروست ده کری هه ر نایابه و ده گونجی له گهل دهنکه کانی
 ترده ... هیچ پیتیکی یا وشه یه که یان سهرو بوړیک له قورئاندا زیاده نییه و به بی

هووده نه هاتوو ودهستی په روږدگار نه خشانديوته، ئه وهی تی بگات
سه ری دهورمی له گه وره یی وناوזהیی ئه م قورئانه ..

قورئان د فهرمونیّت (خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ
الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ) (الزمر: ۵)

واته/ خواوهند ئاسمانه کان وزه وی له سهر بنچینه ی هه ق وراستی دروست
کردوو، به شیوه ی که وانه یی شهو به سهر پوژدا ده هیئت و به هه مان شیوه ش
پوژیش به سهر شهو دا دینیت، خورومانگیشی پام کردوو و پای هیئان
(له فهرمانی دهرناچن و له خزمه تی ئاده میزاد دان)، هه ریه که له وانه له چهرخ
و خولدان تا کاتیکی دیاری کراو، ئاگادارین هه ر خوایه زوړ به دده سه لاتو
لیخو ش بوو له م نایه ته دا هه موو ووشه کان په یوهندیان به یه که وه هه یو،
دیاردی پوژو شه ویش په یوهندیان هه یه به پام کردنی زه وی و خوړ و مانگه وه و
هه روه ها په یوه ندیشیان هه یه به خولاندنه وه و جولانی زه وی و مانگ و خوړ وه
که هه ریه که یان له خولگه ی تایبه تی خوی دا بو ماو هیه کی دیاری کراو به رده و ام
ده بی و هه ریه که یان نه جه لی خوی هه یه ..

دووهم/ قورئان باسی سه ختی سزای دوزخ ده کات وده فهرمونیّت: (وَلَنُنْزِلَنَّ مِنْ
نَفْحَةٍ مِنْ عَذَابٍ رَبِّكَ لِيَقُولَنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ) (الانبياء: ۴۶)

لیږده قورئان بو دهر خستنی سه ختی وگرانی سزای دوزخ باسی کاریگه ری
که مترین سزا ده کات، تاپیمان بسه لمینی نه گهر به که مترین سزا ئاوا هاواریان
لی هه ستی و به رگه ی نه گرن ئه ی ده بیّت هه موو سزا که چو ن بیّت ؟؟.

له م نایه ته دا چه ند ووشه یه که به کار هاتوو که هه مووی کار له سهر که م
کردنه وه ده که ن، (لَئِنْ) واته : نه گهر، بو (تشکیک) وه که می
ده گه یه نیّت، (مس) به ریان بکه وی، و شه ی (أصاب) ی به کار نه هیئاوه که مانای

تووش بوون و بهرکه وتنی زور و به هیزه ، (نَقَحَة) بۆنیککی کهم....
 ههروه ها (تنوین التنکیر) ی ههیه که بۆ مه بهستی کهم کردنه وه به کار هاتوو ه....
 (من عذاب) به شیک له سزا نه که هه موو سزا که ! وشه ی (النکال ، العقاب)
 به کار نه هاتوو ه که سزای گه وره ترن ، (ربک) پهروه ردگارت ، له جیاتنی
 وشه ی (القهار ، الجبار ، المنتقم) به کار هاتوو ه.... (لَيَقُولَنَّ) (تاکید) ی تیا به به (لام) و
 به (نونی تاکید) ، که به دڵنیایی زوره وه ها واریان لی هه لده ستی...

جامانای ئایه ته که بهم جوړه ی لیدی ت: سویند به خوا ئه گهر که میک له
 ها لوی یان (بۆنی) سزای پهروه ردگارت بی به سه ریانا ، ئه وه خوانه ناسان به کول
 ده لێن : هاوارو ئاهو ئاله بۆ ئیمه ، به پراستی ئیمه سته مکار بوین... بهم شیوه یه
 ده بینین که هه موو یه کی له وشه کان له خزمه تی مانای ئایه ته که دان که نا کرئ
 بگۆر د رین بۆ وشه ی تر.. ههروه ها ئاشکرا شه که ئهم ئایه ته په یوه ندی ههیه به
 ئایه ته کانی پێش خۆی و دوای خۆیه وه و به جوانی جی ی خۆی کرد و ته وه و
 پۆلی خۆی بینوه له سوره تی (الانبیاء) دا...

سییه م: قورئان باسی میوه ی دنیا ده کات که بو خوار دن و گه لیک شتی تر
 به کار دیت ، وهک وشک کردنه وه و کردن به دو شاو و فروشتن و .. هتد ، بۆیه که
 باسی ده کات ده فهرمویت (و منها تاكلون) ، به لام بۆ میوه ی به هه شت که ته نها
 بۆ خوار دن ده فهرمویت (منها تاكلون) :

(فانشانا لکم به جنات من نخيل واعناب ، لکم فیها فواکه کثیره و منها
 تاكلون) المؤمنون ۱۹/ ، ئه مه له دنیا دا ، له به هه شتی شا (وتلك الجنة اورتتموها
 بما كنتم تعملون لکم فیها فاکه کثیره منها تاكلون) الزخرف ۷۳
 که واته پیتی (و) به مه به ست دانرا وه و مانایه کی تر ئه دات به ده سته وه ..

بڼه مای دوو دم / دووباره بوونه ووی نایه ته له سر مه سه له یه ک ب جهخت
کردنه سر نه و مه سه له یه یه و له هه مان کاندایه کتری ته واو ده که ن

ئوهی که سهیری قورئان دهکات چهند نایه تیځ ده بینئ له سر مه سه له یه ک
دووباره بوته و په ننگه و ابرانی هروا بی مه به ست دووباره بوته و، یان و ابرانی
ته نها بؤ جهخت کردنه سر نه و مه سه له یه چهند جار باسکراوه، که له راستی دا
ئوگر ورد ببینه و ده بینن دووباره بوونه ووی هه نایه تیځ، بؤ جهخت کردنه
له لایه ک وله لایه کی تریشه و ته واو کردنی لایه نه کانی باسه که یه، تا هه رچی یه ک
په یوه ندی به و باس و مه سه له یه و هه یه هقی خوئی بدریتی و پروادار به رچاو
پوون بیت... (ته نانه ت چیروکی هه ر گه لیک که له قورئان دا باسکراوه له چهند
سووره تیځدا دووباره بوته و، هه ر جاره و چهند شتیکی نوئی یی باس دهکات
که بؤ نه و شوینه پیوسته)...

نمونه یی یه که م / له قورئاندا له دوو جیگا دا باسی نه کوشتن وزینده به چال
نه کردنی منال هاتوو، ئوگر ئی وردینه و یه که میان، جل و گیری دهکات له
کوشتنی منال ئوگر له بهر نه و بیت که نه و که سه بترسیته له داهاتوو دا هه ژار
بکویت و نه توانی به خپوی بکات، واته ئیستا حالئ باشه و له داهاتوو دترسی،
دووه میس باسی حاله تیځ دهکات که که سیځ ئیستا هه ژاره و به بیانوی ئوهی
که ناتوانی ئیستا به خپوی بکات ، مناله که ی خوئی ده کوژیت... دیاره نه مه
دو و حاله تی جیا وازن و قورئان چاره سه ری هه ردو و حاله ته که دهکات و یه کتری
ته واو ده که ن ..

نایه تی یه که م // ولا تقتلوا اولادکم خشية إِملاق، نحن نرزقهم وإياکم، إن قتلهم
کان خطاً کبیرا // الإسراء ۳۱ واته / مناله کانتان مه کوژن له ترسی هه ژار

بوون (له داهاتوو)، چونكه ئيمه پزق و پوزى ئه وان و ئيوهش ددهين، بهراستى
كوشتن وزينده به چالكردنيان ههلهيهكى گه وره بووه.

ئايهتي دووهم/ (ولا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ، نحن نرزقكم وإياهم) ۱۵۱ الانعام
واته/ منالهكانتان مهكوژن وزينده به چاليان مهكهن له بهرئوهي ههژارن، چونكه
ئيمه پوزى ئيوه و هوانيش ددهين... له ئايهتي يهكه مدها دوترسن منالهكه ببيته
مايهي ههژاريان له داهاتودا وشهي (نرزقهم) ي پيش خستوو، واته پزقيان
له گهل خويانهو، له دووهم دا كه خويان ههژارن و دوترسن به منالهكه زياتر
ههژارين، وشهي (نرزقكم) پيش دهخات واته پزق و پوزى ددهين به ئيوه
به ئه وانيش...

نموونهي دووهم/ له مهسهلهي شوينكه وتن و لاسايي كردنه وي كويرانهي
باوباپيراندا، دوو ئايهت ههيه، يهكه ميان له مهكهو دوو ميان له مهدينه هاتوته
خواري و، له يهكه مياندا ده فهرموي (أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بَغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ، وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاؤُنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ)
(لقمان: ۲۱-۲۲) واته/ ئايا سه رنجتان نه داوه كه بهراستى هه رچي له ئاسمانه كان
و زهويدا ههيه هه ره مووي خوا بو خزمهتي ئيوه ي دروست كردووه و بو ي پام
كردوون، هه روها به فراواني ناز نيعمهتي ئاشكراو په نهاني به سه ردا پژاندون،
له گهل ئه وه شدا هه نديك له خهلكي موحاده له و دمه دمه ي نابه جي دربارهي
خواو بهرنامه كهي دهكهن، بي هيچ به لگه يهكي زانستى و پيئيمايي يهكي
پيغهمبران و پهراويكي بوون كه ره وه ي خوايي... كاتيكيش پييان بو ترينت
شويئي ئه و بهرنامه يه بكه و ن كه خوا ناردوويه تي، ئه و ده ليين: نه خير شويين
ئه و نه ناكه وين، به لكو هه ره شويني ئه و شتانه دهكه وين كه باووباپيران

وماؤستايانمان په پړه وېيان ليكړدوه، ئايا نه گهر شه يتانېش بانگي كردېن بؤ
سزاي داگيرساوي دوزخ ، هره پړه وي دهكېن ؟!

له نايه تي دوه مېش دا ده فرموي (وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئاً وَلَا يَهْتَدُونَ)
(البقرة: ۱۷۰) واتـ/ نه گهر بهو خه لکه نادانه بوتريت : شويني نهو بهرنامه يه
بكهون كه له لايه ن خواوه پړوانه كراوه، ده لين: نه خير ، هره شويني نهو
دهكه وين كه باووبا پيرانمان پيوه نالووده بوون وله سهرې راهاتوون، ئايا نه گهر
باووبا پيرانيشيان تي نه گه يشتوو هيچ نه زان بن و هيدايت ورنه گرن ،
هردوايان دهكهون ؟؟؟... له جاري يه كه مدا هيرشي تيانيه بؤ سهر باوك
وبا پيريان چونكه له مه ككه نهو زياتر قورس دهكه وته وه له سهر يان وله سهر
باووبا پيريان لاريان نه بوو خو به كوشت دان ، به لام له مه دينه شپ هه لگيرسابوو
، جائيتر هيرش دهكاته سهر باووبا پيرانيان كه عه قلبيان نه بووه و هيدايت يان
ورنه گرتوه و هردو نايه ته ككش يه كترې ته واو دهكېن وجهخت دهكه نه سهر
نهو هې كه چاوليكه ري كوړانه كاريكي نه شياوو خراپه ناگونجې كه سي بيكات
كه خوا نيمه تي عه قل ويرو هوشي داوه تي.....

نهو نه ي سي يه م/ قورئان له ده شوين دا باسي داواي كافر دهكان دهكات كه
فرسه شيكي تريان بدرتي وبگرېنه وه دنيا تاجاكه بكه ن ، جا هر يه كه يان
ته واوكه ري نهواني تروماناو مه به ستيك پيشان ددات كه جياوازه له واني تر :
يه كه م/ له سهره مرگدا كافر دهكان ده لين : (حتى اذا جاء احدهم الموت قال رب
ارجعوني لعلني اعمل صالحا فيما تركت كلا انها كلمة هو قائلها ومن ورائهم
برزخ الى يوم يبعثون) المؤمنون . . . واتـ/ نهو كاته ي مردن دي ت ويه خه
به يه كيكيان دهگريت ده ليت : په روه رداگر بمگير هره وه بؤ دنيا به لكو چاكه بكه م
و نهو هه لانه ي له ده ستم چووه له مه ودا له ده ستي نه دم ، پي ي

عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَقْتَرُونَ) (الأعراف: ٥٣) واته/ ئایابی باوه پان چاوه پئی چی ده کهن جگه له پیشهاتن وپوودانی هه پره شه قورئانی یه کان؟ جا ئه و پوژهی که هه پره شه به لینه کان دینه دی، ئه وانه ی پیشتر فه راموشیان کردبوو ده لاین: به راستی پیغه مبه رانی په روه دگارمان هه قیقته وراستی یان هیئابوو، ئه ری ئه وه که سیک نی یه تکامان بۆ بکات؟ به لکو خوا به مانبه خشیت یا خود بگه پیننه و. بۆ دنیاو کارو کرده و ی چاک بکه یں « نه که ئه و ی که ئه و سا ده مانکرد، به راستی ئه وانه خو یان دۆراندو هه رچیان هه لبه ستبوو و باوه پریان پئی هه بوو، لاین ون بوو...

پینجه م/ ئنجا که ده چنه لای ئاگره که وه سهره نجامیان ده بینن وه وه له کانیان بۆ گه پانه وه سوودی ناییت، داوانا کهن « به لکو خۆزگه به گه پانه وه ده خوانان (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ آيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا لُهُمْ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ) (الأنعام: ٢٧-٢٨) واته/ ئه گه ر ئه وانه بیینی له قیامه تدا له سه رلیواری دۆزه خ پاوه ستینراون و ده لاین: خۆزگه جاریکی تر بیانگیراینا یه ته وه بۆ دنیا، ئه و سا هه رگیز نیشانه و به لگه و ئایه ته کانی خوامان به درۆ نه ده زانی وله به روا داران ده بوین، نه خیر راست ناکه ن به روا ناهینن، بیگومان ئه وه ئاواتیکی ئه سته مه، هه موو ئه و کارو کرده وه پیلانانه ی که پیشتر ده یانشاردوه، ئیستا وائاشکرا بووه بۆیان، خو ئه گه ر بگێردرینه وه بۆ دنیا « ده ست ده که نه وه به و کارو کرده وانه ی که جاران ده یانکرد، به راستی ئه وانه درۆزنن.

شه شه م/ پاش ئه و ی ده چنه دۆزه خه وه سزا ده چیژن و ده زانن خوی گه وه ره وه عدی خوی برده سه رو سزای دان، ئینجا داوا ده که نه و. « به لکو پئی یان بدری بگه پیننه وه دونیاو ده لاین (وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي

جَهَنَّمَ خَالِدُونَ، تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ، أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُنثَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ، قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ، رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ، قَالَ اخْسَءُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُنِي (المؤمنون: ١٠٨)

واته/ئهو كه سه‌ی تهرانزوی چاکه کانی سووک بیئت، ئه‌وانه ئهو كه سانه‌ن خو‌یان له ده‌ست داوه خو‌یان خه‌سارو پيسوا كردوه، ده‌بیئت هه‌ر له‌ناو دۆزدخدا ژیا‌نی نه‌براهه ببه‌نه سه‌ر، بلیسه‌ی ئاگر دهم وچاویان ده‌برژینیئت، هه‌موویان دهم وچاویان ده‌شیویئت، (ئه‌وسا خواوه‌ند پرسیا‌ریان له‌ده‌کات) ئایا کاتی خو‌ی ئایه‌ته‌کانی من به‌سه‌رتاندا نه‌ده‌خو‌یندرایه‌وه، که‌چی ئی‌ره به‌رواتان پی‌نه‌بو وبه‌درو‌تان ده‌زانی؟ سه‌ره‌نجام به‌که‌ساسی‌یه‌وه ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا نه‌گه‌به‌تی ونه‌ها مه‌تی شانی گرتین و زال بوو به‌ سه‌رماندا، ئیمه‌ که‌سانیک‌ی گومرا بووین، په‌روه‌ردگارا له‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ و سزاکه‌ی ده‌رمان به‌ینه‌ ئه‌گه‌ر جباریک‌ی تر گه‌راینه‌وه بو‌ گومرای‌ی ئه‌وه ئیتر دیاره‌ ئیمه‌ که‌سانیک‌ی سه‌سته‌مکارین، خرای گه‌وره‌ له‌وه‌لامیان دا ده‌فه‌رمویئت: بی‌ده‌نگ بن وده‌متان داخه‌ن، سه‌شه‌م له‌گه‌ل مه‌که‌ن

هه‌وه‌مه‌/م ئنجا که له‌وه‌ش بی‌هیوا ده‌بن واده‌زانن به‌هاوارهاوار ده‌نگه‌ ده‌نگ په‌حمیان پی‌ده‌کری و سزایان سووک ده‌کری و ده‌گه‌پدرینه‌وه بو‌ دنیا و دیاره‌ ئه‌مه‌ش هه‌ر سه‌ودی نابیئت (وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَؤُنَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ، وَهُمْ يَنْظُرُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ) (فاطر: ٣٧) واته/ئه‌وانه‌ی کافرو بی‌به‌وابوون، دۆزه‌خ بو‌یان ئاماده‌یه، به‌یاری له‌ناوچوونیان نادییئت، تابمرن وپزگاریان بییئت ته‌نانه‌ت به‌شی‌ک له‌سزاکه‌ش له‌سه‌ریان که‌م نا‌کریته‌وه، ئا به‌وشیوه‌یه هه‌موو کافرو بی‌باوه‌ره سه‌سه‌خته‌کان سزا ده‌درین

وتۆلەيان لى دەستىنن . ئەوانە گرىۋە زارى وھاوارو قىژىۋ نالەيان لەناو
 دۆزەخدا لى بەرز دەپىتەۋە بەكە ساسىيەۋ دەلىن: پەرۋەردگارا دەرمان بەينەۋ
 پىزگارمان بىكە لەم حالە، مەرج بىت كارو كىردەۋەى چاك ئەنجا، بەدىن، نەك
 ئەۋەى كەجاران دەمانكىرد، لە ۋەلامىاندا خواۋەند دەفەرمىۋىت : ئايائەۋەندە
 تەمەنمان پىئەبەخشىن، ئەۋەى بىيەۋىت بىرى بىكاتەۋە تىايدا بىرىكاتەۋە!؟

بىداركەرەۋەشتان بۇ ھات، (دىارە ھەموو خەجالەت وسەر شوپ دىۋەن وقسەيان
 نامىنىت) بۇيە پىيان دەۋترىت: كەۋاتە دەبچىژن سزاي سەختى دۆزەخ، چونكە
 سىتەمكاران ھىچ پىشتىۋانىكىيان نىيە ...

ھەشتەم/ سزاۋنازارى دۆزەخ كافران بىزار دەكات ۋەىچ چارەيان نامىنى تەنھا
 ئەۋە نەبىت كە داۋا دەكەن تاقە پۇژىك بەشىك لە سزاكەيان لەسەر سووك
 بىرىت، دىارە بۇ ئەمەش ۋەلامىان نادىتەۋە: (وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
 جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ، قَالُوا أَلَمْ تَكُنَّا تُنَادِيكُمْ رَسُولُكُمْ
 يَا نَبِيَّاتٍ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ) (غافر: ۴۹)
 ۋاتە/ئەۋانەى كە لەناو ئاگرى دۆزەخدا بەفرىشتەكانى كارگىپرى دۆزەخ
 دەلىن: داۋا لە پەرۋەردگارتان بىكەن، تەنھا پۇژىك بەشىك لەسزاۋنازاران كەم
 بىكاتەۋە.. ئەۋانىش لە ۋەلامىان دا دەلىن: باشە مەگەر پىغەمبەرەكانتتان بە
 بەلگەۋ نىشانەى پوۋن ۋناشكراۋە، پەۋانە نەكرابوۋن بۇتان؟ ھەموۋان دەلىن :
 بەلى، راستە، ئىنجا فرىشتەكان دەلىن: دەى كەۋابوۋ ھەر داۋابىكەن وپىارپىنەۋە،
 بىگومان داخۋازى وپارپانەۋەى كافران بەھىچ ناچىت ، تازە ھىچ نىرخىكى
 نىيەۋگىرا ناپىت...

نۆيەم/ كاتى بى ھىۋا دىۋەن لە دەرچوۋن لە دۆزەخ ۋكەم كىردنەۋەى سزاكەى
 ئىنجا داۋادەكەن لە كارگىپرانى دۆزەخ، كە داۋا بىكەن لەخۋا كە بەيەكجارى
 لەناۋيان بەرىت: (إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ، لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

مُبْلِسُونَ، وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ، وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ قَالَتْ إِنَّكُمْ مَأْكُونُونَ ۖ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ (الزخرف: ٧٨) واته/ بهراستی تاوانباران لهناوئازو سزای دوزخ دا بههمیشهیی دهمیننهوه، ئازارو سزا لهسهریان کهم ناگریتهوه، لهکاتیکیدا ههمووشیان تیایدا ناوومیډو بی هیوان.

جاوه نه بیټ ئیمه سته ممان لی کردبن، به لکو ههرخیوان سته مکار بوون، دوزخیه کان هاوار ده کهن، ئه ی مالیک (که فریشته ی سهرپه رشتیاره): باپهروه ردگارت بمانکوژیت، دهبا بمرین وکو تاییی بهم سه غله تییه مان بیټ، له وه لامیانددا ده لیت: بهراستی ئه وه جیتانه و تیایدا بو همیشه ده بیټ بمیننه وه، سویند به خوا بهراستی ئیمه په یامی هه ق وراستیمان بو ئیوه په وانه کردوه، که چی زوره تان هه زتان له حق وراستی نیه و لی بیزارن.

ده یه مه / کافره کان هه رکات سهیری کارو کرده وه ی به دیان ده کهن وده زانن هه رچی وه عدو په یمان وقسه ی پیغه مبه رانه راست ده رچوون ۖ ئاوات ده خوانن که خوژگه پاش زیندو کردنه وه ببونایه ته وه به گل و تیا بچونایه ته وه، یان هه ر زیندو نه کرانایه ته وه هه ر نه بوونایه ... جائه مه له دوا ی ههمووبی هیوا بوونه کانیا ن بیټ، یان له گه ل ههموو قوناغیک که پیشتر باسما ن کرد بیلین هه ر ده گونجی (يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ الْمَرْءَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا) (النبا: ٤٠) واته/ قیامت پوژیکه که ئاده میزاد سهیری کرده وه کانی ده کات که پیشتر کردوونی ۖ خوانه ناس ده لیت: خوژگه هه ر خاک بووما یه و ئاوا زیندو نه کرامایه ته وه و گیرم نه خوار دایه ...

نموونه ی چواره م/ وتمان په یوه ندی هیه له نیوان ئایه تی سوره تیک وئایه تی سوره تی تردا که له سه ر یه که مه سه له هاتوون، ئه وه تا له مه که که

فهرمانیک هاتووہ بۆ حەزەرت (ص) کە دوور بکەوێتەوہ لە کوپو کوّمەلی ئەوانەى
 کە سووکایەتى ئەکەن بە ئایەتەکانى خوا ، پاشان لە مەدینەش جەخت
 دەکاتەوہسەر ئەم مەسەلەىە وئامازە دەکاتەوہ بۆ فەرمانەکەى کە لەمەککە
 ناردبوویە خواری....

خوای پەرورەدگار لە مەککە لە سورەتى (الانعام/ ٦٨) دا فەرمان ئەدات بە
 حەزەرت (ص) و دەفەرمویت (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
 عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَعْدَ بَعْدَ الذِّكْرِى
 مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) (الأنعام: ٦٨)

واتە/ کاتیک ئەوانەت بىنى کە سووکایەتى بە ئایەتەکانى ئیمە دەکەن، ئەوا
 پشتیان تىبکە و کوپو کوپونەوہیان بەجى بهێنە هەتا ئەو کاتەى دەچنە سەر
 باسیکی تر، کاتیکیش ئەگەر شەیتان لە بیری بردیتەوہ کە دوور بکەوێتەوہ
 لیان، هەر ئەوئەندەى بیرت کەوتەوہ لەگەڵ گەلی ستەمکاراندا دامەنیشە..
 لەشارى مەدینەش دووپووہکان بەپرووکەش موسلمان بوون وەلەدیشەوہ درى
 بەرنامەى خوا بوون ، بۆیە هەر فرسەتیکیان بۆ هەلکەوتایە تانەو تەشەریان
 ئەدا لەموسلمانان وژەهرى خویان دەپرشت.. بۆیە جاریکى تر لەباسى
 دووپووہکاندا جێو گیرى کرد لەدانیشتن لەکوپو کوّمەلى ئەوانەى کە
 سووکایەتى بە بەرنامەى خوا دەکەن وئامازەشى بۆ فەرمانە پێشترەکەى
 مەککەش کردو، فەرمووی (بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ
 الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِيبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَقَدْ
 نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْدُوا
 مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
 وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا) (النساء: ١٤٠)

واتە : ئەى پێغەمبەر (ص) مژدە بە دووپووہکان بەدە کە بەراستى سزایەکی بە
 ئیشیان بۆ ئامادە کراوە ، ئەو دووپووہانەى کە بىباوہرەکان دەکەنە پشتیان

ویاوه‌ری خوځیان له جیاتی برواداران ، ئایا ده‌یانه‌وێت ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌رزیاڼ له‌لای ئه‌وان ده‌ست بکه‌وێت ؟ ئه‌وانه به‌هه‌له‌ داچوون ، چونکه به‌پراستی ده‌سه‌لات و بالاده‌ستی و سه‌ربه‌رزى هه‌ر هه‌مووی بۆ خوايه، به‌پراستی خواى گه‌وره له‌ قورئاندا ئه‌م بېراره‌ی پېشت ناردووه بۆ سه‌رتان ، (مه‌به‌ست فرمانه‌که‌ی مه‌که‌که‌یه) که هه‌رکاتێک له‌جى یه‌کدا گوێتان لى‌بوو کوفرو گالته به‌ ئایه‌ته‌کانى خوا ده‌کرا، ئه‌وه دامه‌نیشن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا هه‌تا قسه‌و باسه‌که‌یان نه‌گۆڕن ، نه‌گه‌ردانیشتن و گوێ نه‌ده‌نى ئه‌وه به‌پراستی ئیوه‌ش له‌وکاته‌دا وه‌ک ئه‌وان و حیسابى ئه‌وانتان بۆ ده‌کری . به‌پراستی خوا دوو‌پووه‌کان و بیباوه‌پان هه‌موویان له‌دۆزه‌خ دا کو ده‌کاته‌وه .. ئه‌م ئایه‌تانه‌ی (النساء) لۆمه‌ی ئه‌وانه ده‌کات که به‌ گوێی فرمانه‌که‌ی پېشویان نه‌کردووه که هه‌رزوو له‌مه‌که‌که هاتۆته‌ خواره‌وو پاشان زیاتر پوونی ده‌کاته‌وه که نابى دۆستایه‌تى بکری له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که دژایه‌تى ئیسلام ده‌که‌ن و گالته‌ی پنده‌که‌ن، ئینجا ئه‌وانه‌ش که‌وا ده‌که‌ن و گوێ ناده‌نى به‌دوو‌پوویان دانه‌نى و هه‌رپه‌شه‌ی دۆزه‌خیشیان لى ده‌کات .. لی‌ره‌وه په‌یوه‌ندى نیوان ئه‌و دوو‌فرمانه تی‌ده‌که‌ین که قورئان خوێ ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات ..

نموونه‌ی پینجه‌م: قورئان رینمایى برواداران ده‌کات که ته‌نها له‌خوا داواى عی‌ززه‌ت و سه‌ربه‌رزى بکه‌ن ، چونکه هه‌رچى عی‌ززه‌ت و ده‌سه‌لاته‌ هی خوايه ولای ئه‌وه‌وه ده‌ست ده‌که‌وێت .. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له‌ شه‌ش سووره‌دا هاتووه و هه‌موویان پێکه‌وه هه‌موو لایه‌نه‌کانى روون ده‌که‌نه‌وه و هه‌ریه‌که‌شیان به‌ته‌نها روئى خوێ بینویه له‌و سووره‌دا که تیایدا هاتووه ..

یه‌که‌م: له‌مه‌که‌که یه‌که‌م جار له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته خواره‌وه: (من كان يريد العزة فلله العزة جميعا) اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم عذاب شديد ومكر اولئك هو

یبور (فاطر ۱۰) واته : ئه‌وه‌ی سه‌ربه‌رزی وپایه بَلْندی ده‌وِیت « بابزانیّت که هه‌موو سه‌ربه‌رزی و پایه بَلْندیه‌ک هه‌ر بۆ خوایه « گوفتاری جوان و به‌جی بۆلای ئه‌و به‌رزه‌بیته‌وه ، کارو کرده‌وه‌ی چاکیش گوفتاری شیرین به‌رزه‌کاته‌وه ، جا ئه‌وانه‌ی که پیلانی خراپ ده‌گێرن سزای زۆر توندو تیژ بۆیان ئاماده‌یه ، پیلانی ئه‌وانه هه‌ر خۆی پووچ ده‌بیته‌وه و بۆ به‌رووبووم و بیناکامه ..

دووهم: هه‌ر له‌مه‌ککه ئه‌م ئایه‌ته هاته خواره‌وه (واتخذوا من دون الله الهة لیکونوا لهم عزا « کلا سیکفرون بعبادتهم ویکونون علیهم ضدا) مریم ۸۲ واته : ئه‌و بیباوه‌پانه له‌جیاتى خوا جوړه‌ها شتی تریان کردو ته‌خواى خویان تا پایه‌دارى و ده‌سه‌لاتیان ده‌ست بکه‌وِیت .. نه‌خیر ، ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان ده‌یه‌پرست له‌پوژی قیامه‌ت دا باوه‌ریان به‌په‌رستنیان نیه‌و نا‌په‌زایی ده‌رده‌پرن ، به‌لکو به‌سه‌ختی دژایه‌تی یانده‌که‌ن و به‌رپه‌رچیان ئه‌ده‌نه‌وه ..

سێ‌یه‌م: هه‌ر له‌مه‌ککه له‌ سوهره‌تی یونس ئایه‌تی (۶۵) دا قورئان هاته‌وه « سه‌رئهم باسه‌و به‌حه‌زیه‌تی فهرموو: هه‌رچه‌نده کافره‌کان پڕوپاگه‌نده ده‌که‌ن و پیلان ده‌گێرن ، تۆ گوی‌یان مه‌ده‌ری و بزانه که هه‌موو عیززه‌ت و گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی‌ک هی خوایه‌و ئه‌ویش بیسه‌رو زانایه (وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) (یونس: ۶۵) دیاره ئه‌م ئایه‌ته په‌یوه‌ندی پته‌وی هه‌یه به‌ئایه‌ته‌کانی تری سوهره‌تی (یونس) وه‌و له‌هه‌مان کاتیش دا ، باسه‌کانی تری مه‌سه‌له‌ی (عیززه‌ت) ته‌واو ده‌کات ...

چواره‌م: هه‌ر له‌مه‌ککه سوهره‌تی (صافات) هاته خواره‌وه پیغه‌مبه‌ری (ص) دُنیا کرد که سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ په‌یام و به‌رنامه‌ی خواو پیغه‌مبه‌رانیتی « چونکه خواى په‌روه‌ردگار (رَبُّ الْعِزَّة) ه ، و ، فهرمووی (وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ، إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ، وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ، فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ، وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ « أَقْبِعْ أَيْنَا يَسْتَعْجِلُونَ ، فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ

فساء صَبَّاحُ الْمُتَذَرِّينَ ۖ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ، وَابْصِرْ فَنُصِيفُ قَسُوفٌ يُنْصِرُونَ ،
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۖ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۖ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ (الصافات: ۱۷۱-۱۸۲) واته: سویند به خوا بیگومان بریاری ئیمه بۆ
به نده فرستاده و پیغه مبه ره کانمان (هر زو و هر چووه) که به دلنیا یی، هر
ئهو و سهر که و توو سهر فراز ده بن، سهر بازه ئیمانداره کانیشمان هر ده سله لات
ده گرنه ده ست و زال ده بن، جاری تاما و هیه که خوت بگره و گوئیان پی مه ده ، تو
سهره نجامی لاری و خوانه ناسیان بخهر بهرچاو، له ئاینده دا خوئیان
ده بیننه وه... ئایا ئه وانه په له یانه که زو و سزاو توله ی ئیمه پو و به پوویان بیته وه
و یه خه یان پی بگریته؟! (خاک به دامانیان)، کاتیک که سزاو توله ی ئیمه داده به زیته
مهیدانیان ، ئای که به ره به یانیکی سامنا که بۆ ئه وانه ی که ئینزار کراون له
سزای خوا و گوئیان پی نه داوه... تو تاما و هیه که موله تیان بده و گوئیان پی مه ده و،
پاستی یه کان بخهر بهرچاو، سهره نجام خوئیان ده بیننه وه، پاکی و بیگهردی بۆ
پهروه ردگارت، پهروه ردگاری خاوهن ده سله لات و عیززه ت، له وه ی که ئه وانه
دهیده نه پال ئه و زاته بی هاوه ل و هاو تیه.. سلاو درودیش له سهر هه موو
پیغه مبه ران و سهر جه م فرستاده کانی خوا ، سوپاس و ستایشیش هی خوا ی
پهروه ردگاری هه موو جیهانه.

له جياتى بېرواداران ، ئايا دەيانەوئىت عىززەت و دەسەلەت و سەر بەرزىان لای
ئەوان دەست بکەوئىت؟ ئەوانە بە ھەلەداچوون، چونکە بەپاستى عىززەت
وبالادەستى ھەر ھەمووى ھى خوايەو ئەو دەيبەخشى، بە ھەر کەسى کە
بېرواداروشايستە بىت.

شەشەم: پاش لىبوونەو ھەلەغەزای بەنى موسستەلەق . پىغەمبەر (ص) لەسەر
ئايك خىوئەتى ھەلەداوخەلک ھاتن بۆ ئاوبەردن ، عومەرى کورپى خەتتە
کابرايەكى کرىگرتەى لە گەلەدا بوو ناوى (جەھاد) غەفارى بوو، ئەم پىاو
لەسەر ئاوەکە لەگەل^۲ (سنان) ى کورپى (وېرى) (جەنى) دا بوو بەدەمە قالىيان وشەپ
دروست بوو، کابراى (جەنى) ھاواری کردە ئەنسارى يەکان . (جەھاد) یش
ھاواری کردە کۆچەران ، خەرىک بوو مەسەلەکە گەورە بىت، پىغەمبەر (ص) پى
فەرموون: ئايا بانگەشە بەدروشمى جاھىلى دەکەن، لەکاتىک دا ھىشتا من
لەناوتاندام ؟ وازى ئىبھىنن ئەمە بۆگەن و خراپە ..

ئەم ھەوالە گەشستەو . بە (عبداللە) ى کورپى (ئوبەى) کورپى سەلۇل سەرکردەى
دووپووەکان، ئەویش لەناو خزمانىدا خوئى تورەکردو وتى: ئەمەشيان کرد؟
ھاتنە سەرمان و مال و حالیان ئىداگىر کردىن ، وەللأھى ئىمەو ئەوان وەك ئەو
وايە کە و تراو: سەگەکەت تىر بکە بابتخوات ، بەخوا کە گەپاينەو بۆ مەدینە
دەبىت پىزدارە کەمان بى پىزە کەمان شار بەدەر بکات .. پاشان پووى کردە
ئەوانەى دەوروبەرى و پىئى و تن: دەبخوون دەى . ئەمە خووتان بە خووتان کرد،
ھىناتانن بۆسەر خاک و ئاوى خووتان و، مالتان لەگەل بەشکردن . بەخوا ئەگەر
نانیان نەدەنى لەوى باردەکەن و دەپوون ..

ھەر دەم و دەست زەيدى کورپى ئەرقەم کە کورپىكى مىرد مندالبوو لەویدا
دانىشتبوو، ئەم قەسەيەى گەيانە خەمەت پىغەمبەر (ص) و ئەویش خەلکە کەى

سهرقا لکړه به پوښتنه وه که ته و او ماندوو بوون ولايان دا بو پشوودان هه موو
له ماندو ویتې دا خه ویان لیکه وت، نه مه ش بوئه وهی فریای قسه و باس نه که ون
وکیشه که کپ بپیته وه.. ښجا که عبدالله ی کوړی ښبه ی زانی زهید قسه که ی
که یاندووه هات وسویندی خوارد که شتی وای نه وتوو.. ښجا قورښان هاته
خواره وه وړاستی یه کانی ښا شکر ا کرد له سوره تی (المنافقون) دا که
ده فهرموی (هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلَئِنْ
خَرَأْنِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ، يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى
الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَا يَعْلَمُونَ) (المنافقون: ۷-۸) واته/دووړووه کان ده لاین به خه لکی: مال و سامان
مه به خشن به و که سانه ی که له ده وری پیغه مبه ری خودادان «تابلاوه ی لی بکه ن!
ئهی نازانن هه رچی گه نجینه کان هه یه له ښاسمان و زه و ی دا هه ر خوا
خاوه نیانه، به لآم دووړووه کان ښم پاستی یه تی ناگه ن.. ښو دووړوانه ده لاین:
سویند به خوا ښه گهر گه راپینه وه بو مه دینه، ده بیټ ښه و ی که ده سه لاتدارو
به رپیزوپیاو ماقووله، ښه و ده ر بکات له ښار که بی رپیزو بی ده سه لات، هه رچی
عیززه ت و ده سه لات و پایه داری یه هی خوا و پیغه مبه ره که ی و پرواداران ه،
هه رچه ند دووړووه کان ښم پاستی یه نازانن، یان خو یانی لی هه له ده که ن.. دیاره
ښم چه ند ښایه ته له سوره تی (المنافقون) دا، که هه موو ی باس له دووړووی
ده کات، جی ی خوی گرتوو، به لآم لاپه ریه کی تره له باسی (عیززه ت) دا
ښه گه ربیخه یه پال باسه کانی تر له مه سه له یه دا..

جا بو ښه و ی به چاکی له هه موو لایه نه کانی هه ر مه سه له یه کی تی بگه ی ن، چاک وایه
چی ښایه تی که هه یه له و باره یه و کوی بکه یه وه لی وردینه وه تاباشتر
به رچا ومان پوون بیټ و سه رمان لی نه شی ویت ا

...

نمونه‌ی ششم/ خوی په‌روه‌دگار ده‌فرمویت:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِمْ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (الصف: ٩) واته/نه‌وانه ده‌يانه‌ويټ: هوکاري تايبه‌تيان ده‌ست بکه‌ويټ، تا بتوانن نووري خوا به‌فوو، به‌قاله‌ی دم بکوژيټنه‌وه | خوا نووري خوی، ثانيی خوی ته‌واو ده‌کات وده‌یچه‌سپيټيټ هه‌رچه‌نده کافرو بيټرواکان پی‌ی سه‌غله‌ت بن وپيټيان ناخوش بيټ ... (ليټردها به‌دواي هوکاري ده‌گه‌پيټ تاوه‌کو بيکوژيټنه‌وه، خواش ده‌فرموی نووري خوم ته‌واو ده‌که‌م)

ب- (يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) (التوبة: ٣٣) واته/ (ثاليټردها له‌وه ده‌چيټ هوکاريه‌کانيان ده‌ست که‌وتبيټ وخوايان کوکړدبيټته‌وه، ئينجا ده‌يانه‌ويټ نوورو ثانيی خوا به‌فوو، يان به‌قاله‌ی دم بکوژيټنه‌وه، (به‌لام خه‌ياليان خاوه) خوا ناهيليټ ناواته‌کانيان بيټه‌ی دی و(يا‌بی الله الا أن يتم نوره) هيچ شتيکی تري ناوی جگه له‌وه نه‌بيټ ثاين و نووري خوی سه‌ربخات وته‌واوی بکات، هه‌رچه‌نده کافرانيش پی‌ی سه‌غله‌ت و دلته‌نگ بن، هه‌ر نه‌و زاته‌ بویه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هاوړی له‌گه‌ل، هيديايت وپيټنمويی و ثانيی پاست و دروست دا په‌وانه کړدوه تا سه‌ری بخات به‌سه‌ر هه‌موو به‌رنامه‌و ثانيه‌کانی تردا، هه‌رچه‌نده موشریکه‌کانيش سه‌غله‌ت و ناره‌حه‌ت بن.

(وهك وتمان: نه‌مجاره‌ زياتر کاري کافران په‌ره‌ی پيټدراوه‌و يه‌کسه‌ر نه‌يانه‌ويټ دینه‌که بکوژيټنه‌وه بویه ده‌فرموی) (ويا‌بی الله الا أن يتم نوره) به‌لام له‌ حاله‌ته‌که‌ی يه‌که‌مدا که‌ خوايان ناماده‌ ده‌که‌ن و ده‌يانه‌ويټ هوکاري به‌ده‌ست

بِهَيِّنَ (الِيطْفُوا) تا بیکوژیننه وه فهرمووی (والله متم نوره) که واته لیږدها ئه م دووباره کردنه وه یه باس له دووقوناغی هه ولی کافران دهکات..

نموونه ی هه وته م/

ا- (هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا) (الأعراف ۱۸۹) واته/ خوا ئه و زاته یه که ئیوه ی له یه که نه فس دروستکړوه و هه ره له ویش جووته که ی به دی هیئا، بۆ ئه وه ی ئارامی له لا بگریت.. (لیږدها باس باسی ئارامی یه و (واو العطف) ی بۆ به کار دیښی) به لام له م ئایه ته ی تر داباس له وه دهکات که ئادم ماوه یه که به ته نها بووه له به هه شت داو پاشان (ثم) خوی گه وړه هه وای هه ره له خوی دروستکړدوه ..

ب- (خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا) الزمر ۶/ واته: ئیوه ی له یه که نه فسه وه دروستکړدوه پاشان هاوسه ری له و نه فسه وه بۆ دروستکړد... (که واته ئه م دوو ئایه ته به هوی (واو) ی (العطف) و (ثم) موه جیاوازن هه ری که یان مانایه کی تاییه تی هه یه)

نموونه ی هه شته م/ له مه دینه له سووره تی (البقره) ئایه تی (۲۲۵) دا قورئان ده فهرمویت: (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ) (البقرة: ۲۲۵) واته/ خوی گه وړه ئه و سویندانه تان لیناگریت که له ده متان دهر ده چیت وله سه ری راهاتوون، به لکو ئه وه تان ئی ده گریت که نیه تی دلتانی له سه ره و خوا لیخو شبووه و ئارامگرو خوږاگره ...

پاشان خوی گه وړه له کو تای می مه دینه دا له سووره تی (مائده) ئایه تی (۸۹) دانه م هوکمه ی زیاتر پوونکرده وه ئایه ته که ی پیشووی ته و او کرد به وه ی که فهرمووی (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ) (المائدة: ۸۹)

واته/ خوالیتان ناگریت کاتیک به سادهی سویند به ده ماتندا دیت لهو
 سویندانه تان ده پرسیته وه که بیرو هوشتان لای بووهو بۆ مه به ستیک وتوتانه
 وجهخت کراوه ته وه سهری، نه وهش که فاره ته که ی (فَكَّارَتُهُ) :

ا- (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ
 إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ) (المائدة: ٨٩)

واته/ نان وخوراک دان به ده که سی هه ژار به شیوه یه کی مام ناوه ندی که بۆ خاوه
 خیرانتان سهر فی ده که ن....

ب- او کسوتهم ... یاخود پوخته کردنه وه یان

ج- اوتحریر رقبه ... یاخود نازا کردنی به نده یه که نه گهر بووی...

نه وه ی توانای نه وانه شی نه بوو نه وا (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ) باسی پوژ

به پوژو بیت...

(ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ) نه وه که فاره تی سوینده کانتانه کاتیک سویند
 ده خوڼ ونا یبه نه سهر (وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ) سوینده کانتان پیاریزن و بیبه نه سهر
 (كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (المائدة: ٨٩)

ئابه و شیوه یه خوا ئایه ته کانی خویتان بۆ پوون ده کاته وه بۆ نه وه ی سوپاس
 گوزاری بکه ن، به لی... ئەم ئایه تانه ی دوایی هه موو لایه نه کانی سویند
 خواردنیان پوونکرده وه که ته واکاری نه وه ی پیشووه ...

بنه های سییه م/ ته ره ی هه رسوره تیک:

ههر سوره تیک وه که دره ختیک وایه که به لق وپوپ وگه لا کانی وینه یه کی جوانی
 هه بی وقه ده که ی هه موو لق پۆپه کانی هه لگرتبی و هه موویان به یه که وه جوړه
 دره ختیکن، که ناویکی تایبه تی هه یه ..

هەر سورەتیکی قورئان ناویکی تایبەتی هەیە و کەسایەتی یەکی تایبەتی و
تەوهریهك یان چەند تەوهریهکی هەیە کە بە دەوریا دەخولیتەو و باسی
دەکات.. بۆ نموونە:

یەكەم/ سورەتی فاتحە (گەورەترین (أعظم) سورەتی قورئانە و پێی
دەوتریت (أم الكتاب) و، لەسەرەتای قورئانە و دانراوە و خۆلاسە و هەموو
قورئانە و لەو دەچیت هەموو سورەتەکانی دواتری پاشە و شەرحی
ئەوین.. حەسەنی بەسری دەلی ((خوا هەموو زانستی پەراوە ئاسمانی یەکانی
پیشووی لە قورئاندا دانراوە و ئنجا هەرچی زانستی قورئانیش هەیە لە فاتیحە دا
دایناوە، هەر کەس تەفسیرەکی بزانی وەک ئەو وایە کە تەفسیری هەموو
پەراوە ئاسمانی یە پیشینەکان (بزانیّت)) هەر لەبەر ئەوەشە کە ئەوەندە گرنگی
پێندراوە و نوێژ بەی خۆیندنی فاتیحە دروست نیە..

دووەم/ تەوهری سەرەکی سورەتی (یوسف)، بەسەرەتای (یوسف) هەسەلامی
خوای لی بی و ئنجا ناویە ناو ئاماژە دەکات بە هەندی پەندو ئامۆزگاری، بۆنموونە
دەفەر مویّت (لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّائِلِينَ) (یوسف: ۷) واتە/
بەخوا، بێگومان لەم پووداوەی یوسف و براکانیدا نیشانە و بەلگەی زۆر هەیە بۆ
کەسانی کە پرسیار دەکەن و دەگەرێن بەدوای راستی پێغەمبەریتی تۆدا.
هەروەها دەفەر مویّت (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ) (یوسف: ۲۲)

واتە/ کاتی کە یوسف پێگەشت و گەیشته ئەوپەری توندو تۆلی لاشەیی و ژیری،
ئیمەش پلە و فرمانەرایی و دانایی و زانیاریمان پێبەخشی، هەر بەو شیوەیەش
پاداشتی چاکەکاران دەدەینەو (واتە هەرکەس وەک یوسف چاکە کاربێت
بەهەمان شیوە دین بەهەمانەو و پایە بەرزێ دنیا و ئاخیرەتی دەکەین، چونکە
ئەو سوننەتی خواوە بۆ هەموو چاکەکاریک دووبارە دەبێتەو)..

ههروهه دهه فرمویت (وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ
لُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، وَلَاجِرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ) (یوسف: ۵۷)

واته : ئابهو شیوهیه دهسه لاتمان دا به یوسف وجیگیروپایه دارمان کرد له خاکی
میسردا ، هه ر پلهو پایه یه کی دهویست لهو وولاته دا دهستی دهکوت وبوی
سان ده بوو.. هه ر که سمان بویت ئاوا به هره وهری دهکین له په حمهت
وبه خششه کانمان وپاداشتی چاکه کاران به زایه نادهین، بیگومان پاداشتی
ئاخیره تیش له به هه شت دا چاکتره بو ئه وانه ی که باوه رپان هیئاوهو پاریزکارن.

پاشان ده ئایه تی دوا یی سوره ته که ش هه ر پینماییی یه و په روه ده یه بو
موسلمانان « بُوَ نَمُونَهُ لَه دُوو ئایه تی دوا ییدا دهه فرمویت (حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ
الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ
الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ » لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ)
(یوسف: ۱۱۰) واته / ئه ی پیغه مبه ر(ص) واهه زانه که ئه م پێگه یه به گول

وگولزار چینراوه ، به لکو پره له ناخوشی ونازارو گه یشتوته پاده یه که ، هه تا
پیغه مبه رانیش تووشی نا ئومیدی و بی هیوا یی ده بن و گومان واده بن که

به پاستی ئه وان به رنامه که یان به درو زانراوه ، ئینجا ئا لهو کاتی بی هیوا ییه دا
« سه رکه وتنی تایبه تی ئیمه یان بو دیت ، ئه و سا ئه وه ی بمانه ویت وشایسته
بیست پزگاری دهکین » جا که س نی یه بتوانیت توله ی توندو تیرژی ئیمه له
که سانی تاوانبار و تاوانکار بگیری ته وه و به رپه رچی بداته وه .. به خوا
به پاستی له سه ر گوزه شته و به سه رهاتی پیغه مبه راندا په ندو ئاموزگاری هه یه بو
که سانی ژیهرو هوشمه ند، وه نه بیست ئه م قورئانه قسه و باسیک بیست
هه لبه ستراییت، به لکو به راست دانه ری ئه وه یه که له پییش خویه وه

هاتووہ (تہورات وئینجیل) و روونکہرہوہ و جیا کردنہوہی ھەمووشتیکی پیویستہ لەئایندەدا و، پینمووی و پەحمەتیشە بۆ کەسانیک باوہ پ دەھینن..

ئەسێیەم / تەوہرە سەرەکی سورەتی (الرحمان) پەحمەت و بەخششە زۆرەکانی پەرەردگارە . یەک بەیەک لەپیشانگای سورەتە کەدا دەیان خاتە بەرچاوو، پاش ھەریەکەیان دەفەر موویت: ئەی ئادەمیزادو پەری بە کام لە نازو نیعمەتەکانی پەرەردگار باوہ نا کەن و کامە ی پەسەند نا کەن (فَإَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) قورئان دەفەر مویت: (الرحمان . عِلْمُ الْقُرْآنِ ، خَلْقُ الْإِنْسَانِ ، عِلْمُهُ الْبَيَانِ ، الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحَسْبَانِ . وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ، وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ، وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ، فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنُّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ، وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ، فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) (۱-۱۳) الرحمان / واتە خوا ی میھرەبان، قورئانی فیڤی ئادەمیزاد کردووہ (کەئەمەش یە کەم پەحمەتە و گەورەترینیانە لەپیشانگاکەدا) ئینجا دیتە سەرئەوانی تر: ھەر خوا ئادەمیزادی دروست کردووہ، ھەرئەویش فیڤی گوفتارو ناخاوتنی کردووہ... خۆرومانگیشی بەحیسا بیکی وورد دروست کردووہو لەخولگەکانیاندا لەسوڕانەوێدان ، ئەستێرەو درەختەکان ، پووەکە بی قەدو درەختە بەرزەکان، ھەموویان سوجدە دەبەن بۆ دروستکاریان ولەو نەخشە یە دەرنانچن کە بۆیان دیاری کراوہ . ئاسمانیشی بەرزوبلند کردۆتەوہو، تەرازوو پیوہری بۆ ھەمووشتیک داناوہ (ھەموو شت بە یاسایەو ھێچ شتیک بە ھەپەمەکی و بەبی ھودە دروست نە کراوہ بۆیە پیویستە ئادەمیزادیش بەرنامەو یاسای ھەبێت لەچوارچیوہی قورئان وسوننەت دا).. ئیوہش ئەی نەوہی ئادەم با تەرازوو پیوہرتان پیک و پیک بیٹ و ستەم لەیە کتر مە کەن . دادپەرەوہر بن لە کیشان و پیوان داو تەرازوو بازی مە کەن و کەم فروشی ئەنجام مە دەن... زەویشی بۆخەلک راخستووہو باری ھیناوہ تازیانی تیا بەرنەسەر ، جۆرەھا میوہی تیدا

دیته بهر، ههروهه خورمای خاوهن دهفری گولّدانی بوّفه راهم هیّان، ههروهه
جوّرهه دانه ویّلهی کاو پهلو پوّدار و بوّنخوژی تیادا بهرهم هیّانوه... جا ئیتر
ئهی گروّی ئاده میزادو پهری به کام له نازو نیعمه ته کانی پهروهردگار بپواناکهن
و کامهی پهسه ند ناکهن..

(خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ، وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ)

ئاده میزادی دروست کردووه له قورپکی وشك بوو، و كه خفوری
پهری یه کانیشی له بلیسهی ئاگر دروست کردووه، ئهی گروّی
ئاده می وپهری به کام له نازو نیعمه ته کانی پهروهردگار بپواناکهن
وپهسه ندی ناکهن! (رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ)

خوا خاوهنی ههردوو خوهره لات وهردوو خوړ ئاوییه، ئهی گروّی ئاده می
وپهری به کام له نازو نیعمه ته کانی پهروهردگار بپواناکهن وپهسه ندی ناکهن!

(مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَیْغَانِ؛ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ئاوی دوو
دهریای بهیه که یاندوووه تیکه لیش نابن، ئهی گروّی پهری وئاده می به کام له
نازو نیعمه ته کانی پهروهردگار بپواناکهن وپهسه ندی ناکهن! (يَخْرُجُ مِنْهُمَا
الْوَلُّوْ وَالْمَرْجَانُ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) لهودوو جوّره دهریایه مرواری
ومهرجان دهردهچن، ئهی گروّی پهری وئاده می به کام له نازو نیعمه ته کانی
پهروهردگار بپواناکهن وپهسه ندی ناکهن! ئیتر بهم جوّره بهردهوام دهبی
ودوایش دیته پاداشتی بپواداران و بیپاوه ران..

چواره م/ سوره تی (العلق) یش ئه گهر لی وردبینه وه «باسی سه ره کی بریتی یه
له پیویستی مروّف به ئاین وئوه ی پیویسته له سه ری وه لویستی خه لکی
به رام بهر به ئاین، له وه دا که هه ندی کی ده بی به موسلمان وته نها بو

خوښه تی وهه ندیکې ده بې به موسلمانې بانگخوازو به هه مان شیوه خه لکانیک
ده بن به کافرو پشت هه لده کهن له پاستی وته نها کوفره کیهان بو خوښانه و
هه شیانه کافرو ریگری ده کات له بلاو بوونه وهی هق وپاستی... وانه ی یه که می
ده ست پی ده کات به (اقرأ) بخوښنه... چونکه خوښندن هوکاریکې گه وړه ی فیږ
بوونه، خوښندنیک که به ناوی ئه و پوره ردگار وه بیټ که دروستکارو
به دیهینه ره (باسم ربك الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ۱)، ئه و خوایه ی که مروقی دروست
کردو وه له چهند خانه یه کی نه ناسراو له ناو مندا لدان دا (خلق الانسان من علق)
هه وړه ها ئه و چهند خانه یه وه (زهر و) که به دیواری منا لدان دا هه لواسراو وه
له پړی ی خوښنه و خوراک وهرده گری... جاریکی تر جه خت ده کات وه له سهر
خوښندن (اقرأ وربك الأكرم، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) بخوښنه،
له کاتیک دا پوره ردگاری تو به خشنده یه و ئه و زاته یه که به هو ی قه له مه و
زانستی وزانیاری فیږ کردو وه، ئا دامیزادی فیږی ئه و شتانه کردو وه که
نه یزانیوون... ئینجا باسی هه لویستی خه لکی ده کات به رامبه ر ئه م ئاینه و به رامبه ر
نیعمه ت و به خششه کانی خوا (كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَإِطْعَى، أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْثَى) (العلق: ۶-
۷) نه خیر، له گه ل ئه و هه موو چاکه و پیژده دا که خوا به خششویه تی به ئا ده میزاد ،
به پاستی خه لکی سهر که شی ده کهن ، یاخی ده بن و سته م ده کهن ،
هه ر ئه و ونده ی که شتیکیان به خوښان شک بردو وایان زانی ده و له مه ندو
بی نیازن... ئنجا ئه و هیان ده خاته به رچاو که گه پانه و هیان بولای پوره ردگار
(إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى) (العلق: ۸) به لی... له خو بایی بوون و له سنوور در چوون
و سته م کردن سیفه تی مروقه ، جا هه ندیک کوفر ده کهن و پړی هه قیش
له خه لکی ده گرن، (أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى، عَبْدًا إِذَا صَلَّى) (العلق: ۹-۱۰) باشه، پیم
بلی، ئایا ئه و که سه ی که ریگری ده کات له به نده یه کی خوا کاتیک نویژ

دهكات... (أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى • أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَى) (العلق: ۱۲)، ئەى ئەگەر
ئەو كەسەى قەدەغەى لى دەكرىت لەسەر پىيازى ھىدايەت وچاكەيىت (ھەر بۇ
خۆى موسلمان يىت)، يان فەرمانى خواناسى بكات و بانگخواز يىت.. ئنجا
دیتەو ھەرباسى ئەوانەى كە بۇ خۆيان كوفر دەكەن (أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ،
أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى) (العلق: ۱۴)، ئەى ئەگەر كابرەى خوانەناس بەرنامەى خوا
بەدرۆ بزانى و پىشتى تىبكات ، ئايانەيزانىو ھەخوا دەيىنىت و ئاگەى
لەيەتى.. ئىنجا ھەرشەيان لىدەكات (كَلَّا لَنْ لَمْ يَنْتَهَ لَنْسَقْعَا بِالنَّاصِيَةِ، نَاصِيَةٍ
كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ) (العلق: ۱۶) نەخىر.. سوئند بەخوا ئەگەر كۆلنەدات و كۆتايى بە
دورمىكارى نەھىنى، ئىمە پىشە سەرى دەگرىن و بۆدۆزەخ كىشى دەكەين، ئەو
پىشە سەرە درۆزە تاوانكارە (چونكە پىشە سەرە بەشى پىشەو ھى مېشك
بەرپرسە لە بىر كەرنەو ھەلبراردنى پىى چاك و خراپ).. دەى ئنجا دەستى بە
كى دا ئەگات لە ھاول و دۆستانيا بابانگيان بكات (فَلْيَذْغُ نَادِيَهُ) ، ئىمەش
فريشەكانى كار بە دەستى دۆزەخيان بۇ بانگ دەكەين بچنە گيانيان (سَنَذْغُ
الزَّبَانِيَةَ) (العلق: ۱۸)، ئنجا پىنمەيى ھەزەت (ص) و بىرواداران دەكات
بەرامبەريان كە بەگوىيان نەكەن و سەرگەرمى خواپەرستى نزيك بوونەو ھە بن لە
خوای پەرورەدگار (كَلَّا لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ) (العلق: ۱۹) ...

پىنچەم / سوورەتى (القيامة) يىش، تەو ھەرى باسەكانى مەسەلەى قيامەت و
لپىرسىنەو ھەى ھەرچەند وانەيەكى تايبەتى تايە بۆ ھەزەت (ص) كە لە كاتى
دابەزىنى قورئان دا بۆ سەرى بەپەلەپەل نەيلىتەو ھە لە ترسى لەبىرچونەو ھە،
چونكە خوا خۆى دەيچەسپىنى لە دل و دەروونىدا، جائەمەش ھە ئەو ھوايە كە
لە كاتى و تەنەو ھەى وانەيەك دا مامۇستايەك ھەندى ئامۇژگارى قوتايەكانى
بكات دور لەباسى وانەكەيان.. قورئان دەفەرموئىت:

* (لا أقسم بيوم القيامة) ... سویند دەخۆم بە پۆژی قیامەت

* ولا أقسم بالنفس اللوامة.. سویند دەخۆم بە ویزدانی زیندوو ونه فسی پەرخنە
لە خوگر که لۆمە ی خۆی دەکات..

* أحسب الإنسان أن لن نجوع عظامه... ئایا مەرووف وادەزانیت هەرگیز
ئیسکەکانی کۆناکەینەوه؟!

* بلی قادرین علی أن نسوی بنانه... بەلێ، لەوه زیاتریش دەکەین وتوانامان
هەیه که نه خشه وردهکانی سەرپەنجەکانی دروست بکەینەوه....

* بل یرید الإنسان لیفجر أمامه.. نه خیر، باگومانی وانهات، بەلکو ئادەمیزاد
دەیهوئێت گوناھو تاوان بکاتە پیشە ی خۆی بەدریژایی ژیاانی، یاخود دەیهوئێت
قیامەت لەبەر دەمیدا بەرپا ببێت ئنجا باوهری پێ بهینیت ..

* یسأل ایان يوم القيامة... بێباکانە دەپرسیت: کوا، کە ی پۆژی قیامەت بەرپا
دەبێت؟ (بەخە یالی خۆی زۆر بە دووری دەزانیت)

* فإذا برقَ البصر، وخسفَ القمر وجُمِعَ الشمس والقمر ... کاتی که چاوی
ئەبلەق ئەبێتو، مانگیش دەگیرێت و تاریک دەبێت و خۆرو مانگ کۆدەکرێنەوه و
دەچنە پال یەك...

* (يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقَرُّ) (القيامة: ١٠) .. ئەو پۆژە مەرووف دەلێت : ئە ی
هاوار بۆ کو ی پابکەم ولە کو یو خۆم پزگار بکەم..

* (كَلَّا لَا وَزَرَ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ) .. نه خیر دەر باز بوون نیه و دەبی لای
پەروردگارت ئامادەبیت و ئوقره بگرت بۆ لێپرسینهوه.

* (يُنَبِّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ) (القيامة: ١٣) ... لەو پۆژەدا مەرووف هەوالی
هەموو ئەو کردەوانە ی دەدریژی که کردو یه تی و ئاسەواری ئەو کردەوانەشی که
دوای خۆی هاتو نه ته دی .

* (بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ، وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرُهُ) (القيامة: ١٤-١٥)...

به لکومروؤف خوی شایه ته به سهر خوویه و* وئه ندامه کانی له ش شایه تی له سهر
ئه دهن ، ههرچه ند پا کانه بکات و بیانوو بهیئیه وه.. تائیره باسی قیامهت بوو،
ئنجا دیته سهر ئاموژگاری و وانه پهروه رده یه که ی حه زرت (ص) که پی ی
ده فهرمویت (لا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُغَيِّرَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قَرَأْنَاهُ
فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) (القيامة: ١٦-٢٠) واته: په له مه که و زمانت
مه جوئینه، بو ئه وه ی په له بکه یت له وهرگر تنیدا ، به راستی له سهر ئیمه یه
کو کردنه وه و خویندنه وه ی ا جا کاتیک ئیمه ده ی خوینینه وه* توش شوینمان بکه وه
له خویندنه وه یدا، پاشان به راستی پوون کردنه وه شی له سه رئیمه یه... ئنجا
له مه سه له ی په له کردنه وه که سیفاتیک ی مروژه ا ئایه ته که ده به ستیه وه* به باسی
په له کردنی ئاده میزاد و حه زکردنی له دنیا که (عاجله) یه وشتیک ی که م و کورت
«خیرایه و ته و او ده بیئت و ده فهرمویت :

* کلاً بَلْ تَحْبُونَ الْعَاجِلَهُ... نه خیر، وانی یه (زیندو بوونه وه ههر ده بیئت)، دیاره
ئیوه هر ئه م دنیا یه تان خوش ده ویت که به په له به سهر ده چیئت.

* وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ.. قیامهت و به هه شت پشت گوی ده خه ن و وازی
لیده هیئن.. ئنجا دیته سهر ئه و پووانه ی که گه شن و ئاسوودن به بینینی
پهروه ردگاریان و، ههروه ها ئه و پووانه ش که په ش وگرژو تال و دوزخین
وده فهرمویت: (وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ اِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ) (القيامة: ٢٢-٢٣) ..

ئو روژه پووخسارانیک گه شاوه و ئاسوودن و ته ماشای پهروه ردگاریان
ده که ن..

* (وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بِآسِرَةٍ ۖ تَتَنُحُّنُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ) (القيامة: ٢٤-٢٥) هەر لهو پوژدهش دا پوو خسارانیکی تر پەش وتاڵن ۛ چاوه پوانن کاره ساتی پشت شکینیان به سهردا بهینریت .

* کلا إذا بلغت التراقي ، وقيل من راق .. نه خير نه وخه لکه هه روا ژیانیان بهردهوام نابیت به لکو کاتیک دیت که پوچی یه که بهیه کیان دهگاته گهرویان ، نهوسا دهوتریت ، کی فریاد پرهسیه تی؟

* وطنٌ أنه الفراق والتفت الساق بالساق .. به لام لهو کاته دا ، نهو که سهی له سه ره مه رگدایه دلنیا یه که ئیتر هیچ شتیک فریای ناکه ویت و کاتی مال ناواییه .. ئیتر قاجی له یه که ده نالیت ..

* الى ربك يومئذ المساق ... نهوسا لهو پوژده دا بو لای پهروه ر دگارتیه پاپیچ کردن ...

* فلا صدق ولا صلى ولكن كذب وتولى ... نه بهروای هیناونه نویژی کرد به لکو هه برپروای نه هیناو پشتهی تیکرد .

* ثم ذهب الى أهله يتمطى .. پاشان هه موو جار به له نهجه و لارو خو بادانه وه دهگه پرایه وه ناو کهس و کاری و که شخه ی دهکره ..

* أولى لك فأولى ، ثم أولى لك فأولى .. جائه م دۆزه خه بو توشیا و ترو له بارتیه ، پاشان هه نه و سهزایه بو توشیا و ترو له بارتیه ..

* أحسب الإنسان أن يُترك سدى ، ألم يك نطفة من منى يُمنى ۖ ثم كان علقه فخلق فسوى فجعل من الزوجين الذكر والانثى ..

نایا ئاده میزاد واده زانیته هه روا وازی لی دههینریت و لی ناپرسریتته وه؟ باشه کاتی خو ی نوتفه یه که نه بووه له مه نی که ده پزینرایه شوینی خو ی و پاشان خو هه لواسه ری که نه بوو که شه ی کردو ئینجا هه ره لهو مه نی یه هه ردوو جووت نیرومی ی دروست کردوو ؟؟ ...

* أليس ذالك بقادر على أن يُحيى الموتى... ثانيا فهو زاتهى ئهوه بکات ناتوانیت
مردووه کان زیندوو بکاتهوه؟ (به ئی.. ده توانی و ئیمه له سه ره ئه وه شایه تی
ده دهین ئه ی خوای په روهر دگارمان) ..

بڼه مای چواره م: ورد بونه وه له ده تیکی قورئانی که چه نه رووی هه یه وه
چه نه مه به سستی په روهر ده **فیرکردنی نیایه..**

ده تی ئه ده بی به رزو به پیژ جاری واهیه کو مه لی ئامانج ده پیکی وه موو ئه وه
ئامانجان ه ش مه به ستن، به تایبه تی کاتیك بو کو مه لیك بووتری که پیک
هاتبی له چه نه چینه تویرتیکی جیاواز... بو نمونه: سولتانیک فه رمانیک
ده رده کات هه ره شه ئامیزه بو هه ره که سی که به گو ی نی ردر او ده کی نه کات له
کاریکدا که رای سپار دووه.. ئه م فه رمانه دوو رووی هه یه:

أ/ هه ره شه یه بو ئه وانه ی که نیازی سه ریچیان هه یه تا سه ریچی نه که ن
ب/ هان دانه بو نی ردر او ده بو ئه وه ی چاکتر به کار ده کی هه سستی چونکه ده زانی
گرنگی دراوه به کار ده کی وسولتان پشتگیری تی..

جاری واش هه یه ده قیک سی ئامانجی له خو گرتوو یان بگره زیاتریش و هه ره
که سه و به پی ی خو ی سوودی لیوهر ده گریت ، ئنجا ده قه قورئانی یه کانیش
ئاوه هان ، جاری و هه یه هه ره شه یه بو کافران و په یمانی خیره بو موسلمانان
وپه روهر ده و دلنیا یی و دلنه وایشه بو هه زره ت (ص).. بو نمونه:

یه که م/ قورئان له سوهره تی (المدرثر) دا ده فه رمویت:

(ساصلیه سقر ، وما أدراك ماسقر ، لأتبقى ولا تذر ، لواحۃ للبشر ، علیها تسعة
عشر ، وما جعلنا أصحاب النار إلا ملائكة) واته: (وه لیدی کوپی موغیره) که
ئه وشایه تی یه ناهه قه ی داو دژی ئیسلام و قورئان قسه ی کرد، ده بی ت بیگه یه نمه
ناو دۆزه خ ، جاتو نازانی دۆزه خ چی یه.. هیچ ئه ندامیک ناهیلیت ه وه و ده ست

هه‌لناگریت ، پیستیان هه‌لده‌قرچینیت وږه‌شی ده‌کات ، نۆزده‌فریشته
سهرپه‌رشتی دۆزه‌خ ده‌کهن، جائیمه‌ و نه‌بیټ کارگوزارانی دۆزه‌خمان له
که‌سانی تر جگه‌ له‌ فریشته‌ به‌دی هیټابیټ :

۱= (وما جعلنا عدتهم إلا فتنة للذين كفروا) .. ئه‌و ژماره‌یه‌شمان ته‌نها بۆ
تاقی‌کردنه‌وه‌ی کافران داناوه ..

۲= (ليستقن الذين أوتوا الكتاب) هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی په‌پاوی
ئاسمانیان پێدراوه‌ دُنیا بن له‌ پاستی ئه‌م قورئانه‌ چونکه‌ له‌ ته‌ورات
وئینجیلدا ئه‌و باسه‌ هه‌یه ..

۳= (وَيَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا) بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بره‌واداران زیاتر باوه‌ریان
دامه‌زراوین ..

۴= (وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ) ئه‌وانه‌ش که‌ په‌پاوی
ئاسمانیان پێدراوه‌و بره‌وادارانیش هه‌ق نی‌یه‌ که‌ تووشی دوودی‌بن.

۵= (وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا)
بانه‌وانه‌ی دل و ده‌روونیان نه‌خۆشه‌ له‌ دوو‌په‌وه‌کان و بیباوه‌ران هه‌ر بۆخۆیان
قسه‌ بکه‌ن و بلین: نیازی خواچی‌یه‌ به‌م ژماره‌یه‌؟

۶= (كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ
وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ) (المدر: ۳۱)

به‌و شیوه‌یه‌ باسکرا خوا هه‌ر که‌سیکی بویت گومرای ده‌کات ، هه‌ر که‌سیکیشی
بویت پێنمایی ده‌کات و، که‌س ژماره‌ی سه‌ربازانی په‌روه‌ردگارت نازانیت جگه‌
له‌ زاتی خۆی ، ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌ ، ته‌نها په‌ندو ئامۆژگارین بۆ ئاده‌می ..
که‌واته‌ لی‌ره‌وه‌ به‌ ئاشکرا تێده‌گه‌ین که‌ باسکردنی مه‌لائیکه‌تانی دۆزه‌خ
و ژماره‌یان که‌ نۆزده‌ن ئه‌و هه‌موو مه‌به‌سته‌ی تیا‌یه‌و ئه‌و ئامانجانه‌ی هه‌یه‌ !

دوووهم/ ماوه يه كه له سهره تاي پيغه مبهرايه تيه وه، به پي ئي ويستی خوا جبرائيل نه هات بو لاي حه زره ت (ص)، ژني ئه بو له هه ب به تاي به تي وهه نديكي تر له خزمان وله بي پروايان وتيان: له وه ده چي (محمد) له ده ست شهيتانه كه ي پرزگاري بووييت و خوا كه ي ئي زوير بووييت... قورئانيش له سووره تي (الضحى) دا فهرمووي: (وَالضُّحَى، وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى، وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى، وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى) (الضحى: ۱ - ۵) واته سويند به چيشته نگاو، سويند به شهو كاتيكي تاريكي دادينييت، په روه ردگارت ده ست به رداري تو نه بووه و وزي له تو نه هيئاوه و خه شمي ئي نه گرتويت ، بيگومان دواپوژر قيامه تيش چاكتره بو تو له دنيا، له ئاينده دا په روه ردگارت ئه وه نده نازو نيعمه ت پي ده به خشيت كه زور پي ئي پازي و خوشنوو د ده بيت.. ئهم سووره ته ، ا/ دلنه وايي به بو حه زره ت (ص)... ب/ دلنه وايي به بو پرواداران...

چ/ وه لام دانه وه ي پرويا گه نده ر ده مكو تكدني دوژمنانه، د له خويانه وه تفهنگ به تاريكي يه وه نه نين...

سي يه هم/ سووره تي (النصر) كه هاته خواره وه ئه بوبه كر ئه وه ي ئي تيگه يشت كه حه زره ت (ص) له دواپوژه كاني ته مه نيدا يه و ئه جه لي نزيكه، بويه زور گريا، هه روه ها (ئيبن عباس) يش ده ئي: حه زره تي عومه ر مني له گه ل هاوه لاند ا داده نا له مه جليسي خوي دا، له كاتيكي دا كه من زور له وان منالتر بووم، هه نديكيان له وه ده چوو پييان ناخوش بووي، بويه پوژيكي حه زره تي عومه ر له مه جليسيه كه يدا پرسيا ري له هه مووان كرد ، چي له سووره تي (النصر) تي ده گه ن؟؟ ئه وانيش ئه وه ي دياره و پوونه و تي ده گه يشتن باسيان كرد، پاشان پووي ده مي كرده من ئاخو چي ئي تي ده گه م، منيش وتم: ئه و سووره ته نيشانه ي نزيك بوونه وه ي ئه جه لي حه زره ت بوو (ص)، عومه ريش وتي: منيش هه ر ئه وه ي ئي تي ده گه م..

سورده ته که ش ده فهرموی (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ، فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) (النصر: ۱-۳) واته / کاتیک یارمه تی وکومه کی خوا دیت وشاری مه که پزگار ده کړیت ودهرگای نازادی والاده کړیت، خه لکیشیت بینی پؤل پؤل دینه ئایینی خواوه، نه وسائیتر تو سوپاس وستایشی په روه ردگارت بکه وداوای لیخو شېوونی لبکه، چونک به راستی خوا زورچاوپوښی ده کات وتهوبه وهرگره ..

لیروه تیده گه ین که بیجگه له مانا دیاره که ی سورده ته که، لایه نیکی تری گرتوته خوی ونامازه یه کی تریشی تیابوو که نه ویش نزیك بوونه وهی نه جه لی حه زرت (ص) بوو ..

بڼه مای پیتجه م / ورد بوونه وه له کات وشوینی دابه زینی نایه ت وهه روه ها حاله تی نه فسی وکومه لایه تی نه وکاته ی که تیا هاتوته خواره وه :

نه وهی بیه وی چاکتر له قورئان تیبگات ده بیت ورد بیت وه و دیراسه ی کات وشوینی دابه زینی نایه ته کان بکات و، هه روه ها نه و حاله ته نه فسی کومه لایه تی یه ی که تیا یا هاتوته خوار ی .. چونکه سورده ته مه کی یه کان سیمای تایبه تی خو یان وشو یازی تایبه تی یان هه یه و له وکاته دا موسلمانان که م بوون وغریب بوون وکوفر له ده وریان ده یان چه وساندنه وه و باری دهرونی یان جیاواز بووله مه دینه که خاوه ن ده ولت بوون .. سورده ته کانی مه که وه ک جزمی (عم یتساءلون) که (سید قطب) له باره یانه و ده لیت (ثم جزمه هه مووی وه ک بیدار کردنه وه، سیخورمه و، بانگ کردنی یه ک له دوا ی یه ک وایه به دهنگی بهر ز بو ناگادار کردنه وهی مهردومی نووستوی خه وگران ، یا هیئانه و هوشی سرخوښی بیئاگا، یا بیدار کردنه وهی چه ند یاریکه ریکی وا که

له یاری یه که یاندا نو قم بووین و، هه موو شتیکیان له بیر چوبیته وه، وهك بانگیان بکات و پایان وه شینی و نقور چیان لی بگری، سیخور مه یان لی بد او یه كه له سه ر یه كه پییان بلی: بیدار بنه وه، هوشیار بنه وه، بیرکه نه وه، خوا هه یه، پیغه مبه ر هه یه، پوژی زیندوو بونه وه هه یه، لیپرسینه وه هه یه، دوزخ هه یه.. هه روه ها جاری دووم و سی یه م و... ده هم و، له گه ل ئه م بانگکردانه شدا دهستی کی به هیژ بی، که ئه م نووستوانه پاره شینی و ئه م سه رخوشانه هه لسینی و، ئه م یاری که رانه هه لچرینی له یاری یه که یان، ئه مانیش ناو به ناو چاویکی خه الووه لپن و خیرا خه ویان لی بکه ویته وه، ئنجا ده ست بکاته وه به پاره شانندیان و بانگکردنیان و هاوار لی کردنیان، ناو به ناو نووستوو ده کان بیدار بنه وه، بو ئه وه ی له پرووی لاساری یه وه بلین:

هه لئاستین، بیدار نابینه وه، له پاشا به رد بگر نه ئه و بانگخوازه ی که بیداریان ده کاته وه.. ئینجا بنوونه وه دیسان ده ست بکاته وه به بانگکردنه وه و پاره شانندیان و، له گه ل هه موو جاریکا که چاو هه لئه بپن، چه شمه ندازیکیان نیشان بدات له چه شمه ندازانی ئاده می و بوونه وه..

هه رچه ند ده وری ئه م جزمه ده که مه وه شتیکی ئاوه هام به بیردای، وا بزانه هه رکه سیکی تریش وردیته وه لی و وهك من وایه، نه خوازه لا ئه وانه ی که له م ئایه تانه ورد ده بنه وه (فلینظر الإنسان مم خلق)... (أفلا ينظرون الى الإبل كيف خلقت؟ وإلى السماء كيف رفعت؟ وإلى الجبال كيف نصبت؟ وإلى الأرض كيف سطحت؟) وه ئه وانه ی که ئه م ئایه تانه ده خویننه وه (ألم نجعل الأرض مهاداً؟ والجبال أوتاداً، وخلقناكم أزواجاً، وجعلنا نومكم سباتاً وجعلنا الليل لباساً، وجعلنا النهار معاشاً، ونبينا فوقكم سباعاً شداداً، وجعلنا سراجاً وهاجاً، وأنزلنا من المعصرات ماء ثجاجاً، ليخرج به حبا ونباتاً، وجنات ألفافاً، إن يوم

الفصل كان ميقاتا) يا ئهوانه‌ی كه ئه‌م ئایه‌تانه ده‌خویننه‌وه (یا‌یها الإنسان
 ماغرك بربك الكريم، الذی خلقك فسواك فعدلك، فی أى صورة ماشاء ربك)..
 ئه‌م جزمه هه‌مووی یاباسی دروستکردنی ئاده‌می و گیانه‌به‌رانه‌و ،
 یاباسی چه‌شمه‌ندازی جیهانه ، كه چه‌شمه‌ندازیكى لاپه‌په‌یه‌كى كراویه له
 نامه‌ی بوونه‌وه‌رو، یاباسی هیندی پووپه‌یه‌ی ترش وتالی پوژی دوایی یه كه
 ته‌زوو به‌ناوشان وموچرك به‌ئەنداما ده‌یینی) (سه‌یری ته‌فسیری جزمی ۳۰ بكه
 شیخ محمدی خال) ..

له‌و زه‌مانه‌دا عه‌رب گرنه‌یه‌ی زۆری ئە‌دا به‌لایه‌نی په‌وانبیژی وجوانی
 ده‌ربهرین وقورئانیش به‌شیوازی داپشتنی ته‌حه‌ددای کردن، به‌لام له‌گه‌ل ئە‌وه‌ش
 دا ده‌بینین بۆ هه‌موو زه‌مانیک شتانیکی وای تیا‌یه كه مایه‌ی هیدایه‌تن
 پوژی قیامت، ئە‌وه‌تاله‌م سه‌رده‌مه‌دا ئی‌عجازی زانستی زۆر له‌قورئان
 وسوننه‌تدا ده‌رکه‌وتوون كه مایه‌ی هیدایه‌تی خه‌لكانیکی زۆرن....

ئایه‌ته‌کانی مه‌دینه‌ش درێژ‌ترین وباسه‌کانیشی له‌باره‌ی یاساو ده‌وله‌تداری
 وبه‌سه‌ره‌اتی گه‌لی جووله‌كه‌وگه‌لانی ترو، دووپوه‌کان وغه‌زا‌کانی چه‌زده‌ت و
 کۆمه‌لی شتی تره‌وه‌ن كه‌جیاوازی ئاشکریان هیه له‌شیوازی ئایه‌ته‌کانی
 مه‌که‌که....

كه‌موسلمانان كۆچیان كرده مه‌دینه، سه‌ره‌تای(البقره) هاته‌ خواره‌وه كه‌باسی
 پیکه‌اته‌ی کۆمه‌نگای تازه ده‌کات، كه‌پیک هاتبووله‌موسلمانان ودووپوه‌کان
 وجووله‌که‌کان، دیاره بۆ به‌رچاو پۆشنکردنی موسلمانان بوو تابزانن چۆن
 مامه‌له‌بکه‌ن له‌گه‌لیانداو له‌و بارو زرووفه تازه‌یه‌دا کاربکه‌ن ! ..

بەنەمای شەشەم / تەفسیراتی جوزئی ومانای گشتی

لە کاتیك دا ئایەتیك مانایەکی گشتی وکۆمەلێ مانای جوزئیشی هەبێ کە
بتوانرێ تەخسیص بکری بەیەکێ لەو مانایانە، ئەوا تەخسیص دەکری، ئەگەر
دەلیلێک نەبێ بۆ تەخسیص ئەوا هەموو مانا جوزئێکان دەگرتێتەو، بۆ نمونە:
یەكەم / خوای پەرەردگار بەپرەداران دەفەرموێت کە لەهەموو کاتێک
وباروزروفيکدا لەجیهاد دوانەکهون وتواناكانیان بخەنەکار بۆ خزمەتی دینی
خوا (انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا بأموالکم وأنفسکم فی سبیل اللہ ذلکم خیر لکم
إن کنتم تعلمون) التوبة ٤١

لەلای موفەسیرەکان (خفافا وثقالا) بەم چەند مانایە ڕاڤە کراوە کە هەموویان
دەگرتێتەو و پێویست ناکات تەخسیص بکری بەیەکیان، ئەمەش
تەفسیرەکانە :

- بچن بۆ غەزا لە کاتی چالاکی و سستی داو لە کاتی تواناوبی هیزی دا...
- بچن بۆ غەزا لە خووشی و ناخووشی و تەنگانە و فەرەحی دا...
- بچن بۆ غەزا لە کاتیك دا ئەگەر دەوڵەمەند بن یا هەژار بن ..
- بچن بۆ غەزا ئەگەر چەکتان کەم پی پی یان زۆرتان پی پی...
- بچن بۆ غەزا بە پی پی یان بە سواری...
- بچن بۆ غەزا ئەگەر مال و منالتان کەم بێ، یان زۆربێ و بارتان گران
بێ...

■ بچن بۆ غەزا ئەگەر لاوین یان پیرین ..

دووهم / لەسەرەتادا موسلمانان بۆ ماوێهەك ڕوویان کردە (بیت المقدس) و
دوایی خوای گەورە ڕووگەی بۆ گۆڕینەو بەرەو (کعبە)، کەسانی ناحەز و
سادەو ساویلکە کەوتنە تانەو تەشەردان و دەیان ووت: ئەو چێ وای لیکردن

پووهگهی خوځيان بگوږن(سيقول السفهاء من الناس ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها) له ته فسيري(السفهاء) دا

* (الزجاج) ده لى: مه به ست عه ربه موشريکه کانه ..

* (مجاهد) ده لى: مه به ست زانايانى جووله که يه ..

* (سدى) ده لى: مه به ست دوو پووه کانه ..

* (نبيين كثير) ده لى: (السفهاء) نهو سى ده ستو تا قمه ده گريته وه، که واته که ماناکه ي به گشتي نهو سى ده ست يه بگريته وه پيوست ناکات تايبه ت بکري به تا قه کو مه ليکيان وه، چونکه رهنکه جووله که کان نهو قسانه يان کردبى و دوو پووه کان و موشريکه کان يش قو ستي تيان وه و تبي تيان وه، چونکه دوو پووه کان و موشريکه کان به چا ويکي به رز سه يري نه هلى کيتا بيان ده کردو ده يان زانى که په پاوى ئاسمانيان هه يه، جابويه ته نسيقيان له گه لدا ده کردن بو درياهه تى و به ربه رکه انى پيغه مبه ر(ص) و موسلمانان ...

سى يه هم / خواى په روه رگار له سووره تى (القمر) دا ده فهرموى (إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ) (القمر: ٥٤) وشه ي (نهر) به کار هاتو وه له بهر نه وه ي له گه ل کو تايى ثايه ته کانى ترى سووره ته که دا بگو نجى که کو تايى هاتوون به (القمر ، مُسْتَمِر ، مُسْتَقَر ، مُزْدَجَر ، مُحْظَر ، بِسَحَر ، شَكْر ، سَقَر ، يَقْدَر ، ... هتد) نجا چهند مانايه کيشى هه يه هه موو ماناکان مه به ستن ووه سفى به هه شتن، (نهر) واته :

١. الأنهار: پووباره کان

٢. سعة الرزق: رزق و پووزى نود

٣. الضياء: پووناكى ...

چوارهم / له سووره تی (فاتحه دا) (مالك يوم الدين) هاتوو كه (يوم الدين) چهند مانایه کی هیه ، نهویش (يوم الجزاء ، يوم الحساب ، يوم الطاعة) يوم القهر) كه نهو هه موومانایه ش به مه به ست به کار هاتوو هه موویان دهگریته وه ، چونكه پوژی قیامت پوژی جهزاو حیساب وگوپرایه لی بو خواو پوژی زه بوونی و بی دهسه لاتی ه.... نهو شمان له بیر نه چی كه هه لبرژاردنی وشه ی (الدين) له ویدا گرنگه كه دهگونجی له گه ل کۆتایی ئایه ته کانی پیش و دوا ی دا كه (رب العالمين ، وایاک نستعین) ه....

بنه های هه وه م / ته فسیری قورئان به قورئان :

له بهر نه وه ی قورئان هیچ جوړه دژایه تی و ناته واوی یه کی تیانیه ئایه تی هیه ئایه تی تر ته فسیر دهکات . بوئمونه :

کاتیک ئه م ئایه ته هاته خواره وه (الذين امنوا ولم يلبثوا ایمانهم بظلم اولئک لهم الامن وهم مهتدون) الانعام ۸۲ / هاوه لآن زوړ ترسان و وتیان جا باشه کی هیه زو لمی له نه فسی خو ی نه کرد بیټ ، مانای وایه كه سمان رزگارمان نابیټ ، بویه هاتنه خرمه ت چه زره ت وپرسیاری ئه م ئایه ته بیان لیکره : نهویش به ئایه تی (۱۳) ی سووره تی لوقمان بوی ته فسیر کردن كه ده فهرمویت : (ان الشرك لظلم عظیم) واته : نهو سته م و زو لمه مه به ست هاوه ل پهیدا کردنه بوخوا ..

به مه ش ئایه ته كه مانا كه ی ده بیټ به وه ی : نه وانه ی بپروایان هی ناوه و خو یان پاراستوو له هاوه ل پهیدا کردن بو خوا ، نه وانه ئارامی و ئاسایشی مادی و مه عنه ویان بو هیه له دنیا و له قیامه تدا و نه وانه رینمایی کراو و سهر فرازن ...

بنه های هه شته م / که ران به دوا ی ته فسیری (مأثور) دا :

نه وه ی بیه ویت له ئایه تی ک ورد بیټه وه ، ده بیټ بگه ریت به دوا ی ته فسیری چه زره ت (ص) بو نهو ئایه ته و نه گه ر راست بوو فهرمووده كه به دنیایی یه و وه ریده گرین ، جائه گه ر چه زره ت (ص) ته فسیری نه کرد بوو دهگریټ بگه ریټ

به‌دوای ته‌فسیری هاوه‌لان وپیشینانی خواناس دا، ئه‌گهر پاستی‌یان پیکابوو،
 وه‌به‌پاستی پیاویته‌ کرابوو ئه‌وه‌ ده‌کریت سوودی ئی‌وه‌ربگرین وئجا بشگه‌پیتین
 به‌دوای لایه‌نه‌کانی تری ته‌فسیره‌که‌دا ئه‌گهر هه‌بیته .. چونکه‌ ده‌رگای هه‌ول
 وگه‌پان ووردبوونه‌وه‌ دانه‌خراوه ... بۆ نمونه: خوای گه‌وره‌ده‌فرموویته :

(وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ) (الحجر: ٨٧) واته/سویند بیت
 ئیمه‌ جه‌وت ئایه‌تمان پی‌داویت، هه‌روه‌ها قورئانی گه‌وره‌و مه‌زنیشمان
 پی‌به‌خشیویت... بوخاری گیراویه‌تی‌ه‌وه‌ که‌ جه‌زده‌ت (ص) فره‌موویه‌تی (أم
 القرآن هی السبعُ المثانی والقرآن العظيم) واته/ (أم القرآن) که‌فاتیحه‌یه
 (سبع المثانی) یه‌ واته‌ جه‌وت ئایه‌ته‌و به‌رده‌وام دووباره‌ ده‌کریت‌ه‌وه‌ هه‌روه‌ها
 (القرآن العظيم)یشه ، واته‌ مه‌زنترین وگرنگترین سووره‌ته‌ له‌قورئاندا...

هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی (ومثل كلمة طيبة كشجرة طيبة) ابراهیم / ٢٤ ی ته‌فسیر
 کرد به‌وه‌ی شجرة الطيبة مه‌به‌ست دارخورمایه .. ٢٢٦ یف نته‌عامل مع القرآن
 /القرضاوی ..

بنه‌های نویسم/وردبوونه‌وه‌ له‌قۆناغه‌کانی هاتنه‌ خواره‌وه‌ :

بۆ تیگه‌یشتن و وردبوونه‌وه‌ی زیاتر له‌قورئان ده‌بیته‌ ئاگامان له‌ قۆناغه‌کانی
 هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان بیت « کام ئایه‌ت له‌مه‌سه‌له‌یه‌که‌دا پیشت‌ه‌اتوووه‌و
 کامیان دوات‌ه‌اتوووه‌ » چونکه‌ هه‌ندی له‌ حوکه‌مه‌کانی قورئان به‌چه‌ند قۆناغیک
 هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه‌و په‌چاوی باری ده‌روونی کردوون و به‌چه‌ند هه‌نگاوێک
 په‌روه‌رده‌ی کردوون « وه‌ك قۆناغه‌کانی جیه‌ادویاساغ کردنی مه‌ی
 وسووخۆری...هتد ، زانا‌یان هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌یان کردوو له‌سه‌ر
 ئه‌وه‌ی که‌چه‌ند سووره‌ت له‌مه‌که‌ه‌اتوونه‌ته‌ خواره‌وه‌و چه‌ندیش له‌ مه‌دینه‌،
 هه‌روه‌ها چه‌ند ئایه‌تی مه‌ککی هه‌یه‌ له‌ سووره‌ته‌ مه‌ده‌نی‌یه‌که‌ندا دانراون

وچه ندی مه دهنی له سوورته مه ککی یه کاندانانراون... هه چهنده پهنگه که میک
پای جیاواز هه بیته بو هه ندی نایه ته به لام ئه وه زور له مه سه له که ناگو ریت...

عبدالله ی کوری مسعود وئین عه باس که هه زه ته (ص) دوعای بو کرد خوای
گه وره شاره زای بکات له قورئاندا، ده لئین: هیچ نایه تیک نی یه نه زانین له کوئی
هاتوته خواره وه که ی هاتوته خواره وه ماناکه ی چی یه.....

(سه یدقوتب) یش به په حمه ته بیته زور په چاوی ئه م مه سه له ی قوناغانه ی
کرده وه خوای گه وره ته و فیقی داو (منه جی حرکی و تربوی) له قورئاندا شی
کرده وه لی کولینه وه ی تیرو ته سه لی له سه ر کردو ته فسیریکی ناوازه ی زور
چاکی نووسی که له بواری په روه رده و منه جی حرکی دا تائیسقا ته فسیری
وانه نوو سراوه...

نموونه ی یه که م / قوناغانه کانی یاساغ کردنی مه ی :

ناشکرایه که مه ی به شیک بووه له ژیا نی عه رب و ئالووده ی بوو بوون وچه ندها
ناویان ئی نابوو، له هونراوه کانی شیاندا زوریان به بالایدا هه ئداوه.. بویه قورئان
له سه ر خوو پاش چه سپاندنی ئیمان وپروا له دل وده رو نیاندا، به چه ند
قوناغیک داوای ئی کردن که دهستی ئی هه لگرن وئه وانیش به یه کجاری دهست
بهرداری بوون، ئه و نایه تانه ش که له و باره یه وه هاتن:

۱- له مه که ئه م نایه ته هاته خواری که وه سفی هه زه ته (ص) دهکات که هه رچی
پاک وباش بیته هه لای دهکات وئه وه ش که پیس وخرابه یاساغی دهکات
(الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي السَّوَارِ
وَالْإِحْيَالِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ) (الأعراف ۱۵۷) واته: (ئه وانه ی که شوینی ئه م (محمد) ه
پیغه مبه ره هه واده ره نه خوینده وار ده که ون ئه وه ی که گا ورو جوله که،
ناوینشانی نوو سراوه لایان، فه رمانیان پی ده دات به چا که و قه ده غه ی گونا هو

خراپه یان لیده کات وهرچی یه ک پاک وچاکه بۆیان هه لال ده کات وهرچی پیس وناپوخته لییان هه رام ده کات.. ئنجا هه ره له مه ککه ئاماژه یه کی تره ات (وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَراً وَرِزْقاً حَسَنًا) (النحل: ۶۷) واته/ له به روو بومه کانی دارخورما وپه زو تریکانیش هه ندی جار شتی سه رخوشکه ر دروست ده کهن، گه لی جاریش پزقی باش و به ره می چاک و به سوود و هکو (دوشاوو میوژو شه به ته تو... هتد)، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) به راستی ئاله وه شدا به لگه و نیشانه ی ئاشکرا هه یه بۆ که سانیک عه قل و ژیری خو یان ده خه نه کار... لی ره دا پزق و پوژی پاکی جیا کرده وه و تی ی گه یان دن که شتی سه رخوشکه ر ئه و وه سفه چاکه وهر ناگری وشتیکی باش نیه !

ب- له مه دینه ش له سه ره تاو و پرسیار ده کرا له باره ی مه ی و قوماره وه « قورئانیش وه لامی دانه و » (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا) (البقرة: ۲۱۹) واته/ پرسیارت لیده کهن ده باره ی عه ره ق و قومار، پی یان بلی: له و دووانه دا تاوانیک و گونا هیکی گه وره هه یه « هه رچه نده چه ند سوودیکیشیان تیدایه بۆ خه لکانیک، بیگومان گونا هه که یان گه وره تره له که لک و سوودیان ...

ج- ئنجا به دوایدا ئه م فه رمانه خوا بی یه هاته خواره وه (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ) (النساء: ۴۳) واته: ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هی ناوه نزیک ی نو یژ مه که ون له کاتی که دا سه رخوشن، هه تا وه کو بزانه چ ی ده لی ن له نو یژ ده که دا... به مه ش کاتی مه ی خواره ونه و یان لی ته نگ بو وه، چونکه پوژی پی نچ نو یژ هه یه و ما وه ی نیوانیان که مه و فریای مه ی خواره ونه و هه هاتنه و هه هوش خو یان نه ده که و تن...

د- ئینجا دوا فه رمانی قه دهغه کردن هات و فه رمووی :

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ، إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ، وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) (المائدة: ۹۱-۹۲) واته/ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه د‌ل‌نیابن، عه‌رق و قوماروگوشتی مال‌تی سه‌ر‌بر‌پا‌و بو‌غ‌ه‌یری خوا له‌و شو‌ی‌نانه‌ی که‌خه‌ک به‌پی‌ر‌زی دان‌اوه نه‌ک ئی‌سلام، بو‌رج وحه‌لال وحه‌رام زانین به‌ه‌وی هه‌لدانی زاره‌وه، ئه‌مانه هه‌ر‌پ‌ی‌سن وله‌کارو کرده‌وه‌ی شه‌یتانن، که‌واته ئی‌وه‌ش خو‌تانی لی‌دو‌ور بگرن و خو‌تانی لی‌پ‌یار‌یزن، بو‌ ئه‌وه‌ی سه‌ر‌ف‌را‌زیی و به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست به‌ی‌نن، به‌پ‌استی شه‌یتان ده‌یه‌و‌یت له‌پ‌گه‌ی عه‌رق و قومار‌وه دو‌ژ‌منایه‌تی و بو‌غ‌زو کینه بخاته نی‌وان‌تانه‌وه‌و له‌یاد کردنی خوا‌و نا‌وه پی‌ر‌ژه‌کانی و لی‌لتان بکات، هه‌روه‌ها سست و ته‌مه‌لتان بکات له‌ ئه‌نجام دانی نو‌ی‌ژه‌کان به‌شینه‌یی، ئایا ئی‌تر به‌س نی‌یه؟ ئایا کو‌ل ناد‌ه‌ن و ده‌ست هه‌ل‌نا‌گرن... ئه‌ی ئی‌مان‌داران فه‌رمان‌به‌رداری خوا‌بن، فه‌رمان‌به‌رداری پی‌غه‌مبه‌ریش بن و، وریابن و ئا‌گاداربن، جا ئه‌گه‌ر پ‌شت هه‌ل‌ک‌ه‌ن و یا‌خی بب‌ن ئه‌وه بزائ‌ن به‌پ‌استی کاری پی‌غه‌مبه‌ری ئی‌مه ته‌نها پا‌گه‌یاندنی ئاش‌ک‌را‌و پ‌و‌نی په‌یامه‌که‌یه (جا که ئه‌م ئایه‌ته هاته خواره‌وه، جا‌پ‌رد‌را به‌نا‌و شاری مه‌دینه‌دا که مه‌ی حه‌رام ک‌را‌وه، ئی‌تر ب‌ر‌واداران هه‌رچی گو‌ژ‌ه‌و کو‌په‌ی عه‌رق هه‌بو‌و ق‌ل‌بیان کرده‌وه‌و به‌ته‌وا‌وی وازیان له‌مه‌ی خوار‌دنه‌وه هی‌نا) ..

نمونه‌ی دووهم / هه‌نگاوه‌کانی یاساغ کردنی سوو‌خ‌و‌ری:

سوو‌خ‌واردن به‌یه‌ک‌جار قه‌ده‌غه‌نه‌ک‌را، به‌ل‌کو ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌و ئایه‌تانه بکه‌ین که له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه هاتوون ده‌بینین به‌چه‌ند جا‌ری‌ک ر‌ی‌نمای‌ی ئنجا حه‌رام ک‌را‌وه ۱ ئایه‌ته‌کانیش:

۱- له کوتایی بانگه‌وازی مه‌ککه‌دا خوای گه‌وره ئاماژه‌ی به‌وه‌کرد که مامه‌له کردن به‌سوو خوا به‌ره‌که‌تی تیناخات و فهرمووی (وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّا لِّیَرْبُوَ فِیْ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا یَرْبُوْ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَکَاةٍ تُرِیْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِکَ هُمْ الْمُضْعِفُوْنَ) (الروم: ۳۹) واته/ مهر پاره و سامانیکتان به سوو دابیئت به‌خه‌لکی بۆ ئه‌وه‌ی زیاد بکات له‌ناو سامانه‌که‌ی‌اندا، ئه‌وه به‌ره‌که‌تی تیناکه‌وی و پیداشتی نابییئت لای خوا ، به‌لکو لئیرسینه‌وه‌شی له دوایه ، ئه‌وه‌ش به‌زه‌کات داوتانه‌و مه‌به‌ستان په‌زامه‌ندی خوایه ، ئانه‌و جوړه که‌سانه پیداشتیان چه‌ند به‌رابه‌ر کردو‌ته‌وه .

ب- له‌سهره‌تای مه‌دینه‌شدا ئه‌م ئایه‌ته‌هاته خواره‌وه (يَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوْا الرِّبَا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ، وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِیْ اُعِدَّتْ لِّلْكَافِرِیْنَ) (آل عمران: ۱۳۱)

واته/ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پتان هی‌ناوه سوو به‌چه‌ند قات و به‌رامبه‌ر مه‌خوون، له‌خوابترسن ، بۆ ئه‌وه‌ی سهر‌فراز بن...

(تَبیینى: ئه‌م باسه‌ی سوو خواردن له سووره‌تی ال عمران دا تیکه‌ه‌لکیش کراوه به باسی غه‌زای ئو‌خود، ئه‌مه‌ش دیاره حیکه‌تی تیایه و په‌نگه بۆ ئه‌وه بیئت که بیسه‌لمیئى ئه‌م ئاینه هه‌موو چه‌مه‌که‌کانی ژیان ده‌گریته‌وه و گرنگی ده‌دات به هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیان و هه‌رچی پئویست بیئت بۆ به‌خته‌وه‌ری دنیاو قیامه‌ت فهرامو‌شی نه‌کردووه) ..

ج- ئنجا خوای گه‌وره زه‌می جووله‌که‌ی کرد که سوو ده‌خوون ، هه‌رچه‌نده لیشیان قه‌ده‌غه‌کراوه و ئنجا به‌گشتی زه‌می سوو خو‌ری کرد، دیاره ئه‌مه‌ش پی‌ش ده‌ستی‌یه‌ک بوو بۆ هه‌رام‌کردنی (فِیْظَلُّمْ مِنْ الَّذِیْنَ هَادُوا حَرَمًا عَلَیْهِمْ طَیِّبَاتٍ اٰحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ کَثِیْرًا ، وَاَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ لُئِیُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِّلْكَافِرِیْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِیْمًا) (النساء: ۱۶۱)

واته/ بههوی زولم وستهمیک له لایه نهوانه ی که بوونه ته جوله که و بههوی نهوه ی که زور کو سپیان ده خسته بهردهم ریبازی خوا ، نیمه هه ندیک نازو نیعمه تمان ئی حهرام کردن ، که پیشتر بویان حه لال بوو.. ههروه ها بههوی سوو خوری یانه وه که به پراستی ئی یان حهرام کرابوو، بههوی نه وه شه وه که مالی خه لکی به ناپه و ده خون هه ندیک شتی تری حه لالمان ئی حهرام کردن، بیگومان نهوانه یان که بیباوه پن سزایه کی به ئیش و نازارمان بو ئاماده کردوون ..

د- ئینجا دوا دهقی قورئان هات بو حهرام کردنی یه کجاری سوو خوری و فهرمووی (الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (البقرة: ۲۷۵) واته/ نهوانه ی سوو ده خون ، هه نسو که وت ناکه ن وراست نابنه وه (له گوپدا) مه گهر وه که نه وه که سه ی که شه یقان دهستی لیوه شان دبئی (هه ره له دنیا دا سروشتی نین و وله قیامه تیشدا وه که شیتن) چونکه نهوانه ده لئین: فروشتن وه که سوو وایه، له حالیکدا خوا فروشتنی حه لال کردوو وه سووی حهرام کردوو، جائه وهی ئاموزگاری پهروه رگاری پیگه یشت و وازی هینا ، نه وهی دهستی که وتوو بو خوی ، کاری لیپرسینه وه شی ده که ویته لای خوا، به لام نه وهی دهست بکاته وه به سوو خوری، ئا نهوانه جینشینی ناو ئاگری دوزه خن وژیانی هه می شه یی تیا ده به نه سه ر... ئنجا ده فهرمووی (يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) (البقرة: ۲۷۷) واته/ خوا سوو ته فرو تونا دهکات و به ره که تی ناهیلئ ، به لام پا داشتی خیری سامان به خشین بره و پیده دات و به ره که تی تی ده خات، بیگومان خوا هیچ کافرکی تاوانباری خوش

ناوِیت، به پراستی ئه وانه ی که باوه پریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیان
 ئه نجام داوه و نویژه کانیان به چاکی به جیه هیئاوه و زه کاتیان داوه، ته نها
 پاداشتیان لای په زهره دگاریانه، ئه و سا نه ترس و بیمیان له سه ره، نه غم
 و په ژاره ده یانگریته وه. ئنجا رینمایی پرواداران ده کات (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ
 مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ)
 (البقرة: ۲۷۹) واته/ ئه ی ئه وانه ی باوه پرتان هیئاوه، پاریزگارو خواناس بن و
 واز له پاشماوه ی سوو بهینن ئه گهر ئیماندارن، خو ئه گهر وانه کهن، ئه وه
 جهنگ له گهل خواو پیغه مبه ره کهیدا رابگه یه نن (که سه ره نجامه که ی زور
 سامناکه)، خو ئه گهر ته وه بکه ن و له سوو خوړی واز بهینن ئه وه ته نها
 سه رمایه کانتان بو هیه وه ری بگر نه وه، نه سته م ده کهن له قه رزاره کان،
 نه سته متان لیده کریت..

(وَإِنْ كَانَ دُوْ عُسْرَةٌ فَنظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ)
 (البقرة: ۲۸۰) خو ئه گهر قه رزاره که نه داربوو، ئه و مؤله تی بدری تاده رووی
 لیده کریته وه و ده بییت، خیر کردنتان به قه رزاره که و ئازاد کردنی وه به خشیینی،

چاکتره بوتان ئه گهر ئیوه بزائن (چهنده پاداشتی خوایی بی سنووره).
 (وَأَنْتُمْ يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ)
 (البقرة: ۲۸۱)

واته/ له سزاو توله ی پوژیک بترسن که تیایدا بولای خوا ده گه پینه وه، له وه دوا
 هه مووکه س پاداشتی کار و کرده وه ی خو ی وهرده گریت وسته میان لینا کریت.
 ئنجا هه موو ئایه تی (۲۸۲) ی (البقره) ته رخان ده کات بوقه رزدان وده سته گریزی
 لیقه و ماوو هاوکاری کردنی خه لکی که دریزترین ئایه تی قورنانه،
 تاجیگای سوو خوړی بگریته وه..

**بەنەمای دەیهەم/ وردبۆونەووە لە ئایەتی مەکی لە سوورەتی مەدەنی داو
بەپێچەوانەشەرە!**

سیوسی سوورەت کە لە مەککە هاتونەتە خوارەووە ، هەندێ ئایەتیان تیا یە کە
لە مەدینە هاتونەتە خوارەووە ، سی سوورەتی مەدینەش ئایەتی مەکی یان تیا یە
، سوورەتی -محمد- یش کە مەدەنی یە ئایەتی ژمارە -۱۳- ی لە رێگای
هیجرەتدا هاتۆتە خوارەووە ، سوورەتی -مائیدە- ش کە لە کۆتایی مەدینە دا
هاتۆتە خوارێ ، سی ئایەتی لە دوای سوورەتی -تەوبە- هاتە خوارێ لە پۆژی
عەرەفە لە حەجی مال ئاوی ۰۰ دا

ئنجا کە لەم دیاردە یە ورد دەبینەووە . بۆمان دەردەکەوێ کە گەلی مەبەستی
پەرورەدیی تیا یە ، چونکە هەندێ لەو ئایەتە مەدەنیانە رەنگە باسی -احکام-
بن و پەيوەندیەکیشی هە یە بە باسی سوورەتە مەکیە کەووە بۆ یە لە مەدینە
هاتۆتە خوارێ و خوارەتە سوورەتی مەکیە کەووە بە فەرمانی خۆی گەرە ۰۰
هەندێ لەو ئایەتانە پەيوەندیان بە پروداویکی تایبەتەووە هەبووە ، رەنگە لە
مەدینە پرۆی دابی . بۆ یە ئەو کاتە دابەزینراوەو ئنجا لە سوورەتە مەکیە کەدا
جی خۆی گرتووە ۰۰

شایانی باسە قورئان هەمووی لە شەوی قەدردا نازل بوۆتە ئاسمانی دنیا ، دوا یی
لە -۲۳- سالدای بە پیی پیو یست لیی دابەزینرایە خوارێ و موسلمانانی
پەرورەدەر کە ، کافران دەیان ووت : بۆچی هەمووی بە یە کجار نایەتە خوارەووە
(وقال الذين كفروا لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة كذلك لثبت به فؤادك
ورتلناه ترتيلا ، ولا يأتونك بمثل الا جئناك بالحق واحسن تفسيراً)
۳۳ فرقان/واتە : کافرەکان وتیان : هەمووی بۆ بە یە کەووە دانابەزیت ، بیگو مان
ئیمە هەر بەو شیوێ پەوانە ی دەکەین . تادلی تۆ زیاتر دلنیا بکەین ، بەردەوام
بە جوانی دایدە پرژین و دە یگە یەنین .. خوانە ناسان هیچ رەخنە یەکت لێناگرن ،

له بهرامبەر بهره ئیمه حهقیقهت وراستیمان بۆ تۆ نه هیئاییت و به جوانی هه موو
 شتیکت بۆپوون نه کهینه وه ■ ههروهاده فهرمویت (وقرآنا فرقناه لتقرأه علی
 الناس علی مکث ونزلناه تنزیلا) اسراء ۱۰۶ / واته: ئیمه قورئانمان بهش بهش
 کردووه تا به شینهیی و به ئارامی بیخوینیتوه ■ به سهه خه لکیدا ■ هه ئیمهش
 بهوشیوهیه دامانبه زاندووه که تۆ پرایده گهیه نیت * .

نهمونه ی یه که م / سووره تی - ق - له مه که هاتۆته خواره وه ، ته نها ئه م ئایه ته ی
 نه بی که له مه دینه هاته خوار ی ، که ده فهرمویت : (ولقد خلقنا السماوات
 والارض وما بینهما فی سته ایام وما مسنا من لغوب) ق ۳۸ / جووله که کان
 له مه دینه ده یان ووت که خوا به شهش پوژ ئاسمانه کان و زهوی درووست
 کردووه ، له یه کشه ممه وه بۆجومعه و ، پوژی شه ممه پشوو ی داوه • ئه مهش له
 ته وراته ده ستکاری کراوه که یاندا هاتووه له - الاصحاح الثانی / سفر التکوین - دا .
 جا قورئان ئه وه ی راست بی ، ته سدیقی ده کات وئه وهش که هه له بی راستی
 ده کاته و ■ ، بۆیه ئایه ته که پنیان ده فهرمو ی : به راستی ئیمه ئاسمانه کان و زهوی
 وه ره چی له نیوانیان دا هیه به شهش پوژ درووستمان کردوون و ، هیه
 ماندوو یه تیه کیش پوو ی تینه کردین . (که واته ئه م ئایه ته له مدینه پیویست بوو
 بۆ وه لامی جووله که کان) ..

ئنجا ئه م ئایه تهش که له مه دینه دابه زیوه وه له م سووره ته دایه که له مه که
 هاتۆته خواره وه ، په یوه ندی به ئایه ته کاخی تره وه هیه ، به تایبهت ئه م ئایه ته ی
 دوا ی خۆی که به حه زره ت (ص) ده فهرمو ی : دوزمان ئاوا بوختان ده که ن
 وله خۆیا نه وه به مه له له باره ی خوا وه ده دوین ، که واته تۆ ئارام بگره له سهه
 قسه کا نیان و له سهه پر پو یا گه ن ده کا نیان (فاصبر علی ما یقولون و سبّح بحمد
 ربک قبل طلوع الشمس وقبل الغروب ، ومن اللیل فسبحه واذبار السجود)
 (ق : ۴۰) ..

نَمُونَه‌ی دُووَم/ سووره‌تی فُورقان سِی نایه‌تی نه‌بیّت ، هه‌مووی له‌مه‌ککه
 ها‌تونه‌ته‌ خواره‌وه ، سِی نایه‌ته‌که‌ش ئه‌مانه‌ن (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
 أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا)
 (الفرقان: ۷۰) واته/ ئه‌وانه‌ی هه‌یج شتێک نا‌په‌رستن له‌گه‌ل خواداو که‌سیش
 نا‌کوژن که‌ خوا کوشتنی حه‌رام کردیّت مه‌گه‌ر به‌حه‌ق و‌په‌وا، هه‌روه‌ها زینا
 نا‌که‌ن و‌نزیکێ نا‌که‌ون، جا‌ئه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌ کاره‌ خراپانه‌ ئه‌نجام بدات، ئه‌وه
 توشی سزاو‌نا‌زارو‌ پ‌ر‌س‌وایی ده‌بیّت . له‌ قیامه‌تیشدا ئازارو سزای بو‌ چه‌ند
 به‌ران‌به‌ر ده‌کریت و، به‌زه‌لیلی و‌خه‌جاله‌تی و‌شه‌رمه‌زاری یه‌وه‌ ده‌بیّت ژیا‌نی تی‌دا
 به‌ری‌ت‌ه‌ سه‌ر مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی ته‌و‌به‌ به‌کات و‌با‌وه‌ر
 به‌ی‌نیّت و‌کارو کرده‌وه‌ی چاکه‌ ئه‌نجام بدات ، ئائه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ خوا کارو
 کرده‌وه‌ خراپه‌کانیشیان بو‌ ده‌گو‌پ‌یت به‌چاکه‌، چونکه‌ هه‌میشه‌و به‌رده‌وام خوا
 لی‌خو‌شب‌وو‌می‌ه‌ره‌بانه‌ (به‌رام‌به‌ر خه‌لکی به‌گشتی و‌ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ به‌تایبه‌تی)
 ئه‌م چه‌ند نایه‌ته‌ چونکه‌ ته‌شریعاتی تیا‌یه‌و با‌سی کوشتن و‌زینا ده‌کات ، خ‌وای
 گه‌وره‌ له‌ سیفاتێ برواداراندا له‌مه‌دینه‌ نار‌دی‌یه‌ خواری، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 سووره‌تی فُورقان با‌سی سیفاتێ (عبادالرحمان) ده‌کات ، به‌تایبه‌تی په‌و‌شته
 به‌رزه‌کانیان ، جا‌ئه‌م چه‌ند سیفات‌ه‌شیان ته‌واو‌که‌ری ئه‌و سیفه‌تانه‌ن و‌خ‌وای
 گه‌وره‌ له‌مه‌ککه‌ ئه‌و به‌شانه‌ی نارده‌ خواره‌وه‌ بو‌ په‌روه‌رده‌ی مو‌س‌لمانان و‌ئه‌م
 سِی نایه‌ته‌شی له‌مه‌دینه‌ که‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تداری و‌یاسا بو‌و نار‌دی‌یه‌ خواری
 تاب‌ی‌ته‌ به‌رنامه‌ی ژیا‌نی برواداران .

بهنه‌مای یانزه‌یه‌م/ وردبوونه‌وه له‌ئایه‌تیک بی‌نه‌وه‌ی پارچه‌پارچه بکری
یان بێش و دوا بخزیت....

له‌تیگه‌یشتن و وردبوونه‌وه‌دا له‌ئایه‌تیک ، نابیت هه‌ندی‌وشه‌ی به‌ناوی (تقدیم
و تاخیر) وه، جی‌ی بگو‌پردی، گوایه واما ناکی چاکتر پوون ده‌بیته‌وه، یان
ته‌نها به‌شیک له‌ئایه‌ته‌که به‌یئری و مانایه‌کی تری لێ ده‌ستکه‌ویت ، که مه‌به‌سته‌که
له‌بهنه‌په‌تدا ئه‌وه نی‌یه.... بو‌نموونه :

یه‌که‌م/ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت (فَلا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ) (التوبة: ۵۵)
واته/ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ص) ، ئه‌ی پر وادار ، نه‌مال و سامان ونه وه‌چه‌و نه‌وه‌ی
کافران سه‌رسامته‌ نه‌کات و به‌خیریان بزانیته ، چونکه به‌پاستی خوا
هه‌رده‌یه‌ویته‌ له‌ژیانی دنیادا تووشی به‌لا و سزایان بکات به‌و مال و سامان
و منالانه‌یان و به‌ کافریش گیانیان بکیشیت، که دیاره ئاخیره‌تیشیان هه‌ر چاره
په‌شی و ئاخ‌ر شه‌پی‌یه....

هه‌ندی له‌موفه‌سیره‌کان وه‌ک جرجانی و ئه‌یبن عباس و قتاده‌و ته‌به‌ری وشه‌وکانی
و پارزی ، له‌ ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا به‌جو‌ریک لێکیان داوه‌ته‌وه گوایه ده‌کری (فی
الحیاه الدنیا) پێش‌بخزیت ، واته ته‌قدیره‌که‌ی ئا‌وای لێ‌دیت (فَلا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْآخِرَةِ) وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ) واته/ سه‌رسام مه‌به نه به‌مال و سامان ونه به‌منالی کافران
له‌ ژیا‌نی دنیادا چونکه خوای گه‌وره ده‌یه‌وی به‌و مال و سامان و منالانه
له‌قیامه‌تدا سزایان بدات و به‌کافری گیانیان بکیشیت ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
گوایه کافران له‌ززه‌ت و خو‌شی ده‌بینن له‌مال و سامان ونه‌ه‌یان له‌ دنیادا..

(ئیه‌ن قه‌یم) به‌په‌حمه‌ت بیته‌ وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و ده‌لیته‌: ئازار چه‌شتن
و نا‌په‌حه‌تی کافران دیاره ، به‌ه‌وی حرص و شپه‌زه‌بیان به‌ دوا‌ی دنیادا‌و، هه‌له‌یه

ورپاکه پاکيان نايه لى پشوو بدهن له دنيا داو ، هه تا بيانيت زياتر کيشه يان هيه (نيتړ چ پيويست دهکات پيش خستن ودواختنى تيا بکريت) ...
دوووهم/ خواى په روهر دگار ده فهرمويت (أفلا ينظرون الى الإبل كيف خلقت والى السماء كيف رفعت والى الجبال كيف نصبت والى الأرض كيف سطحت فذكر انما أنت مذكر) الغاشية ٢١ واته : ناييا سهرنجى ووشر نادهن چوون دروستکراوه (خو گرى له سهر برسيى و تينوئى و پيکها تنى له شى و... هتد) ، ناييا سهرنجى ناسمان نادهن چوون بهرز کراوه ته وه (نه وه موو نه ستيرو هه سارانه که به ناسمانه وهن وعه قلى مرووف دهسته وسان وکوله له ناستياندا) نهى سهرنجى کيوه کان نادهن ، چوون داکوتراون وره گيان چووه به ناخى زهوى دا، نهى سهرنجى دهشته کانى زهوى نادهن چوون تهخت کراوه ، که واته تو نهى پيغه مبهړ نه شتانه بخهروه ياديان و نامورگاريان بکه، بهراستى تو هر ياد خهروه يت...

نه مړيک خستن وسهرنج پاکيشانه تابلويه کى جوان دهنه خشيني، له پيشدا وشترو قافله که مايه ي ژيانيان بووه به قيمهت وگرانبه ها بووه لای خه لکى نهو زه مانه، پاشان له وه وه بهره ناسمان ونجا شاخه کان ونجا زهوى به مبهش نه دا له دلى سهرکه ران تا راپله کن و هو شيار ببنه وهو، يه که به دواى يه که هاتنى بابه ته کان مه بهسته له نايه ته که دا...

سپي يه م/ خواى په روهر دگار ده فهرمويت (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ، وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِكِرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ) (الأنعام: ١١٣) واته/ هر بهو شيويه كيشمه كيشى ئيمانداران وخو نه ناسان بهرده وامه، جا بو هر پيغه مبهريک وئيمانداريک دوژمنيکمان له شهيتانه کانى ناده ميزادو پهري سازاندووه، که

بەردەوام قسەى زل وپازاوه دەدەن بەگوىى يەكد اوخويان وخەلکى
پىسەرگەردان وگومرا دەکەن ، جا ئەگەر پەروردگارت بيوستايە
نەياندەتوانى شتى وابکەن ، دە وازيان لى بيئە لەگەل ئەو رۆو دەلەسەيەى
هەلى دەبەستى (لە دەست خوا پرزگاريان نابيئ) ..

شەيتانانى ئينس وجين بەقسەى زل وپازاوه کافران لەخشتە دەبەن بەم جۆرە
١- لتضغى اليه أفئدة الذين لا يؤمنون بالآخرة / واتە بەدل گوىى بۆ دەگرن

ئەوانەى بروايان بەئاخيرەت نىيە، ئنجا

ب_ وليرضوه ... پىى پازى دەبن وقەناعەت دەکەن، ئنجا ئەبى بەکردار،

ج_ وليقتروا ما هم مقترفون ئەو تاوانانە بکەن کە ئەوان بەردەوام ئەيکەن ..

(کەواتە يەك بەدواى يەکى ئەم ئايەتانەو بەشەکانى ئايەتەکش بەحسابەو

لەپيشدا گويگرتنەو بەدل وەرگرتنەو پازى بوونەو ئنجا کردارى خراب وتاوانە) .

ئەو دەش کە وتمان کەسيک بەشيک لەئايەتيک بەجيا لە دەوروبەرەکەى

وەردەگريئ، وەك ئەو کەسەى کە ئايەتى (ويل للمصلين) بەتەنها ديئى کە

نابيت وەلەيە، چونکە کام لەنويز خويان وەيليان بۆ هەيە، دواى ئايەتەکە

تەواوى دەکات کە ئەويش ئەوانەن نويزەکانيان لەکاتى خوياندا ناکەن (الذين

هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ) (الماعون : ٥)

بەنەماى دوانزەيەم / دژايەتى نىيە لەنيوان ئايەتەکانى قورئان دا :

ئەگەر بەچاکى وردبينەو لەقورئان دەبينين جياوازی ودژايەتى وناوەراى

نىيە لە ئايەتەکانى قورئاندا ، خواى پەروردگار دەفەرمويئ (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء : ٨٢) واتە /

ئەو بۆ سەرنجى قورئان نادەن ولى وردنا بنەو ؟ خو ئەگەر لەلایەن کەسيکى

ترەو بوايە جگە لەخوا بيگومان جياوازی ودژايەتى يەکى زۆريان تيئدا

دەدۆزيەو ... بۆنمونه :

یه کهم/ خوای گه وره ده فرمویت (وَإِنْ تُصِیْهِمْ حَسَنَةٌ یَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِیْهِمْ سَيِّئَةٌ یَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا یَکَادُونَ یَقْفَهُونَ حَدِیثًا ، مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِیدًا) (النساء: ۷۸) واته/ نه گهر خیریان بیته پی ده لئین : نه مه له لایه ن خواوه یه و، نه گهر تووشی ناخوشی وزیانیک ببین (دوپرووه کان بو سووک کردنی حه زرهت (ص) له بهرچاوی موسلمانان) ده لئین: نه مه به هوئی تووه یه (هه روک حه زرهت (ص) حه کیم نه بی ونه زانی چون ره فتاریکات وخه لکی بهرپوه ببات) .. جاتو پییان بلی: هه رچی پیشدیت ، هه ره مووی له لایه ن خواوه یه و بو تاقی کردنه وه یه ، نه وه بوچی نه وه خه لکه (باوه رلاوازه) هیچ شتیک تیناگه ن وله راستی یه کان حالی نابن (نه مه راستی یه که نه بی هه موو که سیک بیزانی که هیچ شتیک له م بونه وهردها به بی ویستی خوا پرونادات ، (قل کل من عند الله) به لام نه مه نه وه ناگه یه نی که مروف ویستی نی یه و هه رچی بکات بهرپرس نی یه لی، چونکه هه ویستی خوا یه که ئیراده ی داوه به مروف تا چاک و خراب هه لبرئری و ئنجا لیپرسراویش بیث بهرامبر کاره کانی، بویه ده فرمویت (مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِیدًا) (النساء: ۷۹)

واته/ هه رچی بو تو پیشدیت له خیرو چاکه له خواوه یه و فه زلی نه وه و ، هه رچی ناخوشی و موسیبه تیکیش تووش دیت، دهستی خوتی تیا یه و، ئیمه توومان ناردوو. بو سه رخه لکی به پیغه مبه رایه تی، خواش به سه که شایه ته له سه ره نه و راستی یه ...

به لی.. به لاو موسیبه ت و ناخوشی قه زاو قه ده ری خوا یه ، به لام هه یه تی به هوئی گونا می مروقه که وه یه وته می کردنی خوا یه بو ی، هه یه له بهر په رورده کردن

وقالکردنی ئەو مەزھەبیەو تاقی کردنەو هیە بۆی، بۆیە لەسورەتی (الشوری/۳۰) دا دەفەر مویّت (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْلُو عَنْ كَيْفِرٍ) (الشوری: ۳۰) واتە/ هەر بە لاو نەهامەتی یەکتان بەسەر هاتییّت، ئەو دەرهنجامی ئەو کارو کردەوانیە کە دەتانکرد، بە لأم ئەو نەخوا میهرەبانە، لە زۆریی گوناھو هەلە کانتان خوش دەبیت...

جانئگەر خوا چاو پۆشى نەكات ولەسەر ھەموو گوناھو ھەلەيەك سزا بدات و بەلا بنيريت، ھيچ كەسيك بەسەر زەوىيەو ھەلەيەك سزا بدات (وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا) (فاطر: ۴۵)

۴۵۵/ خَوای پِروِردگار له‌مه‌سه‌له‌ی هینانی زیاتر له‌یه‌ک ژن دا ده‌فه‌رمویت:

(وَأَتُوا النِّسَاءَ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَبْدَلُوا الْحَبِیْثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا) (النساء: ۲)

واتە/ خەلكىنە مال و سامانى ھەتيوان بەدەنەو دەست خۇيان كاتىك گەورە
 بوون « مالى خراپ و پىسى خۇتان مەگۆرەنەو بەمالى چاك و پاكى ئەوان، مال
 و سامانىيان مەخۇن لەگەل مال و سامانى خۇتاند، بەراستى ئەگەر وابكەن ئەو
 ستەم وگونامىكى گەورە (وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُفْسِدُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
 لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِنْتَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْلُوا فَوَاجِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا) (النساء: ٣) واتە/ ئەگەر ترسان لەو ەى كە نەتوانن
 داد پەرورەين لەگەل كچە بى باوكە كاندا (ئەگەر بىيانخوازن و بىيانكەنە
 ھاوسەرتان) ، ئەو ە واز لەوان بەيئن - چونكە كەسى وا ە بوو لەبەر
 بەرژەو ەندى خۆى و مال و سامانەكەى كچە بى باوكەكەى دەهيئا - ئەو ە لە
 ئاڤرەتانى تر كە ە لائىن بۇتان ئن مارە بكەن دوو، يان سىيان يان چوار، (ديارە
 هيئانى لەيەك ئاڤرەت زياتر مەرج و بارودۇخى تابەتتى خۆى ەبە) خۆ ئەگەر

ترسان له‌وهی که نه‌توانن داد په‌روه‌ری بکه‌ن له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانتاندا، ئه‌وه یه‌ک ژن ماره بکه‌ن، یان ئه‌وه که‌نیزه‌کانه‌ی که‌هه‌تافن (که‌دیاردیه‌کی کاتی بوو، ئیسلام بن ب‌ری کرد)، ئه‌وه‌ی که باسکرا نزیک‌تره له‌وه‌ی که سته‌م نه‌که‌ن...

ئنجای خ‌وای گه‌وره له‌ نایه‌تی ۱۲۹ی سووره‌تی النساء دا ده‌فه‌رموئیت: (وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَنُزُّوهُمَا كَالْمِغْلَقَةِ وَاِنْ نَصَلَحُوا وَنَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا) (النساء: ۱۲۹)

واته/ هه‌گیز ئیوه ناتوانن له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانتاندا دادپه‌روه‌رانه په‌فتار بکه‌ن، له‌کاتیک دا ئه‌گه‌ر زو‌ریش مه‌به‌ستان بی‌ت « جا که‌وا بوو نه‌که‌ن هه‌ر پ‌وو له‌یه‌ک‌نکیان بکه‌ن و به‌ته‌واویی ئه‌وی ترواز لیبه‌ینن وه‌کو هه‌له‌په‌سی‌راو، نه‌ئوه‌یه می‌ردار بی‌ت، نه‌ئوه‌یه بی‌م‌یرد بی‌ت، خو ئه‌گه‌ر چا کس‌ازی بکه‌ن و پ‌یک بکه‌ون و خو‌تان بی‌اریزن له‌سته‌م « ئه‌وه به‌پ‌استی خوا هه‌میشه و به‌رده‌وام لی‌خ‌و‌ش‌بوو می‌ه‌ره‌بانه ..

هه‌ندی که‌س ئه‌مه ده‌کا به بیان‌وو گ‌وایه‌که‌س ناتوانی دادپه‌روه‌ردی بکات له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانی دا که‌واته که‌س ناتوانی له‌یه‌ک ژن زی‌اتر بی‌نی.... له‌کاتیک دا ئه‌وه‌ی که داواک‌راوه له‌ دادپه‌روه‌ری له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کاندا دادپه‌روه‌ری ماددی‌یه، واته وه‌کو یه‌ک هه‌موو ش‌ت‌یک‌یان بو دابین بکات، ئه‌مه‌ش که له‌ دووهم جاردا، باسی ده‌کات، مه‌سه‌له‌ی هه‌ست و سو‌زو خو‌شه‌ویستی‌یه که ئه‌وه‌ش په‌یوه‌ندی به‌ده‌وه ..

پی‌غه‌م‌به‌ر(ص) عائیشه‌ی له‌هه‌مووان زی‌اتر خو‌ش ویست‌وه‌و له‌هه‌مان کاتیش دا هه‌رچی بو یه‌ک‌نکیان دابین کرد‌بی بو ئه‌وانی تریشی دابین ده‌کرد‌و وه‌ک یه‌ک لایان ده‌مایه‌وه ، ته‌نانه‌ت له‌ نه‌خ‌و‌شی‌یه‌که‌ی د‌وایی ته‌مه‌نی دا ئی‌جازه‌ی خواست له‌خ‌یزانه‌کانی که له‌لای عائیشه خ‌زمه‌ت بک‌ر‌یت ، ئه‌وانیش پ‌ازی بوون....

حه زرت (ص) دادپهروهر بوو ، هه رچی له توانای دابوو کردی ئینجا دوعاشی ده کردوو دهیغه رموو: خوايه ئه مه مه له ده ست دی که کردوو مه بهرام بهر خیزانه کانم و به ده ست منه، لۆمه مه که و لیم مه گره له وهی که به ده ست تویه (واته ئه و زیاده خوشه و یستیهی که بۆ یه کیکیان ههیه تی وله دله وهیه، دیاره دلش به ده ستی پهروه رگاره چۆن هه لیسو پینئ) ... که واته ئه و دوو نایه ته له و باسه دا دژایه تی نیه له نیوانیاندا و به سهیر کردنی ژيانی حه زرت (ص) باشتی تی ده گه یـن .

بـه مای سیانزه یه م/ نه بوونی دژایه تی له نیوان قورئان وزانستیکدا که سه لابیـت و گومانی تـیانه بیـت ...

له قورئاندا حه وت سه دو هه شت جار وشه ی زانست و هاوما ناکانی باسکراوه ، ئه مه ش ئه وه ناگه یه نی بلین قورئان پهراویکی زانستی یه و بهس، به لکو ده ستووری میله تانه، یاسا و ده و له ته ، موعجیزه ی په یامیکه، ژيانه بۆ مرو فایه تی، جاکاتیـک قورئان ناماژه بۆ لایه نه زانستی یه کان ده کات، ئه و خوای گه ور دهیه ویـت ئه و مرو فه هان بدات بۆ بیر کردنه و له نایه ته کانی خو ی له بیستراو و بینراو، واته چ ئه وهی که له قورئاندا یه و چ ئه وان هـش که له بوونه وهر دایه (سُرِّیْهِمْ اَیَّاتِنَا فِی الْاَفَاقِ وَفِی اَنْفُسِهِمْ حَتَّى یَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوْ لَمْ یَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ) (فصلت: ۵۳) لیـردها قورئان ناماژه به وه ده کات که سه رنجی مرو ف پاده کیـشیت بۆ ئه وهی که نایه ته کانی خوا له هه موو ئاسته کاندا، له هه موو ئاسو کاندوا له هه موو بواره کاندا به لگه ن له سه ر پاستیتـی ئه م قورئانه ..

قورئان ديه ويٽ مروٽ تيبكات كه هرچهند هول بدات هيشتا هر كه مه
چونكه (وما اوتيتكم من العلم الا قليلا) الإسراء ٨٥ ، وهاني ئه دات كه داوا
له خوابكات زانستي زياد بكات (وقل رب زبني علما) طه/ ١١٤

له قورئاندا باسي پلهو پايه ي بهرزي زانايان كراوهو خواي گه وره باسي
شايه تي به كه يان دهكات له گهل خوي ومه لائيكه تاني داو ده فهرمويت (شَهْدَ اللَّهُ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)
(آل عمران: ١٨) ههروهه زانايان كه بهراستي له خواده ترسن (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ) (فاطر: ٢٨)

جا له بهر ئه وه ي كه زانست و زانايان ئه وهنده پلهو پايه يان له ئيسلامدا بهرزو
دياري به، ديار بهرنامه كهي دژايه تي نابيت له گهل ئه و راستيه زانستي يانه ي
كه ده دوزرينه وه .. بوئمووه :

يه كه مه / نهيني وراستي يه كاني زانستي كورپه له زاني له سه ده ي نوژده يه م
وبيسته مدا دوزرانه وه ، ئه ويش به هو ي دوزينه وه ي (وردبيني ئه ليكتروني) و ئه و
هوكارانه وه كه باشت ده يانتواني ليكوئينه وه ي پي بكن ... قورئان پيش هه زارو
چوارسه د سال زياتر كه هيج كهس له دنيا دا له و باره يه وه هيجي نه زانيوه باسي
قوناغه كاني كورپه له دهكات و پاش بهراورد كردني له لايه ن زانا گه وره كاني
جيهانه وه ، ده كهوت كه له سه دا سه د ته واوه بووه مايه ي موسلمان ي بووني
زاناي گه وره ي كورپه له زاني زانكو ي تورنتوي كه نه دا (پروفيسور كيټ. ل.
مور) (كه يه كيكه له دوانزه زانا پسپوره گه وره كاني ئه و بواره له جيهاندا) و
چهنده ها زاناي تر ..

١- قورئان ده فهرمويت (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى
(الحجرات: ١٣) واته/ ئه ي خه لكينه به دنيايي يه وه بزنان كه ئيمه ئيوه مان
له نيرو مي دروست كر دووه ، ههروهه ده فهرمويت (إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْقَةٍ

أَمْشَاجَ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا (الانسان: ٢) واته/ ئىمه مروڭمان له
 نوتفهيه كى تىكه لاو دروستكردووه و تاقي دهكه ينه وه و چاووگوي مان داوه تي...
 ب- (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ) (السجدة: ٨) واته/ ئهو پهروه رديگار هه موو شتيكي به
 ورده كاري ته واوه دروستكردووه و مروڭيشي يه كه مجار (له سهره تاوه) له گل
 دروستكرد ((زاناي كوريه له زاني ئه مريكي مارشال جونسون - كه ئه ميس
 موسلمان بوو - له يه كي كه له كونگره زانستي يه كاندا وتي: زاناياني كيما له م
 بابه ته يان كولي هه وه بويان دهر كه وت كه گل نزيك ترين ماده يه له پي كه اتني له شي
 مروڭ وگونجاو ترين ماده شه بو پهي دا بووني ژيان لييه وه)) پاشانيش
 نه وه كانى له پوخته يه كى ناويكي كه مه وه دروست دهكات (له پياووله ئافره ت).

١٩٥٥م/ خواي پهروه رديگار سويند به شوين و جيگهي ئه ستي ره كان ده خوات
 وده فهرموي (فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ الْجُجُومِ، وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ)
 (الواقعة: ٧٦) به لي: ئه وه سوينديكي گه وره يه نه گهر بزاني، ئه مړو زانايان زور
 له جاران زياتر به دنيا ييه وه له گه وره يي ئه وه سوينده تيده گهن و سه ري پزي بو
 دانه نه وينن . كه ئه مه ش به راستي ئيعجازيكي زانستي گه وره ي قورئانه ،،،.

١٩٥٥م/ قورئان باسي ئه ستي ره پرشنگدارو نزيكه كه ي زه وي مان دهكات كه
 ئه ويش خوړه و سه رچاوه ي گه رمي وپووناكي يه بو كومه له ي خوړ، كه چوڼ
 پوژي كه له پوژان ناميني ت و ده كوژي ته وه (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) (التكوير: ١) ئه م
 راستيه ش ئه مړو له هه موو كات زياتر زانايان پړويان پي يه تي وده لين پوژي كه
 دي ت خوړ ناميني ت وگړو گه رمي وپووناكي يه كه ي ده كوژي ته وه هه روه ها پوژي كه
 دي ت كه لگهل مانگدا يه كده گري ته وه (فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ) القيامة / ٩ (... سه رچاوه (هيف ٢١، ٣٠) سالي ٢٠٠٣.

چواره / قورئان ده فەرمووئیت : (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلُ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ) (المائدة: ٣)

واته / له سهرتان حهرامکراوه خواردنی گوشتی مرداره وه بوو، خوین، گوشتی بهراز، ههروهه ها نه وما لاته ش که سهرده برین و ناوی غهیری خوای له سهر ده بریت و مالاتی خنکاویش، نه وه ش به نازارو لیدان مردار بوته وه، نه وه ش که ده که ویته . خواره وه، نه وه ش که به لیدانی مالاتیکی تر مردار بوو بیته وه، نه وانه ش که درنده په لاماری دابن ولیی خواردن نه کهر فریای چه قو نه که وتبن، ههروهه ها حهرامکراوه خواردنی گوشتی نه وما لاتانه ی له و شوینانه دا سهرده برین که هاناو هاواری بو غهیری خوا تیدا ده بریت...

نهم نایه تانه زانستی سهرده م ده یانسه لمینیت .. نه وه تا له م باره یه وه پرسیار کرا له (دکتور جون هونفر لارسن) که وره پزیشکی خهسته خانه ی په رسمی له کوبنهاگن و ماموستای بهشی به کتريا له نه خوشخانه ی غیس که که وره ترین نه خوشخانه ی هه مان شاره ، له وه لامدا وتی :

گوشتی مرداره وه بوو سهرچاوه و کانگای جراثیم ونه خوشی یه و گوشتی بهرازیش من تازه جرئومی (یارسینا) م تیا دو زیوه ته وه وه له مه تیکی فراوانم دهست پیکردوه بو قه ده غه کردنی خواردنی ، چونکه ده بیته مایه ی تووش بوون به نه خوشی برپره ی پشت و جو مگه کان ..

ههروهه مپرو مالاتیکیش که خنکاییت یان مالاتیکی تر لیی دابیت ، یان مالاتیک درنده یه که په لاماری دابیت ولیی خواردییت ، یان که وتبنه خواره وه و مردار بوو بونه وه و فریای چه قو نه که وتبن هه هه موویان مایه ی نه خوشین و نابیت بخورین .. مجلة الاعجاز / ژماره ٤ / ..

پیتجهم / قورئان هانی دایک ددات دووسال شیریدات بهمندالهی که گهر توانی (والودات یرضعن اولادهن حولین کاملین لمن اراد ان یتیم الرضاعة) په پراوی نلسون که یه کیکه له سهرچاوه به ناوبانگه کانی (طب الاطفال) له چاپی ۱۹۹۴ دا جهخت دهکاته سهر گرنگی شیری دایک وداوا دهکات که ماوه یه کی باش شیر بهمندال بدریت .. الاعجاز / ژماره ۴ /
بسه های چوارده یه م / وردبونه وه له کورتبری قورئان :

قورئان له بهر گه لی هوی په روره دیی وجوانی داپشتن به پی ی پیو یست کورت کړدنه وه دهکات، که نه مهش زور جوړی هه یه وه:

۱- لابر دنی (اسم المضاف) وه (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ) (المائدة: ۳)
 لیژدها ووشه ی (اکل) لابر اوه (حرمت علیکم اکل المیتة والدم.....هتد)

۲- لابر دنی (مضاف الیه): (الم ، غلبت الروم ، في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يقرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء وهو العزيز الرحيم) الروم ۵ / لیژدها نه گهر کورت نه کرایه ته وه ئاوا ده بوو (لله الامر من قبل الغلب ومن بعد الغلب)...واته: نه لیف لام ميم ، پومه کان تیکشکینران (به دهستی فارسه کان)، له نزیکتین ونزیمترین ولاتیانداو، له ئاینده دا نوره یان دیته وه دواى شکانیان پومه کان سهرکه ونه وه ، له چه ندسالی کدا ، هه موو کارو فرمانیک ته نها به دهست خوایه ، (له پییش سهرکه وتن وله دواى سهرکه وتن) جا ئه و پوژه ئیماندارانیش خو شحال وشادمان ده بن به سهرکه وتن خوا ، (که به خشى به ئیماندار و پومه کان)، هه رکه سیك یان هه ردهسته یه که ئه و زاته بیه ویت سهری ده خات، هه ر ئه و خوایه ش خاوه نی ده سه لاتی بی سنووره و زوړیش میهره بانه ...

(خوای گه وره پاش ئه و چه ند ساله نهك هه ر پۆمه كانی سه رخست، به لكو له هه مان كاتی سه ركه وتنی پۆمه كاندا دلی موسلمانانه كانیشی خوشكره به سه ركه وتنیان له جهنگی به دردا، كه دیاره ئه مهش هه والدان بوو به داهاتوو كه ته نها خوا بو خوی زانیویه تی كه واده بیئت) ..

۳- لابردنی (اسم الموصول): (وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمُ وَالْهُنَّا وَالْهُكُمُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) (العنكبوت: ٤٦) / ئه گهر (اسم الموصول) لانه براه ئاواد هبوو (وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَبِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكُمُ) ... واته پێیان بلی، ئیمه بپرومان هیه به وهی كه بۆ ئیوه هاتووو به وهش كه بۆ ئیوه نێردراوه خوای ئیمه و ئیوه یه كێكهو، ئیمه بپرومان پێیه تی وموسلمان بووین وفهرمان به رداری ده كه یین .

۴- لابردنی (الموصوف) (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِثًا فُضْلًا يَا جِبَالُ أَوِی مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَآلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ أَنْ اَعْمَلْ (دروعا) سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) (سبا: ۱۱)

لیره دا (دروعا) لابراوه، مانا كه شی / به خوا، به راستی ئیمه ریزو بایه خێکی زۆرمان به خشی به داوود له لایه ن خۆمانه وه، (فهرمانمان دا): ئه ی كێوه كان وبالنده كان ته سبیحات و سروودی ستایشی له گه لدا بلینه وه . هه روه ها ئاسنیشمان بۆ نه رم كرد (وهكو موعجیزه یهك ، تاپیداویسته یه كانی به ئاسانی لی دروست بكات له زری پۆش وشتی تر) ..

۵- لابردنی (المعطوف)

(وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلْ أُولَئِكَ أَكْثَرُ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) (الحديد: ۱۰) به بی لابردن ئاوایه (لا یستوی منکم من أنفق من قبل الفتح وقاتل) ومن أنفق من بعد الفتح وقاتل) ...

واته/ بیگومان چوونیهك نین ئهوانه تان كه پێش پزگاریی مهككه، یاخود پێش سهركهوتن، مال و سامانی بهخشیوه و جهنگاوه، چونكه ئهوانه پلهو پایهیان زۆر بهرزتره لهوانه ی كه دواى پزگاری مهككه و سهركهوتن مال و سامانیان بهخشیوه و جهنگاون، بهههردوولاشیان خوا به ئێنى بهههشتی بهخشیوه، بیگومان ئه و خوایه ئاگاداری کردهوه کانتانه .

۶- لابرڤنى (المعطوف علیه)

(وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ = فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كَلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ) (البقرة: ۶۰) / لیڤه دا (فضرِب بعصاه الحجر) لابراره...، واته : یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک موسا بو گه له که ی داواى باران بارینی کرد، ئیمهش پیمان وت: به گۆچانه که ت بده به تاشه بهرده که دا، (چاکه عه سا که ی دا به بهرده که دا) دوانزه کانی ئی هه لقولا، بیگومان هه ر هۆزیک چاوه گه ی خوی ناسی، ئنجا پیمان وتن ده بخۆن و بخۆنه وه له پزق و پۆزی و بهخشی خوا و تاوان و خراپه مه که ن له سه ر زه ویدا...

۷- لابرڤنى (المبتدا) (وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ، فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ نَّارُ حَامِيَةٍ) (القارعة: ۱۱) / لیڤه دا (ه ی) که (مبتدا) ه لابراره و ئایه ته که به بی لابرڤن (ه ی نار حامية) واته: ئه وه ی ته رازووی چاکه ی سووک بی ت و گونا ه ی زۆرییت، ئه وه دایکی دۆزه خه که باوه شی بو کردۆته وه ، جا تو چو زانی (هاویه) چی یه؟! ئاگریکی سوتینه ری بلیسه داره...

۸- لابرڤنى (الخبر) (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ) (الرعد: ۳۵) ئه وه ی که لابراره (وظلها دائم) ... واته : وی نه و نموونه ی ئه و بهههشته ی به لێن دراوه به پارێزکاران، چهنده ها پووبار رهوان و جاریه (به ژێردر خته کان و به بهردهم

کۆشکه کانیاندا) « خواردن و خواردنه وهی (هه مه جۆروه هه مه پهنگی) بهردهوام،
 هاوپی له گهله سیبه ری خوش و (هه وای سازگار) ئه وهیه سه ره بنجامی پارێزکاران
 و ، سه ره بنجامی بیباوه رانیش ناگری دۆزه خه ..

۹- لا بردنی (لا النافیه):

(قَالُوا تَاللّٰهِ تَقْتُلُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ)
 (یوسف: ۸۵) ده بوو (لا تَقْتُلْ) بوایه، که به مانای (لاتزال) ه، (واته / بهردهوام

باسی یوسف ده کهیت) و - لا - لا براوه ..

(ئه م وشه یه ش - تَقْتُلْ - به حساب دانراوه که چه ند مانایه کی هه یه وهه موو

مانا کانیش پیویستن لیڤه دا) ... واتای ئایه ته کهش: کۆره کانی یه عقوب (سهلامی

خوای لی بیئت) به باوکیان ووت: به خوا تو هه ر واز نا هیئتیت و یادی یوسف

ده کهیت و ناوی ده بهیت و دلت ناسره وئی و ناگری ده وونت نا کوژیته وه ، تا وات

لی دیت په کت ده که ویت یا خود له تیا چووان ده بیت...

۱۰- لا بردنی (لام الطلب)

(قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنْبَغُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ) (ابراهیم: ۳۱) // پیتی (لام) ی (طلب) نه گهر

لانه براه ئاوا ده بوو (لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا) .. واته / ئه ی محمد (ص) بهو

به ندانه م که باوه ریان هی ناوه بلی: بانویژه کانیان به چاکی ئه نجام بدن وله و پزق

و پۆزی یه ی که پیمان به خشیون ببه خشن به نهینی) (بو ئه وهی پیاو پوو پامایی

تی که له نه بیت) و، به نا شکر اش (بو هاندانی کهسانی تر) پێش ئه وهی پۆزیک

بیئت نه کرینی تی دایه و، نه فروشتن (تا به هو ی پارو سامانه وه خوتان ده رباز

بکه ن) نه دۆستایه تی شی تی دایه (تادۆستان و هاوه لآن هه و ئیک بدن)

۱۱- لا بردنی (جمله القسم):

(وَقَفَّذَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ، لَأُعَذِّبَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَهُ أَوْ لَأُلَاقِيَنَّيَ يَسْطَانُ مُبِينٌ) (النمل: ۲۱) لیږه دا به بی لا بردن ئاوا دهرده چیت (اقسم بالله لأعذبه) واته / ئینجا سوله یمان که وته به سهرکردنه وه و پشکنینی ده سته و تا قمی بالنده کان و ووتی: ئه وه بوجی من په پوو نابینم؟ یا خود لیږه نیه و خوی دزیو ته وه و له نادیاره کانه! (سویند بیت به خوا) ئه بیت سزایه کی نور سه ختی بدهم یان سهری بېرم ، یان ده بیت به به لگه یه کی ئاشکراوه بیته لام...

۱۲- لا بردنی (جواب القسم):

و النازعات غرقا، والناشطات نشطا، والسابحات سبحا، فالسابقات سبقا، فالمُدْبِرَاتُ أَمْرًا / النازعات ۵/
وه لآمی ئه م سویندانه (لَتُبْعَنَّ وَلَتُحَسَبَنَّ) یه .. واته: سویند به و فریشتانه ی که گیانی خه لکی ده کیشن، (یان به و ئه ستیرانه ی که له قولایی ئاسماندا دهرده وشینه وه)، سویند به و فریشتانه ی که گیانی ئیمانداران ددکیشن به چالاکی و بیوچان ده سوړینه وه (که س فهراموش ناکه ن)، سویند به و فریشتانه ی که به گورجی فهرمانی خوا جی به جی ده که ن (یان به و ئه ستیرانه ی که له بو شایی ئاسماندا مه له ده که ن وه سهر خولگه کانیان ده سوړینه وه)، هه روه ها سویند به و فریشتانه ی که پوچی ئیمانداران به په له به به هشت شاد ده که ن و کافرانیش به دوزه و پیش پرکی ده که ن بو ئه نجامدانی هه ر کاریک که پیان بسپردی و... سویند به و فریشتانه ش که به ویستی خوا کارو فرمان جی به جی ده که ن به ړیک و پیکی... (سویند به وانه هه مووی زیندوو ده کرینه وه و حسابتان له گه ل ده کری)

(يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ، تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ، قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ، أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ)
 (النازعات ٩) له پوښکدا فوو دهکړیت به که پر ناداو دهست به جی زهوی
 به توندی ته کان ددات وده که ویتته له زه و ژیره و ژور دهبیت، دوايی دوو باره
 فووی پیا دهکړیته وه، مردووان زیندوو دهکړینه وه، له و پوژده د لانیك
 به خیرایي لیده وه، و، زور دترسن وپه ریشان، خاوه نی نه و دلانه له پړسوايی و
 خه جالته و شهرمه زاری دا چاویان شوړه و پویان نایه ت سهره لپړن...

۱۳- لابرډنی (جواب الشرط):

(وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا
 فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ) (الأنعام: ٣٥)

نهم نایه ته به بی لابرډن (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي
 السَّمَاءِ- فافعل- فتأتیهم بآیه..)

واته/ خو نه گهر پشت هه لکړن و سهر پیچی خاوه ناسانت لاقورسه، نه گهر
 ده توانیت تونلیک به زهوی دا هه لیکه نیت یا په یژیه که به ناسماندا
 هه لپه سیریت تامو عجیزه کیان بو بهینیت (بی سووده و پروات پی ناکه ن)، نه گهر
 خواش بیویستایه له سهر هیډایه ت کووی دهکړنه وه، که واته له و که سانه مه به
 که نه شاره زان...

(واته: نه گهر ده توانی مو عجیزه بی نی بیینه، به لام به وه موسلمان نابن و،
 نه گهر خوا بیه وی به زور ملیان پی که چ دهکات، به لام به ئیراده ی خووی
 سهریشکی کردوون که چاکه یا خراپه هه لپړن) .

۱۴- لابرډنی (جملة الشرط)

(يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ) (العنكبوت: ٥٦)

ئەوھى لابرەوھ (فايائى فاعبدون فى غيرھا)، واتە/ ئەھى بەندەكانم كە پرواتان
ھيئناو، زەھى من فراوانە (ھيجرەت بكەن) بۆ ئەوھى بتوانن بە ئازادى من
بپەرستن لە شويئىكى تردا....

۱۵- لابرەنى زياتر لەپستەيەك:

أ- (فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضُهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ) (البقرة: ۷۳)

بەبى لابرەن وادەردەچى (فَقُلْنَا: اضربوا القتل ببعض البقرة، فضربوه ببعضها
فصار القتل حيا، فقلنا: كذلك يحيى الله الموتى ويرىكم آياته لعلكم تعقلون..)
واتە: وتەمان: بە پارچەيەك لەو مانگا سەرپرەو بەند بە لاشەى كوژراو كەدا
(ديارە بەويستى خوا وەك موعجيزەيەك كوژراو كە زىندوو بۆتەوھو راستى
بكۆژەكەى خۆى وتوو) جا ئا بەوشىوھيەو بە ئاسانى، خوا مردوو و زىندوو
دەكاتەوھو دەسەلاتى خويىتان نيشان دەدات بۆ ئەوھى تىبگەن و ژىر بن .

ب- ھەروھە (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا، فَقُلْنَا
اذهبا إلى القوم الذين كذبوا بآياتنا فدمرناهم تدميرا) (الفرقان: ۳۶)

واتە/ سویند بەخوا بىگومان ئیمە لە کاتى خۆى تەورتەمان بەخشى بە موسا،
ھاروونى براشيمان کرد بە وەزىرو یاریدەدەرى، ئەوسا پیمان ورتەن:
ھەردوکتان بچن بۆ سەر ئەو گەلەى كە ئایەتەكانى ئیمە بەدرو دەزانن و بپروای
پیناکەن (ئالیرەدا باسیكى زۆر كورت كراو تەوھ كەئەويش چوونى ھەزەرتى
موسا و ھارونە بۆ گەياندننى پەيامى خواو پاشچەندەھا سال خەبات كردن،
كەلەسوورەتەكانى ترداسەرگوزەشتەكەى باس كراو) گەلەستەمكارو دوور
لەخوا لەناوبران و (فدمرناهم تدميرا)...

ج- (قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الثَّقَاتِ فِئَةٌ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ) (آل عمران: ١٣) بهی لا بردن ناو اده رده چیت (قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الثَّقَاتِ فِئَةٌ (مؤمنه) تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ(فئته) أُخْرَى كَافِرَةٌ(تقاتل فی سبیل الطاغوت) يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ(بقضاء الله وبقدره لیؤید الفئته المؤمنه بنصره) وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ(فاعتبروا) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ)

واته/ بیگومان لهو دوو دهسته یه که له جهنگی به دردا پرو به پروی یه که بوونه وه ، نیشانه و په ندیکی گه وره بوو بۆتان، دهسته یه کیان له پیناوی خوادا ده جهنگان، دهسته که ی تریان بیبا و پروون، ئیمانداران له بهر چاوی نه واندا دوونه و هنده یاندا ده واند له مهیدانی جهنگدا، خوا فریشته ی دابه زاند بۆ یارمه تی برودان، جا خوا پشتگیری هه رکه سیکی بویت ده یكات، به راستی ناو لهو یارمه تی یه دا په ند هه یه بۆ نه وانه ی که بیرده که نه وه و به صیره تیان هه یه و زه نینان پروونه ...

د- (أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ) (محمد: ١٤) نه مه کور تکراره ته وه و نه مه ی لی تیده گه یین(أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَاتَّبَعُوا كِتَابَ اللَّهِ وَصِرَاطَهُ وَرَسُولَهُ كَمَا أَمَرَهُمُ اللَّهُ ، كَمَنْ لَمْ يَكُنْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَزُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ)

واته/ ئایا نه و که سه ی که له لایه ن په ره وردگاری یه وه به لگه و نیشانه ی پرونی پیگه یشتوو وه، باوه ری دامه زراوی پییه تی وله سری ده روات ، وه کو نه و که سه وایه که کارو کرده وه ی ناشیرین و نادرستی له بهر چا و پارزین را بیته وه، نه و جو ره که سانه شوینی ویست و ئاره زوویان که و تون ...

ه- (وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ) (المائدة: ٤٨)

فیعلى(الْبَع) (على) ی له گهل دا به کاردی وئوتری (اتبعه على مذهبه) وه (فی) له گهلدا به کاردی وئوبی به (اتبه فی مذهبه) ، به لام له وهدا که (عن) ی له گهلدا به کار هاتوو، نه وه مانایه کی تر له خوی ده گریت که وای لیدیت (ولاتتبع أهواءهم منصرفا عما جاءك من الحق) واته/ ئیمه قورئانمان هاوپی له گهل هه موو هه قیقهت وراستی یه کدا بو تو دابه زاندوو، راستی ودروستی کتیبه کانی پیش خویشی دیاری ده کات وچاودییه به سهر هه موویاندا، بهو بهرنامه یه ی خوا ناردویه تی داوه ریی بکه له نیوانیاندا (کاتیک ئه هلی کیتاب کیشه کانیان ده هیئنه لات) و شوین هه واو ئاره زوویان مه که وهو لهو حقه لامه ده که بو ت ره وانه کراوه ...

بنه های پانزدهم/ مانای ووشه قورئانی یه کان له زمانی عه ره بی دا ...

بو وردبوونه وه له قورئان، ده بیئت بگه پین به دوا ی مانا کانی وشه یه کی قورئانی له زمانی عه ره بییدا ، ئاخو کاتی خوی عه ره ب به چ مانایه ک نهو وشه یه یه ی به کار هیئاوه ، خوی گه وره له زمانی عه ره بی دا که پیک هاتوو له نزیکه ی دوانزه هه زار په گ، ته نها هه زاروحه وت سه د په گی هه لبرژاردوو به کاری هیئاوه به هو ی قورئانی شه وه نه م په گانه زیاتر بلاو بوونه ته وهو به کار ده هیئرین ...

نموونه ی یه که م/ جاری واهه یه وشه یه ک له دوو شویندا به کار هاتوو به دوو مانای جیاواز، وه ک وشه ی (بلی، یبلو، نبلو) ...

أ- قورئان ده قهرمویت (یَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ) الطارق ۹: واته/ نهینی وئه سرار یان ده رئه خه ین، ئیبن عومره ده لی (خوی گه وره هه موو نهینی یان ئاشکرا ده کات، نه گهر باشن له پوی گه شیاندا دیاره ، نه گهر خراپیش بن له پوو ره شی وگرژی یاندا دیاره)

ب- ههروهه دهفهرمویت (وَلَنْبَلُوَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ) (محمد: ۳۱) واته: سویند بهخوا دهتانهینه بهر تاقیکردنهوه
تاله جیهانی واقیعدا تیکۆشه روخوڤاگران تان دهریکه ویت و ئاشکرا بییت بۆمان ،
بۆ ئه وهش بزاین دهنگو باستان چۆن دهبی و تاقی بکهینهوه...

(کهواته بهمانای ئاشکرا کردن وبهمانای تاقیکردنه وهش دیت که له هه
شوینیکدا مانایهک دهگهیه نیت)

ههروهه دهوهوه/خوای پهروه دگار دهفهرمویت (وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا)
(النازعات: ۳۰)

دحا الأرض : زهوی ږاخستووه و فراوانی کردوه، ههروهه له زمانی عه ره بيشدا
به وه دیت که سیک به ردیک هه لبدات و بهرده که بپوات یا به دهوری خوئی دا
بسوپیته وه... زانایانی ته فسیر به وهی یه کهم ته فسیریان کردوه که ماناکه ی
ته ووه و هه ره کهس به چاو سهیری زهوی بکات هه تا چاوی بپکات زهوی یه و
خوای گه ووه وه که فهرش بۆ ئه م ئاده میزاده ی ږاخستووه و فراوانی کردوه،
به لām به پی ی زانیاری ئه مپۆ که دۆزرا وه ته وه زهوی له سه ره خولگه ی خوئی
ده جوئی به دهوری خوڤدا و پاشان به دهوری خوئی دا کهواته ئه م مانایه ی تریش
که له زمانی عه ره بی دا هه یه هه ره پاست دهر ده چی و، زهوی وه که به ردیکی گه ووه
هه لدرابی □ ئاوا له بۆشایی ئاسماندا بسوپیته وه...

به هه ی شانه یه م/ که ږان به دهوای جیاوازی ئه وه وشانه ی که له یه که ده چن
له مانادا :

له زمانی عه ره بی دا جاری واهه یه کۆمه لی وشه به دهوری یه که مانادا دین و
ده چن « به لām جیاوازیش هه یه له نیوانیاندا و قورئان هه رکامیکانی به کار
هیئابی به حساب و به حیکمه ت به کاری هیئان...

نمونه‌ی یه‌کهم / وشه‌ی (الفقير، المسكين) هاتوو له‌چه‌ند ئايه‌تيكى
قورئانداو جياوازی هه‌يه له‌نيوانياندا...

۱- الفقير... كه‌سيكه هه‌ژاره‌و پيوستى به‌خه‌رجى يه بو خوى و مال و منالى،
به‌لام پيوه‌ى ديار نى يه، كه‌سى نه‌زانى له‌به‌ر شيوه‌و په‌نگ و پووى، وه قسه
نه‌كردنى هه‌ست ناكه هه‌ژاره، يان به‌ توانايه‌و ئيش ده‌كات، وانازانى
موح‌تاجه‌و به‌شى ناكات..

قورئان ده‌فه‌رموئى (لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا
فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ النَّعْفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَافًا) (البقرة: ۲۷۳) واته/ خيرو سه‌ده‌قات بدن به‌و هه‌ژارانه‌ى له‌پيناو خوا‌دا
ليپراون و ناتوانن بگه‌رپن به‌زه‌ويدا بازرگاني و كاسبى بكه‌ن (به‌هوى خه‌ريك
بوونيان بو‌گه‌ياندننى په‌يامى خوايى)، ئه‌وه‌ى نه‌يانناسيت، واده‌زانيت
ده‌وله‌مه‌ندن، تو ئه‌ى پيغه‌مبه‌ر (ص) به‌په‌نگ و پوو‌خسارو سيماياندا
ده‌يانناسيته‌وه، داواناكه‌ن له‌خه‌لكى و، به‌زۆر شت ناسه‌نن و خه‌لكى پوو‌گير
ناكه‌ن، هه‌ر خيريك ئه‌نجام بدن ئه‌وه ببيگومان خوا زانايه‌پيى. هه‌روه‌ها
ده‌فه‌رموئى (يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ)
(فاطر: ۱۵) واته/ خه‌لكينه ئيوه هه‌ژارو موح‌تاجى خوان و خواى گه‌وره‌يه
ده‌وله‌مه‌نده و سوپاسكراوه... (واته هه‌موو خه‌لك هه‌ژارن، ئه‌گه‌ر دياريش نه‌بى
پييانه‌وه)

هه‌روه‌ها جووله‌كه‌كان بى ئه‌ده‌بيان ده‌كردو ده‌يان وت (لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَتَقُولُ دُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ) (آل عمران: ۱۸۱)

واته/ سويند بيت ببيگومان خواى په‌روه‌ردگار گو‌فتارى ناب‌ه‌جى ئه‌و
جووله‌كانه‌ى بيست كه و تيان: خوا هه‌ژاره‌و ئيمه ده‌وله‌مه‌ندن، ئيمه ئه‌و

گوفتارانە يادداشت و تۆمار دەكەين لەسەريان ، ھەروەھا كوشتنى پيڤەمبەران بە دەستى ئەوان بەناحق (ئەويش تۆمار كراو) لە سەريان) لە دۆزەخيشدا پييان دەلئين: بچيژن سزاي ئاگرى سوتينەر...

نەيان وت خواى گەورە (مسكين)ە، واتە ھەژارە و ديارە پيئەو ھە ھەژارە، بەلكو لەعنتيان لىبى و تيان خوا ھەژارە ھەرچەند ھەژارى يەكەشى ناديارە...

ھەروەھا ھەزەرەتى موساش كەچوو بۆ مەديەن ھەرموى (فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ) (القصص: ۲۴)

واتە/ ئاوى مەپوو مالا تەكەى بۆ دوو ئافرەتەكە داو، دوايى چوو ژیەر سيبەريكەو ھەرموى: پەرورەدگار بەراستى تۆ خيروبيري زۆرت بەسەردا پژاندووم، بەلام ھيشتا ھەژارم و ئاتاجى بەخششى زياترم...

(ديارە ھەژارى يەكەى خوئى لای خوا دەردەبريئ و بۆ خەلكى باس ناكات)

ب- (المسكين) ئەو ھەژارە يەكە پيئەو ديارە ھەژارە ، بەو ھى كە داوا دەكات،

يان حال و بارو زروفي ديارە كە نەبوو ھەندارايە...

قورئان دەفەرمويئ (يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآفَرِيِّينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) (البقرة: ۲۱۵) واتە/ ليئ دەپرسن ئەى محمد (ص) كەچى ببەخشن، پييان بلى:

ھەر خيريئ دەكەن سەرەتا دايك و باوكتان ھەرامۆش مەكەن، ھەروەھا خزمان و ھەتيوان و ھەژاران و پييوارانى نەداريش، ھەر خيرو چاكە يەكيش ئەنجام دەدەن، دۇنيا بن كە خوا زانا ئاگا دارە. (ليردە مەبەست ئەو ھەژارانە يەكە ديارن). ھەروەھا بۆ جوولەكەش دەفەرمويئ (وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ) (البقرة: ۶۱) واتە/ جا بەھوى لاسارى و خراپيانەو ھە سووكى و پيسوايى ولاتى و زەبوونى و ھەژارى يەك (كە پييانەو ديارە يان خوئان

وا در ده خه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی سوۆزو به‌زه‌یی خه‌لك به‌لای خۆياندا رابكيشن) درا به‌سه‌ريانداو شايانی خه‌شم وقینی خواش بوون...

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی سیفاتی ئه‌هلی دۆزه‌خه‌وه ده‌فه‌رمویت (وَلَا يَخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ) (الحاقة: ۳۴) واته‌/ (ئهو دۆزه‌خی‌یه) باوه‌ری به‌خوای گه‌وره نه‌بوو، هانی که‌سی نه‌ئهدا که‌خواردن بدن به‌و هه‌ژاران‌ه‌ی که‌ ته‌واو دياره هه‌ژارو نه‌دارن (واته: به‌چاوی‌خۆی ئه‌یبه‌نین که‌چی گۆی ئه‌ئهدانی) و، نافه‌رموی (على طعام الفقير) چونکه‌ فه‌قیر که‌ هه‌ژاری‌یه‌که‌ی ديار نی‌یه‌و په‌نگه‌ گله‌یی له‌سه‌ر نه‌کری و ه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ (مسکین) ه‌و دياره...

(الفقير والمسکین) به‌یه‌کیشه‌وه هاتوون (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبة: ۶۰)

واته/ بێگومان زه‌کات بۆ هه‌ژاری‌دیارو نادیارو ئهو که‌سانه‌ی که‌ کارمه‌ندن به‌سه‌ریه‌وه به‌و موسلمانان نوێیان‌ه‌ی که‌ هیشتا دل‌یان دانه‌مه‌زراوه‌و دل‌یان راده‌گیری و بۆ نازاد کردنی کۆیله‌کان و یارمه‌تی دانی قه‌رزاره‌کان و بۆ گه‌ياندنی ئایینی خواو هه‌روه‌ها ئهو پێ‌یوارانه‌ش که‌ پارهیان لی‌ده‌بریت و نه‌دارده‌بن، دابه‌شکردنی زه‌کات به‌و شیوه‌یه‌ فه‌رزه له‌لایه‌ن خواوه له‌ گه‌ردنی موسلماناندا، خواش زاناو دانایه.

نموونه‌ی دووه‌م/ له‌ قورئاندا وشه‌ی (مس) و وشه‌ی (اصاب) هاتوه، که‌ یه‌که‌ میان به‌رکه‌وتنیکی زۆر که‌م و، دووه‌میشیان یانی به‌رکه‌وتنیکی زیاترو تووش بوونی شتیکی گه‌وره‌یه خێر بی‌یان شه‌پ، قورئان ده‌فه‌رمویت (إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً نَّسُوهُمْ وَإِنْ تُصَيِّبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصَيِّرُوا وَتَذَقُّوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ) (آل عمران: ۱۲۰)

واته/ نه گهر که مترين خوشی پووتان تيبکات کافران پييان ناخوشه، نه گهر تووشی به لاو موسييهت وناړه حتی يه کی گورهش بوون دلشاد دهن، جائه گهر خو گرو پاريزکاربن، پيلانی نه وان هيچ زيانکستان پيناگيه نيټ، چونکه بهراستی خوا دهوری پيلانيانی داوه و ناگاداری هه موو کارو کرده ووه نه خشه يه کيانه .

بنه های جهنده يه م/ کاتيک ده قيکی قورناني ده لاله ات ده کاته سهر دووشت يان زياتر..

جاری واهيه ده قيکی قورناني يان وشه يه کی ده لاله تيکی له بنه پرتی زماندا هه يه و، ده لاله تيکی تری هه يه له عورفی عامدا، يان شتيکی بهرجه سته يه و بو شتی مه عنه وی به کار هاتوه، جا پيوسته لييان ووردبينه وه وشاره زای بين:

نهوونه ی يه که م: وشه ی (المکر) له قورناند هاتوه و له زماندا بو نه و پيلان و ته گيره به کار ديټ که به نه ينی ده کريت ، خيربي يان شه پ ... پاشان وشه ی (المکر) له لای خه لکی و عورفی عام بو پيلان و ته گيري نه ينی شه پ به کار هات، بويه ده بيت له ته فسيري نه و نايه تانه دا که (مکر)ی تيډا هاتوه بجينه وه سهر بنه پرتی زمان.. قورنان ده فره مويت (وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ) (فاطر: ١٠)

واته/ نه وانه ی که پيلانی خراپ ده گيږن سزای زور توندوتيز بويان ناماده يه، پيلانی نه وانه هه رخوی پوچ ده بيته وه و بي به روو بووم وناکامه .. هه روه ها (اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا) (فاطر: ٤٣) واته/ خو يان بهزل وگه ووه ده زانی له زه ويداو پيلانی شه پو تاوانيان کيشا، به مه رجیک پيلانی شه پو تاوان ته نها به سهر نه وانه دا ده شکيته و که نه خشه ی بو ده کيشن، مه گهر نه مانه به دژايه تی ئيسلام ته نها چاوه ريی نه و

کاره ساتانه بکه‌ن که به‌سه‌ر گه‌لانی پِیش ئه‌مان دا هاتوو، (کاتی بپروایان به‌پیغه‌مبه‌ران نه‌هیناو له‌ناو بران) ئیتر تو نابینیت هه‌رگیز له‌یاساو به‌رنامه‌کانی خوادا گوژانکاری پِیش ییت، هه‌رگیز نابینیت یاساو به‌رنامه‌کانی خوا له پِیره‌وی خویان لابه‌دن (که به‌شیکی ریسواکردنی پیلانگیرانه)...

له‌م دوو ئایه‌ته‌دا به‌ئاشکرا (مکری) (السیء) ی جیا کردوه له (مکری چاک... له سوره‌تی (انفال) یشدا ئایه‌تی (۳۰) ده‌فه‌رمویت (وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ) (الأنفال: ۳۰) واته/ ئه‌ی محمد (ص) یادی ئه‌و کاته بکه‌روه، کاتیک ئه‌وانه‌ی بیباوه‌پ بوون پیلانیان ده‌گیڕا دژی تو بۆ ئه‌وه‌ی به‌ندت بکه‌ن، یان بتکوژن، یان دهرت بکه‌ن، ئه‌وان پیلانی خویان ده‌گیڕن وخوایش پیلانی خوی ده‌خاته کار (به‌پوچ کردنه‌وه‌ی کاره‌کانیان)، دلنیابن خوای گه‌وره چاکترینی هه‌موو پیلانساز و نه‌خشه‌ سازانه، نایه‌لی پیلانیان سه‌ربگری... (پیلانه‌کانی خواش خیره بۆ مرو‌فایه‌تی، که له‌ناوبردنی خراپه‌کارانه)....

هه‌روه‌ها له سوره‌تی (النمل) ئایه‌تی (۵۲) دا ده‌فه‌رموی (وَمَكُرُوا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ، فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ، فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) واته: له‌هۆزی (ثمود) نۆ ده‌سته هه‌بوون خراپکار، سویندیان خوارد که له شه‌ردا بده‌ن به‌سه‌ر چه‌زده‌تی (صالح) داو خوی وشوینکه‌وتوانی له‌ناوبه‌رن، پاشان ئه‌گه‌ر گومانیشیان لی‌کردن سویند بخۆن که ئاگیان لی‌ نه‌، ئه‌و تاوانبارانه پیلانیان دانا، ئی‌مه‌ش نه‌خشه‌یه‌کی ترمان کی‌شا بۆ پزگار کردنی بپرواداران و له‌ ناوبردنی کافران، ئه‌وان ئاگیان لی‌ نه‌بوو، هه‌ستیان پینه‌ده‌کرد، جائیتر سه‌رنج بده‌و ته‌ماشاکه، سه‌ره‌نجامی پیلانه‌کیان چی‌یان به‌سه‌ره‌ات، به‌راستی ئی‌مه‌ نۆتاقمه‌که وگه‌له‌که‌مان به‌یه‌که‌وه له‌ناو برد... ئه‌وه‌ته ماله‌کانیان کاول وچۆله

(٢٧: ١٨١) (آل عمران) به هوی ئه و سته مه ی که کردیان، به راستی ئا له و به سه رها ته دا به لکه و نه شانی
ته و او هه یه بو که سانی که له شت تی بگه ن و بزانی ..

سه رنجیک: پیلانی ژیر به ژیر و نهینی دوژمان هه رگیز به رام به به هق
ته و او نابی، به لام ئه بی ئه و ه مان له بیر نه چی که خوی گه وره خا و نهی ئه م
بو و نه و ه ره یه و به ره لای نه کرد و ه هه ر که س چی ده کات بی کات، به لکو نا گای له

هه مو و ورد و درشتیک و نا شکر و نهینی یه که له م بو و نه و ره بی یان نه دا ... جا
ئه وانه ی خه ریکی ئه و کارانه ی یه کسه ر تو مار ده کری له سه ریان و پاشان به دره

پیلانی هه ق له په ره و ده گاری بالاده سته و ته خت و تاراجیان تیک نه دریت، ئه و
ده سته و تا قمه تیا ده چن و ده سته و تا قمی کی تر به فیز و ه دین خویان تا قی
ده که نه و ه به هه مان پهبازی چه و تا ده پون و نه مانیش هه مان سه ره نه جامیان
ده بی (چونکه سو نه ت و باوی خوا وایه له م بو و نه و ه ره دا)، ئه مه ش به ره و ام

ده بی تا قیامه ت، ئه و ته قورئان ده فه رمویت (وَإِذْ أَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ
ضُرَاءِ مَسْئِهِمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا فَلِلَّهِ أَسْرُءٌ مَّكَرًا إِنَّ زَلْزَلَنَا يَكْثُبُونَ مَا
نُكْذِرُونَ) (یونس ٢١) واته/ کاتی که خه لکی له دوی ناخوشی یه که بو یان پیش

دیت، له په حمه ت و به خششی خو مان به هره و هریان ده که یی، ئه و یه کسه و
پیلان گه یی کار یانه در به ئاین و فه رمانه کانی ئیمه، ئه ی محمد (ص) پی یان بلی:

خوا خیراته ره له وان له نه خسه و پیلان دا، به راستی (نه که هه ر نا گامان لی شنه)
به لکو فره شته کا ئمان هه مو و پیلان و فی لکیان تو مار ده که ن... (ئه مه ش
له به ره و ه ی پیلان دانانی نهینی قونا غی کی سامنا که که کا فران ده یه گه یه تی)،

به لام گونا هه ردن و خرا په کردن و هه ندی قسه، مؤ له تیک ده درین له تو و سیتدا
سا به لکو ته و به بگه ن، ئنجا ده نو و سری چونکه مه تر سی که مه تره، هه ره و ک
ده فه رموی (سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْآلِیَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ

الْحَرِيقِ) (آل عمران: ١٨١)

(كَلَّا سَتَكُنُّبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا) (مریم: ۷۹)

نمونه‌ی دووهم/ هه‌روه‌ها قورئان وشه‌ی (الأبواب) كه شتیکی به‌رجه‌سته‌یه به‌کاری دینی بۆ (ده‌رگای خێرو خوشی) كه مه‌عنه‌وی‌یه....

(الظلمات والنور) تاریکیه‌كان وپووناکی، كه هه‌ست پینکراوه به‌کاری دینی بۆ تاریکیه‌کانی کوفرو نووری ئیمان كه مه‌عنه‌وین....

(الخنم) كه مۆرکردنی ئاسایی‌یه، بۆ مۆرکردنی دل وده‌روون به‌کاره‌ینراوه. ئەو به‌کاره‌ینانه‌ش زۆرن، پێویسته ئاگاداریان بین بۆ تیگه‌یشتنی چاکتر له‌ئایه‌ته‌کانی قورئان..

خوا‌ی په‌روه‌ر‌دگار ده‌فه‌رمو‌یت (حَتَّىٰ إِذَا فُتِحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ) (المؤمنون: ۷۷) واته/ کاتیک كه‌ده‌روانه‌ی سزایه‌کی سه‌ختیان ئێ‌ده‌که‌ینه‌وه. ئیتر ده‌سته‌به‌جی له‌ناویدا سه‌رگه‌ردان و سه‌ر لی‌شی‌واو و نا‌ئومید ده‌بن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت (خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (البقرة: ۷) ئەو بی‌باوه‌رانه‌ خوا مۆری ناوه به‌دل وگو‌ییانداو په‌رده‌ی به‌سه‌ر چاویاندا هێناوه، نه‌ی‌رده‌که‌نه‌وه و نه‌هه‌ق ده‌بیستن، هه‌ر بۆیه سزایه‌کی سه‌خت چاوه‌رپێانه... (دیاره کۆمه‌لیکی تایبه‌تن له‌ کافران، گه‌یشتونه‌ته‌ قو‌نا‌غی مۆرکردنی دل وگو‌ی)..

بنه‌مای هه‌ژده‌یه‌م/ کاتیک ئایه‌تیک کۆمه‌لی مانا ده‌گرێته‌وه:

کۆمه‌لی له‌فوقه‌هاو ئوسو‌لیه‌كان پرایان له‌سه‌رئه‌وه‌یه نه‌گه‌ر ئایه‌تیک زیاتر له‌یه‌ك مانای دابه‌سته‌وه‌ودر‌ایه‌تی نه‌بوو له‌ نیوانیانداو، به‌لگه‌یه‌ك نه‌بوو كه به‌لایه‌كدا ساغی بکاته‌وه، ئەوا مانا‌كان ده‌کری هه‌موویان مه‌به‌ست بن... که‌ئه‌مه‌ش جو‌زیکه له‌ به‌لا‌غت.. له‌و زانایانه‌ش وه‌ك (ئیمام مالیک) و (ئیمام

شافیعی) و.. هتد

نمونه‌ی یه که‌م / (قُلْ أَصْحَابُ الْأَخْذُودِ ، النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۖ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ، وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ، وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ) (البروج: ۸)

واته/ به‌کوشت چن نه‌وانه‌ی که چالیان هه‌لکه‌ند بۆ به‌رواداران، ناگری داگیرساو به‌تینیان کرده‌وه، نه‌وکاته‌ی که به‌ده‌وریدا دانیشتبون، له نزیکه‌وه چاودی‌ری نه‌و کاره‌ساته‌یان ده‌کرد که به‌سه‌ر باوه‌رداراندا ده‌هینرا وخویان له‌نزیکه‌وه سه‌ره‌رشتی‌یان ده‌کرد، نه‌م بق وداخه‌یان له‌به‌رواداران ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که نه‌وان باوه‌ریان ده‌هینا به‌خوا‌ی بالا ده‌ستی شایسته‌ی سوپاسگوزاری..

رشه‌ی (نقموا) له‌زمانی عه‌ره‌بی‌دا به‌مانای (عاب) دیت یانی عه‌یبی ئی ده‌ربینی..

هه‌روه‌ها به‌مانای (گَرَهْ أَشَدَّ الْكَرَاهِيَةِ) رقی لێیه بق ئی بوونی زۆرو ، به‌مانای (عاقب) سزای دا.. دیت ، نه‌م سی مانایه هه‌ر سیکی بۆ نه‌م شوینه ده‌گونجی ویه‌کتری ته‌واو ده‌که‌ن... که‌واته (وما‌نقموا منه‌م) یانی له سه‌ره‌تاوه گالته‌یان به به‌روای به‌رواداران کردو عه‌یبداریان کردن، ئنجا که نه‌مه‌یان سوودی نه‌بوو، بق وقینیان نه‌ستوو‌تر بوو به‌رامبه‌ریان، ئنجا سزایان دان به‌سووتاندن... نه‌مه‌ش هه‌ره‌به‌شیکه له کورت‌پ‌ری (الایجاز) له قورئاندا که وشه‌یه‌ک به‌کارده‌هینی فراوانه‌و چه‌ند مانایه‌کی هه‌یه‌و هه‌مووشیان پاستن...

نمونه‌ی دووه‌م / (وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ، وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ) (التکویر: ۱۸)

عس‌س: یانی کاتی شه‌ودادیتو تاریکی دیت، هه‌روه‌ها یانی کاتی که شه‌و کۆتایی دیت و تاریکی نامینیت... هه‌ردوو ماناکه‌ش ده‌گونجی و قورئان سه‌رنج پاده‌کیشی بۆ نه‌و کاته‌ی که شه‌و دادیت وه‌نه‌وکاته‌ش که شه‌و کۆتایی دیت، واته/ سویند بی به‌شه‌و که دادیت (یان کۆتایی دیت) و، به به‌ره‌به‌یان

كاتيك هه ناسه دهدات (ههروهك بهره بهيان گياني له بهراييت و زيندوو ييت
وهه ناسه بدات)...

نمونه ١ سي يه م / (اَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ، وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ،
وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ، فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا) (النجم: ٦٢)

وشه ١ (سامدون) له زماني عهره بي دا ههوت ماناي ههيه:

١. لاهون لاعبون _ خهريكي گه مهو يارين وسه رقالن

٢. ساهون غاقلون _ بي ناگان

٣. مشغولون بالغناء- سه رقالي گورانين

٤. متكبزون بطرون اشرون- لوت بهرزن

٥. قائمون جامدون لاتتاثرون - هيچ كاريان تي ناكات و وشكن وبى

شعورن

٦. اغبياء- بي عه قلن

٧. متحيريون - سه رگه ردان و واقورماون

جا ئه م ههوت مانايه هه موويان دهگونجين بهيه كه وه لهو شوينه دا، چونكه

ئهو سيفاتانه هه مووي لهو كاfrانه دا هه ن كه باسيان دهكات... ماناي

ئايه ته كه ش(ئايا ئيوه له م قسه يه كه قورئانه سه رسام دهبن ؟

پيڊه كهن و گريانتان نايهت بو ئهو چاره نوسه ره شه ١ كه چاوه ريتانه، ئيوه

به رده وام سه رگه رمى رابواردن و گوراني و يارين وبى ناگان و لوت بهرزن

وهيچ كارتان تي ناكات وبى عه قل و سه رگه ردان ١ ده ١ كه واته بيدارينه وه و

سوژده بو خواى به ديهينه ر بهن وه ره و يش بپه رستن) .

بنه ماي نوژده يه م/ جوانكاري له قورئاندا:

جوريك له جوانكاري داپشتني قورئاني (الالتفات) ه واته/ گوپيني شيوازي

قسه له (خطاب) وه بو (الغيبة) و بو (التكلم) و هتد

۱- له (التكلم) بؤ (الخطاب) (وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) (يس: ۲۲)

له جياتی بفرموی (والیه أرجع) فرموی (وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) ئەمەش گۆرینه له وتاردا ، برۆادارهکەى سورەتى یاسین له کاتیکدا نامۆزگاری گەلهکەى دەکرد له باسى خۆیهوه هاته سەر باسى ئەوان و وتی: بۆچی من ئەو خوایه نهپەرستم که بەدى هیانوم، ئیوهش هەربۆلای ئەو دەبرینهوه (بۆ هەق و حساب ولپرسینهوه) ..

ب- له (التكلم) بؤ (الغیبة)

(إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا، لِنُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنِمْ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) (الفتح: ۲)

واته/ ئەى پیغه مەبەر (ص) بەراستی ئیمە سەرکه وتنیکی ئاشکرمان پیبەخشیت ، (مەبەست رێکه وتنهکەى حوده پیبیه) تا خوا له هەموو گوناھانى پابردوو ئایندەشت خوش ببیت . (ئەگەر شیوازی قسە کردنهکەى نهگۆریایه دەیفەرموو) (لِنُغْفِرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) که چی گۆپی ..

ههروهها ئایهتى (أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ، رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) (الدخان: ۶)

(له شهوى قەدردا هەموو کارو کردەوهو بەرنامەیهکی پەر له حکمەت و دانایی لهیهک جیاده کرینهوه) ئەمەش فرمان و بپاریکه له لایەن ئیمەوه، بیگومان ئیمە پیغه مەبەرانیشت دەنیرین و، پەوانە کردنی ئەم قورئانە پەحمەتى پەروردگاری تۆیه بۆ بەرهى ئادهمی، بەراستی هەر ئه ویشه که بیسهرو زانییه به هەموو شتیك ... (دەکرا بفرموی: انا کنا مرسلین، رحمة منا ...)

ج- له (خطاب) ه وه بؤ (الغیبة):

(هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكُمْ وَجَرَيْنَ بَيْنَ يَدَيْهِ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ

بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أُنْجِيتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ
(يونس: ٢٢)

واته/ خوا ئو زاتهيه كه له وشكاني ودهريادا هاتوچوتان پندهكات، ههتا ئهو
كاتهي كه له كه شتیه كاندا دهبن و دهیانگو یزیتیه وه بههوی باو شه مائیکی
ئارامه وه وهه موو پی ی دلخوشن، ئینجا بایه کی توندو بهه یزو سهخت بهره وه
كه شتی به كه بیټ وهه لېكات ولهه موو لایه كه وه شه پۆل بویان بیټ، ئیتر وایزان
كه دهوره دراو و پزگار بوونیان تهسته مه، ئا له و کاته دا خه لکه كه له ناخه وه
هانا وهاوار بو خوا ده بهن، دلنیان كه خوا نه بیټ كه س ناتوانیټ فریایان
بكه ویټ، به موخلیسی دوعا ده كه ن وده لیټن: به خوا ئه گهر له م به لایه و، له م
تهنگانه یه، پزگارمان بكه یټ، ئه وه به راستی ده چینه پیزی سوپاسگوزارانتیه وه..
(ئه كرا بفهرموی: حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكَ وَجَرَّيْنَكُمْ بَرِيحٌ طَيِّبَةٌ....)

یان ده فهرموی (ادخلوا الجثة انتم وازواجكم تحبرون ، يطاف عليهم بصحاف
من ذهب واکواب وفيها ما تشتهي النفس وتلد الأعين وانتم فيها خالدون)
(الزخرف: ٧١)

واته/ پییان ده فهرمویټ فهرموون بچنه بهه شته وه خوتان وهاوسه ره کانتان،
خوتان وئه وانه ی وهك ئیوه خواناس بوون ولهوی ژیا نی کامه رانی وشادی تان
پنده دریت . له سه ر سینی وکوی ئالتون جوړه ها خواردن وخور دنه وه ی جوان
ورپازوه و تام وبۆن خوشیان به سه ردا ده گین ولهو بهه شته دا هه رچی دل
ونه فسیان هه زی پییکات وچاویان پی ی گه ش بیته وه تیایه تی وئی وه ی
خواناس تیایا ژیا نی نه برا وه ی تیا ده به نه سه ر... ده کرا بفهرموی (ادخلوا الجثة
انتم وازواجكم تحبرون يطاف عليكم.... وانتم فيها خالدون)

.....که (يُطَافُ عَلَيْكُمْ...) ی کردووه به (يُطَافُ عَلَيْهِمْ) دوايش ديسان
 هاوتوته وه سهر شیوه که ی پیشوو واته (خطاب) و دهفرموی (وَأَنْتُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ) و نافهرموی (وهم فيها خالدون) ...

ه- له (الغیبة) ه وه بؤ (التکلم)

(وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَاباً فُسْقَنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأُحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ) (فاطر: ۹) واته/ خوا نهو زاته یه که بای پهحمته دهنیږت
 وهلمی دهریاکانی پیدهگوینږته وهو دهیکاته هور، جائیمه دهینیږن بؤ
 وولاتیکی وشک و مردوو، نجا نهو زهوی یه مان پی زیندوو کردهوه دوا ی نهو ی
 که مرد بوو، زیندوو کردنه وهی ئیوهش هر بهو شیوه یه دهییت... له پیښدا به
 (الغیبة) دهست پی دهکات (الله الذی) وئینجا دهیکات (التکلم) (فُسْقَنَاهُ ،
 فَأُحْيَيْنَاهُ).....

ههروه (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى
 الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الاسراء: ۱)
 واته/ پاکی و بیگهردی وستایش بؤ نهو زاته ی که شهو رهوی کرد له به شیکی
 که می شهودا به بهنده ی خوی محمد (ص) له مزگه وتی حهرام (که عبه) وه بؤ
 مزگه وتی (الاقصى) له (بيت المقدس) که دهوړوبه ریمان پیروړو پربهره که ت
 کردووه، تاهه ندیک نیشانه وه به لگه ی دهسه لاتداری وتوانای خو منای پیشان
 بدهن، به راستی نهو زاته بیسه رو بینایه...

له پیښدا به (الغیبة) (سبحان الذی أسرى) دهست پی دهکات نجا دهچیته سهر
 (التکلم) (لنریه من آیاتنا)

و/ له (الغیبة) ه وه بؤ (الخطاب) ... (وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ
 جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا) (الانسان: ۲۲)

واته/ له لایه ن په روه ردگاریانه شه رابی پاک و ییگرده خوینیان پی شکشه
کراوه، به راستی ئه مه پاداشتی ئیوه یه...

له پیشدا به (الغیبة) ده ست پی ده کات (سقا هم ربهم) ... دوا یی ده فره موی
به (الخطاب) ((اِنْ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً) فَانْفِرُوا) (كَانَ لَهُمْ جَزَاءً) . هه روه ها
ده فره موی (كان سعيكم) . یان/ (الحمد لله رب العالمين) (الغيبة) یه وه بی
به (الخطاب) ((اياك نعبد و اياك نستعين ، اهدنا)

بڼه های بیسته م/ هه روه ک بیگیا نه کان زیندوو بن...

شیوازیکی تایبته له قورئاندا یه، که ئه ویش باسکردنی بیگیا نه کانه هه روه ک
ئوه ی زیندوو بن....

(فَوْجًا فِيهَا جِدَارٌ يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ) (الكهف: ٧٧) واته: (موسى و خضر)

دیواریکیان به دی کرد ده یو ویست پر وخی (له کوئی و په رپوتی دا)
(خضر) له خو یه وه که و ته چا کرد نه وه ی « تاچه ند سالیکی تر به رگه بگری... »

ب- (اِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا وَرَاقِرًا) (الفرقان: ١٢) واته/

کاتیک له دور وه ناگری دوزه کافران ده بینی، ده نگی خه شم وقین وه ناسه ی
داخ له دلی ده بیستن... هه روه ک ئه وه ی دوزه زیندوو بیت و بی نیته وه ناسه ی
بی... »

ج- (يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلْ امْتَلأتِ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) (ق: ٣٠) واته/ پوژیک

به دوزه ده لئین: ئایا پر بویت؟ ئه ویش له وه لأمدا ده لئیت: ئایا که سی ترماوه،
که سی تر نی یه؟! (سهیری به شی چواره می به هاری دلان بکه)....

بڼه های بیست ویه ک/ کو تایی نایه ته کان....

ورد بوونه وه له کو تایی نایه ته کان پیو یسته، چونکه به حساب دانراوه و مانای

تایبته و مه به ستی به رزو پیرو زیان تیا یه.... بو نمونه:

۱. پوژنیک پیاوئیکي عه ره بی دهشته کی گوئی له یه کی بوو ئه م ئایه ته ی خوینده و (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (المائدة: ۳۸)

واته/ دهستی پیاوی دزو ئافره تی دز بپن له پاداشتی کاری ناپه وایاندا ئه مه ش توله یه که له لایه ن خواوه، خوا بالاده ست و دانایه ... به لام له جیاتی (والله عزیز حکیم) وتی (غفور رحیم)، یه کسه ر پیاوه دهشته کی یه که بوی راست کرده وه به فیره ت و سه لیه ی خوی زانی که هه له ی کرد وه، چونکه مه سه له که حوکی که سی که دزی بکات و ئه وه ش له خوی بالاده ستی به حیکمه ته وه (عزیز حکیم) وه دهر چو وه باسی لیخوش بوون له ئارادا نیه ولیخوش بوون ناگونجی له م سزادانه دا ..

له مه سه له ی (حدود) و جی به جی کردنی دا کاتی ئی سپات ده بی ت نهرم نیانی تیا نیه و نابی به زه یت پیا بیته وه، هه روه که له ئایه تی کی تردا ده فه رمو ی ت: (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ) (النور: ۲) واته/ سه د قامچی بدن له هه ریه که له ئافره ت و پیاوی زیناکه ر، (ئه گه ر محصن نه بن، واته ئافره ته که شووی نه کردبی و پیاوه که ژنی نه هی نابی، به لام ئه گه ر محصن بن واته ئافره ته که شووی کردبی و پیاوه که ش ژنی هی نابی نه واه ره جم ده کری ن تامر دن) ... به زه یی نه تانگری ت له به جیه ی نانی فه رمانی خوادا بو یان « ئه گه ر ئی وه با وه پرتان به خواو به پوژنی دوا یی هی ناوه، باده سته یه که له بپوادارانی ش ئاماده ی سزادانه که بین ...

۲. له کو تایی ئایه ته کاندای گرنکی دراوه به ماناو، ته نه ها هه ر ئه وه نیه که ئاسان و خوش بی ت له سه ر زمان و له گه ل کو تایی ئایه ته کانی پیش خوی ودوا ی خوی دا بگونجی ...

بۆ نموونە: (ألف الاطلاق) بەکارهاتوو لەوشە (ظنوناً) و مانای خۆی
 ھەیە، لەم ئایەتەدا کە ئەفەرموی (وتظنون بالله الظنونا) الاحزاب/ ۱۰
 ئەگەر بیفەرموایە (وتظنون بالله الظنون) واتە/ لەشەپی ئەحزابدا گوماننتان
 بۆ دروست بوو، بەلام کە دافەرموی، (وتظنون بالله الظنونا): واتە/ لەشەپی
 ئەحزابدا گوماننتان بۆ دروست بوو گومانیکێ زۆر (لەبارەیی سەرکەوتنەو).
 ھەرودھا لە ئایەتی (وَأُضِلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى) طه ۷۹/ ئەگەر
 بیفەرموایە (وَأُضِلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَاهُمْ) ئەو نەدەگونجا لەگەڵ کۆتایی
 ئایەتەکانی پێش ترو دواتردا، وەماناکەشی دەبوو بە (فِرْعَوْنَ) گەلەکە
 سەرگەردان کردو ھیدایەتی نەدان (دەی پەنگە ھیدایەتی کەسانی تری دابی
 غەیری گەلەکە خۆی... بەلام کاتی دافەرموی (وَمَا هَدَى) لەگەڵ کۆتایی
 ئایەتەکانی پێشتر و دواتردا دەگونجی و لەلایەکی تریشەو ماناکە دەبیست
 بەوێ کە (فِرْعَوْنَ) گەلەکە سەرگەردان کردو ھیدایەتی کەسی نەدا، ھیچ
 کەسی، نەگەلەکە و نەغەیری گەلەکە (کە ئەم مانایەش خوای گەر
 مەبەستیتی کە تیمان بگەینە...)

ھەرودھا وشە (يَتَمَطَّى) ھەم لەگەڵ ئایەتەکانی تردا دەگونجی و ھەم
 حالەتی ئەو کەسەمان بۆ دەرەخات کە کەشخە دەکات و خۆی بادیات،
 ھەرودە دافەرموین (فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى) (القيامة: ۳۱) (وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ،
 ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ، أُولَى لَكَ فَأُولَى ، ثُمَّ أُولَى لَكَ فَأُولَى)
 (القيامة: ۳۵) واتە/ بەلکو برۆی نەھیناو پشستی تیکرد، پاشان ھەموو جار بە
 لەنجو لارو خۆبادانەو دەگەرایەو بۆ ناو کەس و کاری و کەشخە دەکرد، جا
 (ئەم دۆزەخە) بۆ تۆ شیاوترو لەبارترە، پاشان ھەر ئەو سزایە بۆ تۆ شیاوترو
 لەبارترە....

بڼه مای بیست و دوو/ به راوړ کړدنی سووره ته کانی...

وتمان هر سووره تیک که سایه تیه کی تایبه تی خوئی هیه وهر وشه یه کی
تیا به کار هاتی، په چاوی که سایه تی سووره ته که کراوه، جا له به راوړد کړدن
له نیوان سووره ته کاندا، چاکتر له مبه بستی به کار هیانانی وشه یه کی یان نایه تیک
تیده گین... یو نمونه :

یه که م/ له سووره تی (صافات) دا وشه ی (یُنزَفون) که (مبنی للمجهول) ه
به کار هاتوو له نایه تی (لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ) (الصافات: ٤٧)
(یُنْزَفُونَ) له (نُزَف) هوه وهر گیراوه، که (مبنی للمجهول) هویانی (سهرخوش
بوون وناگا له خوڼه مان) واته: نهو شهرابه ی به هه شت نایته مایه ی
سهرخوشی وبی هوشی .. به لām له سووره تی (الواقعة) / ١٩، ده فهرمویت (لَا
يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ) (الواقعة: ١٩) (یُنْزَفُونَ) له (أَنْزَفَ،
يُنْزَفُ) هوه هاتوو واته (شهرابه کی ته و او بوو، وه سهرخوش وبی
هوش بوو) واته ی نایه ته که ش (شهرابی به هه شت ته و او ناییت وکه س
سهرخوش وبی هوش ناکات) ... له (واقعه) دا وشه یه کی به کار هاتوو که مانای
زیاتر ده به خشو، نه مهش په یوه ندی به سووره تی (الواقعة) هوه هیه،
که زیاتر شتی تیا به کار هاتوو له سووره تی (الصافات) ..

الصافات	الواقعه (نیمه ته کانی زیاتره)
١- أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ فَوَٰكِيهُ لیړه دا باسی پزق کراوه که میوه یه	* وَفَٰكِيهٖ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ، وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ، (لیړه دا میوه و گوشتی بالنده باسکراوه میوه که ش ه لده برترین وگوشته که ش کامه ی حه زی

<p>۱-دەكەن).</p>	
<p>* أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ لَيَرَهُدَا ئەوانە نزىك كراوھى بارەگای خوان كە پىزى زىاترى تىايە</p>	<p>۲- وَهُمْ مُكْرَمُونَ ، فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ واتە/ قەدرو پىزىيان ھەيە</p>
<p>* عَلَى سُرُرٍ مَوْضُوعَةٍ لەسەر كورسى وجىگای چىزاو بەئالتون دادەنىش</p>	<p>۳-(عَلَى سُرُرٍ مُّقَابِلِينَ) واتە/ لەسەر كورسى وجىگای پازاوە بەرامبەر بەيەك دادەنىش</p>
<p>* يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ لەيەرەدا/ لاوانى جوان وئىسك سووك ونەمر بەدەورىاندا دىن خزمەتيان دەكەن... ئەمەش زىادە نىعمەتە كەباسى خزمەتكارەكانىش دەكات</p>	<p>۴- يُطَافُ عَلَيْهِمْ (مَبْنَى لِلْمَجْهُولِ) هـ بۆيان دەگىرپىت شەراب، ئىتر كى دەگىرپى وچون نازانىن...</p>
<p>* بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ لەيەرەشەدا/ بەكوپ و دۆلكە وسوراھىو دەگەپىن ولەپەرداخى تايبەتدا جۆرەھا شەرابى خوشيان دەدەنى... خزمەتەكە زىاترە وجۆرى گىران وپەرداخ زىاترن...</p>	<p>۵- يَكَّاسٍ مِنْ مَعِينٍ لەپەرداخى تايبەتدا بۆيان دەگىرپىت</p>
<p>* لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ئەو شەرابە نەسەريان دەيەشىنى ونەتەوايش دەيىت (ئەم تەواو نەبوونە كە باس دەكات زىادە پىزو حورمەت و خزمەتە) جا كە نەفى</p>	<p>۶- لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ئەو شەرابە نابىتە ھۆى بېھۆشى وسەرخوش بوون. (ئىتر ناليت سەريان دىشىت يان نا)</p>

<p>سهریه شه دهکات، که واته نهوانی تریش نابن وهک سهرخوشی وبی هوشی ..</p>	
<p>* وَخُورُ عَيْنٍ ، كَأَمْثَالِ الْوُثُورِ <u>الْمَكُونِ</u> لیره شدا/ حوری چاوگهش له لایانه که هر دهلیی <u>مرواری</u> شاراوو دهست بهرنه که وتوون</p>	<p>٧- وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عَيْنٌ، كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ حوری چاوگهش له لایان، که جگه له شاوسه ره کانیاں چاو بو که سی تر مه لئا بن وهر دهلیی هیلکهی پاکراو شاراوو (کهس دهستی بهریان نه که وتوو)</p>
<p>* جَزَاءٌ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ باسی جهزاو پاداشتیان دهکات،.. وهک بفرموی ههقی خویانه و پاداشتی کاره کانیا نه</p>	<p>٨.....</p>
<p>* لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا، إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا) واته/ هیج جوړه قسه یه کی نابجی و نادرست و ناپیک نابیستن، مه گهر وتنی سلاوو وه لامدانه وهی...</p>	<p>٩.....</p>

که واته/ (وَلَا يَنْزِفُونَ) که مانای بی هوش نه بوونه و مانایه کی زیاتریشی تیا به که
تهواو نابیئت « پرپه پیستی سوورده تی (الواقعه) یه و ههقی خویه تی له ویابیئت،

چونکه هه موو نیجه ته کان که باس دهکات زیاترن له وهی که له صافات دا باسکراون..... (بلاغة الكلمة فى القرآن) د. فاضل السامرائی.

دووهم/له سووره تی (الشعراء) دا هه چهنده باسی هارون هاتوو له گهل
 چه زره تی موسادا سهلامی خویان لیبتت به لام دارشتی ئایه ته کان زیاتر به
 تاك (مفرد) هاتوو واته چه زره تی موسا دهرده خات وقسه دهکات... بویه
 ده بینین ده فهرمویت (فاتیاه فرعون فقولا إنا رسول رب العالمین)
 (الشعراء: ١٦) لیره دا (فقولا) (رسول) به لام له سووره تی (طه) دا ده فهرمویت
 (فاتیاه فقولا إنا رسول ربك فأرسل معنا بني إسرائيل (طه: ٤٧) لیره دا (فقولا)
 (رسولا)... هه ردو وکیان (مثنی) ن....

ئه مه ش چونکه سووره تی (طه) زیاتر به (مثنی) هاتوو بویه ئه میش وا به
 (مثنی) هاتوو...

طه (٤٢-٦٣)	الشعراء (١٠-٤٥)
<p>اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُولَا لَهُ قَوْلَا لَنَا لَعَلَّهُ يَنْذَرُ أَوْ يَخْشَىٰ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَقْرُقَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْعَىٰ، قَالَ لَا نَخَافُ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ، فَأَتَيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ،</p>	<p>(وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ..... قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمْعُونَ.. فَأَتَيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ..... قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِيدًا.....</p>

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ
 قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
 الْعَالَمِينَ
 يَرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ
 فَمَاذَا تَأْمُرُونَ..
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
 مُلْقُونَ
 فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ
 كَذَّبَ وَتَوَلَّى ، قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا
 مُوسَى ، قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ
 شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ۖ قَالُوا إِنَّ هَذَا
 لَسَاحِرٌ أُنْزِلَ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ
 أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقِكُمْ
 الْمُلْتَأَى (طه: ٦٣)

● له سوورەتی (الزخرف) یشدا لەبەر ئەوەی باسی ھارون نەھاتوو،
 ھەمووی بە تاک ھاتوو و ھەھەرموی (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ
 وَمَلَأِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الزخرف ٤٦/ (فقال) و (رسول) ھەردووکی
 تاکە، کەواتە قورئان لە ئایەتەکانی داو لەبەکارھێنانی ووشەداو لەتاک و جووت
 و کوژدا حسابی سوورەتەکەو ئایەتەکانی دەورووبەری دەکات تا ئەوشتەیی
 بەکاری دەھێنێت تەواوترین و چاکترین بەکارھێنان بێت. (بلاغة الكلمة فى القرآن)
 د.فاضل السامرائی

**سییەم /جیاوازی نیوان چیرۆکی ھەزرەتی ئیبراھیم لە
 سی سوورەتدا:**

چیرۆکی ھەزرەتی ئیبراھیم سەلامی خوای لێییت لەچەند جیگایەکدا
 ھاتوو، لەھەر جیگایەکدا تابلۆیەکی ھونەرییەو بە ووشەیی جوان
 نەخشێنراوەو ئامانجی پەرورەدەیی خۆی پێکاوەو، ئەگەر بەراوردیان بکەین
 دەبینین:

لەسوورەتی (الذاریات) دا باسی میوانە بەریزەکانی ھەزرەتی ئیبراھیم
 دەکات بۆیە ھەموو ئایەتەکان لەگەڵ ووشەیی (مکرمین) دا دەگونجی و کەش

وههواکه پښداری تیا ده خوینړیته وه، که چی له سووره تی (الحجر) دا وانیه و
 ترس زیاتر درده که ویت وزاله لهو میوانه نه ناسراوانه وباسی غه فورو په حیمی
 خواو سزای خوی تیا درده خات....

الذاریات ۲۴-۳۲	الحجر ۴۹-۵۸
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ .. واته/ ئایا هه والی میوانه به پښه کانی ئیـــــبراهیمت پیگه یشته وه؟	لیرده دا چیرۆکه که دواى ئایه تی (نبیئ عیادی ئی انا الغفور الرحیم ، وَأَنْ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ) به چه زړه ت راده گه یه نئ هه وال بدات به به نده کانی خوا که خوا غه فورو په حیم و سزا که شی سزایه کی به سوئیه، ئنجا چیرۆکی ئیبراهیمیش وه که به لگه یه که ونموونه یه که له سهر ئه و مه سه له یه ده ست پی ده کات به هه مان وشه ی (نبیء) (وَلَيَبْئَهُمْ عَنْ ضَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ) ، واته هه والیان بدری درباری میوانه کانی ئیبراهیم (إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ، قَالُوا لَا تَوَجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ) واته/ کاتیک خویان کرد به مالد او وتیان سلاؤ، وتی: به پاستی ئیمه لیئان ده ترسین (لیرده ترسه که ده خاته پوو) بویه
(إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّكْرُونَ) واته/ کاتیک چوون بو سهر دانی و وتیان: سلاؤ .. ئه ویش وتی: سلاؤ(کۆمه لیک نه ناسراو) نه وان به پرسته یه کی فیعلی سه لامیان لی کردو ئه و به چاکتر وه لامسی دان ه وه به پرسته یه کی (اسمی) که (ثبوت) و به هیژتره له وه ی ئه وان ... (فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ يَعِجْلُ سَمِينٍ، فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ، فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ	

بِغْلَامٍ عَلِيمٍ)

واته/ نهوساخوی دزیه وهو، چوو
به هاوکاری خیزانی، گویره که یه کی
قه لـــــه وی ســـــه رپری
وسوریا نکرده وهو هینای، لی نزیك
کردنه وه، فهرمووی لی کردن، که
بینی ناخون، فهرمووی نه وه بو
نافه رموون، نه وه ناخون؟! ئیبراهیم
ترسینکی لینیشست (چونکه زانی
شتیکیان له ژیر سهردایه واناخون)،
بو یه خیرا وتیان: مه ترسه ئیمه
فریشته یین، مژدهشیان پیدا که خوا
به م نزیکانه مندالیکی زانایان
پیده به خشیت)

لیردها فهرمووی (فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ
خِيفَةً) له گه لیا فهرمووی (وَبَشَّرُوهُ
بِغْلَامٍ عَلِيمٍ) به رسته ی فیعلی) وتی
وبه (فیعلی) وه لامیان دایه وه،
ههروه ها لیردها ههروه خوی
به ته نها ترسابیت (که مترسه که
درده خات)

لیردها پووبه پووین نه یه فهرموو
ده ترسین لیتان به لکو

ده فهرمووی (ئیمه لیتان ده ترسین)

وتیان: مه ترسه ئیمه بیگومان مژده ی
له دایک بوونی کوپکی زانات نه ده یینی
* قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ
فَمِمَّ بُبَشِّرُونَ ۖ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا
تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ
رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ)

ئیبراهیم فهرمووی: ئایا مژده م
ده ده نی له کاتی که که ئاوا پیری
یه خه ی پیگرتووم! جا چوون وبه چی
مژده ده ده ن؟!)

(چونکه ده ترسی موجد له ده کات
وه ک گومانی هه بی له قسه کانیان)
وتیان: به راستی مژده ت ده ده یینی ،
که واته نه که ییت له وه که سانه بیت که

ناو میدن له به خششه کانی خوا ..
فهرمووی : ئایا کی ناو مید ده بی
له پر حمـــــه ت وبه خششـــــه کانی
پهروه دگاری، مه گهر که سانی که که
گومراوسه رگه ردانن... لیردها فهرمووی
(انا منکم وجلون) له گه لیا فهرمووی
(انا نبشرك بغلام عليم) به پرسته ی
(اسمی) وتی و به (اسمی) وه لامیان

به شـيـوـى (الغيبه) فـهـرمـوى
 بهـى (تاكيد كردن) .. بـويـه :
 (*فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ
 وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ، قَالُوا
 كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
 الْعَلِيمُ)
 خـيـزـانى ئـيـبـراھـيـم دـهـنگـى
 ئـبـهـر زـبـوـه وە دای بە پروومەتى
 خـوـى داو بە سەر سامى يەو و تى:
 پـيـرە ژنـيـكى نە زۆك، چـۆن مـنـدالـى
 دـەـبـيـت؟! فـريـشتە كان و تـيـان: ئـهـو
 فـهـرمانى پـهـر وەر دگارتـهـو ئـهـو
 زاتـيـكى دانـا و زانـايـه.
 *) قال فما خطبكم أيها المرسلون،
 قالوا إنا أرسلنا الى قوم مجرمين)
 ئـيـبـراھـيـم فـهـرمـوى: باشە چ کارىكى
 گـرـنگـتان بە دەستـهـو يە؟
 فـريـشتە كان و تـيـان: بە پاستى ئـيـمە
 پـهـوانە کراوين بۆ گەلىكى تاوانبار
 (کە گەلى لوط)ە

دایەو ..
 لـيـرە دا دە فـهـرمـوى (انا منكم وجلون)
 ئـيـمە هەردوو کمان
 (خۆم و هاوسەرەکم) زۆر دە ترسـين
 لـيـتان ... هەروەها (وجلون)
 سـيـفـهـى (المشبهه) يەو مانای (ترسى
 زۆرە)
 لـيـرە دا چونکە باسى ترسى خۆى
 خـيـزانە کەى دەر خست ، باسى هاتنى
 خـيـزانى و سەر سوپمانە کەى ناکات
 و دیتە سەر باسى پرسىارى ئـيـبـراھـيـم
 ئـيـان کە بۆچ کارىكى گـرـنگ هاتوون،
 ئـهـو و انيش دەلـيـن: ئـيـمە بە پاستى
 نـيـر دـراوـين بۆ سەر گەلىكى تاوانبار) قال
 فما خطبكم أيها المرسلون، قالوا انا
 أرسلنا الى قوم مجرمين)

چـيـرۆکـى حەزـرەتى ئـيـبـراھـيـم لە سوورەتى (هود) دا:

ته وهره ی سورده تی (هود) باسی مژده دان وئینزارکردنه وهه روه ها پاداشتی
ئه وانه ی که باوه ردینن ودهرچوونی فرمانی خواش (أمر ربك) بۆ ئه وانه ی که
یاخین وله ناوبردنیان .. چیروکه کانیش که له م سورده ته دا هاتوون جهخت
دهکه نه سه ر ئه و ته وهره یه ..

ئه وده ته سورده ته که له سه ره تاو ■ ئاوا دهست پی دهکات (الر كِتَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ
ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ، اَلَا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ ■ اِنِّیْ لَکُمْ نَذِیْرٌ وَبَشِیْرٌ ■
وَأَنْ اَسْتَغْفِرُوا رَبَّکُمْ ثُمَّ تُوبُوا اِلَیْهِ یُمَتَّعْکُمْ مَّتَّعًا حَسَنًا اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی وَیُؤْتِ کُلَّ
ذِی فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ کَبِیْرٍ، اِلٰی اللّٰهِ مَرْجِعُکُمْ
وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ) (هود: ٤)

ئنجا له ئایه ته کانی دواتردا ده فره مو ی کافران له ده ستمان ده رناچن (أُولَٰئِكَ لَمْ
یَكُونُوا مُّغْزِیْنَ فِی الْاَرْضِ) (هود: ٢٠) پاشان دیته سه ر چیروکی پیغه مبه ران
وله هه مو یاندا هاتنی فره مان ی خوا به سزادانیان ده خاته پوو ، تا کافران
په ندی لیوه رگرن وده فره مویت:

١- له چیروکی نوح دا (حَتّٰی اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَقَارَ الثُّوْرُ فَلَمَّا اَحْمِلَ فِیْهَا مِنْ کُلِّ
زَوْجِیْنِ اِثْنِیْنِ وَاَهْلَکَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَیْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِیْلٌ)
(هود: ٤٠)

کاتی که شه پوله گه وره کان شالوویان ده هیئا به فره مان ی خوا ، (نوح) بانگی
کوپره که ی کرد که ئیمان بیئی و بیته ناو که شتی یه که وه وله گهل کافراندا نه بیته
■ کوپی سه ره سهخت وتی : ئه چمه سه ر چیا یه که ده مپاریزی له ئاوو لافاو، (نوح)
فه ره مو ی: مه سه له ئاوو لافاو نی یه، مه سه له غه زه بی خوا یه، فره مان ی خوا یه به
له ناوچوونی کافران وکه سیش قوتار نابیت (ثَالِیْرُهُشْ ئه مری خوا جهخت
کرایه وه ■ سه ری) :

(وَهِيَ تَجْرِيْ بِهْمْ فِیْ مَوْجٍ کَالْجِبَالِ وَنَادٰی نُوحٌ اِبْنَهُ وَكَانَ فِیْ مَعْزِلٍ یَا بُنَیَّ
ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْکَافِرِیْنَ ■ قَالَ سَاوِیْ اِلٰی جِبَلٍ یَّغْصِمُنِیْ مِنَ الْمَآءِ قَالَ

لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالٌ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَقِينَ
(هود: ٤٣)

پاشان دهفه رموی (وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَّمَاءُ اقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) (هود: ٤٤)

واته/ پاشان فه رماندرا به زهوی: ئاوه کهت بارو بچیت به ناختدا، ئهی ئاسمان تووش بابسهس بیئت وباران مهبارینه، ئیتر ئاوه که پوچوو، فه رمانیش به پریکی و ته وای ئه نجامدرا، که شتی یه کهش له سه ر کیوی جودی وه ستاو له نگه ری گرتو، و ترا: دهک دووری له به زهیی خواو تیاچوون بو به ره ی سته مکاران..

ب- له چیرۆکی (عاد) یش دا، به هه مان شیوه پروایان نه هیئاو به فه رمانی خوا تیاچوون و برودارانیش پرزگاریان بوو (وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ) (هود: ٥٨)

ج- گه لی (هود) یش به هه مان شیوه (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ) (هود: ٦٦)

د- ئینجا چیرۆکی ئیبراهیم دیت سه لامی خوا ی لی بیئت که له سه ره تاوه باسی (مژده دانه که دهکات، که مژده ی منداله که ی ئه ده نی) ئنجا ئایه ته کان بهو پی یه دین و وه کو سوره تی (ذاریات) ه که مژده و خوشی زیاتر زاله به سه ریدا نه ک

ترس وه ک سوره تی (الحجر) ئه وه تا ده فه رمویت:

* (وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَمَا لَيْتَ أَنْ جَاءَ يَعْجَلَ حَنِيذٍ، فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ نَكْرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ) (هود: ٧٠)

واته/ سویندبی، بیگومان وه فدیکی په وانه کراوی ئیمه له فریشته هاتنه لای ئیبراهیم به مژده وه (مژده ی بوونی مندالیک) و وتیان: سلاوی خوات لی بیئت، ئه میش فه رموی: سلاوی خوا له ئیوهش، دوی به خیره اتنیان پویش و جا نوری پی نه چوو گه پرایه و به گوشتی گویره که یه کی برژاوه وه، جا کاتیک بینی

دهستی بۆ نابهن، کارهکه یانی به نائاسایی داناو له دلی خۆیدا لییان ترسا،
ئهو انیش ههستیان پیکردو وتیان: مه ترسه، بهراستی ئیمه نیرواین بۆ لای
گهی (لوط) ...

(وَامْرَأَتُهُ قَانِمَةٌ قُضِحَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ، قَالَتْ يَا
يَلِّئَیْ أَلَدٌ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ، قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ
أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ) (هود: ۷۳)

واته/ لهو کاته دا خیزانه که ی وهستابوو، یه کسه ر پیکه نی، مژده مان دایه
که ئیسحاق پێ ده به خشین له دوا ی ئه ویش یه عقوب (که له نه وه ی ئیسحاق
دیته دنیاوه) (ساره) خاتون وتی: وه ی پۆ، شهرمه زار خۆم، چۆن مندا لم
ده بیته من پیرم و ئه مه ش میرده که مه، پیرو به سالآچوو، بهراستی ئه مه
شتیکی سه رسوپه ی نه ره! فریشته کان وتیان: ئایا سه رسام ده بیته له
(ئه مری خوا)؟! ره حمه ت و به ره که تی خواتان له سه ربیته ئه ی خیزانی ئه م
ماله پیرۆزه، (بیگومان خوا کاری واده کات) و هه میشه ئه و زاته
سو پاسکراوه و خاوه نی به رزی و ده سه لاتی شه... ئنجا له سه ر چیرۆکه که
به رده وام ده بیته و ده فه رمویته (فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ، إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ، يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا
إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ) (هود: ۷۶)

واته/ کاتیک ترسه که له دلی ئیبراهیم ده رچوو (هیمن بووه وه) و مژده که شی
بۆ ها تبوو، ئینجا دهستی کرد به باسکردن و موحاده له ده رباره ی گهی (لوط) ...
بهراستی ئیبراهیم زۆر له سه ر خۆ به ئارام و خه م خۆرو گه پراوه یه بۆ لای خوا،
فریشته کان وتیان: ئه ی ئیبراهیم واز به ی نه له و باسه، دانیابه، بهراستی
په ره ردگارت فه رمانی داوه کار ته واو بووه و بیگومان سزایه کیان بۆ ها تووه
که ناگه پریته وه....

ف- ئىنجا باسى چىرۆكى گەلى (لوط) دەكەت و دەفەر مۆيت (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنصُودٍ، مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَبِيعَةٍ) (هود: ۸۳)

واتە/ كاتىك فەرمانى ئىمە بۇ تياچوونيان ھات شارۆچكەكە يانمان ژيەرە ژور
 كەردو بە قوپى سورە وە كراوى وەك بەرد، چىن لەسەر چىن بەردبارانمان كەردن...
 ھەموو ئەو بەردانە ديارى كرابوون، لەلايەن پەرەردگار تەوہ، كەبدات بە تەوقى
 سەرى كىدا، ئەم كارەسات و بەردبارانەش وەنەبىت دووربىت لە ستەمكارانە وە
 (ئەمەش پەندە كەلى وەربگىرى) ..

م- گەلى (مەدين) يش ھەزەرتى (صالح) يان بۇ نىردراو بە ھەمان شىوہ فەرمانى
 خوا دەرچوو بۇ تيا چوونى كافران (وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ
كَانَ لَمْ يَخْنُوا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِمَدَيْنٍ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ) (هود: ۹۵)

كاتىكىش فەرمانى ئىمە ھات بۇ تياچوونيان، شوەيب و ئەوانەى بېرويان ھىنا
 بوو لەگەلى دا بەھۆى بەزەبى و لوتفى خۆمان، رزگارمان كەردن و نرکە و نالەى
 تياچوون تاوانكارو بېپرواكانى گرتەو و جا ھەموويان لەشوين و جىگەى خۆيان
 تياچوون و بەچۆكدا ھاتن لە بەرەبەياندا، ھەرەك لەوئى نەزىابن، ئاگاداربىن،
 دەك (مەدين) لەو و لاتر بچىت ھەرەك (ثمود) لەو و لاتر چوو...

ن- گەلى فەرمانىش لە جياتى دواى فەرمانى خوا بکەون، دواى فەرمانى
 فەرەون كەوتن، كە فەرمانى نابەجى و ناتەواو بوو (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتْبَعُوا آمَرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ)
 (هود: ۹۷)

و- ئەم دەنگ و باسە كە بۆت باس دەكەين، ئىمە ستەممان ئى نەكردوون، كاتى
 بە فەرمانى خوا تياچوون (ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَفْثُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ،

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْنِيبٍ، وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لِّلنَّاسِ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ، وَمَا تُؤْخَرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ (هود: ١٠٤)

واته/ ئه وهی که باسکرا هه ندیك بوو له هه والی خه لکی ئه وشارو شارو چکانه، بۆت ده گێڕینه وه، هه ندیك له و شارو دیها تانه ماون وهه ندیکی تری به ته وای وێران بوون، ئیمه سته ممان لی نه کردن، به لکو هه ر خوێان سته میان له خوێان کرد، ئه وسا ئه و په رسترا وانه یان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتیك فه رمانی په ره وردگاری تو هات هه یچیان بۆ زیاد نه کردن جگه له تیا چوون نه بییت،،،، نا به و شیوه یه ش تۆ له سه ندنی په ره وردگاری تۆ، کاتیك تۆ له ده سینیت له خه لکی شارو دیها ته کان له حالیکدا که سته م پیشه یان بوو، به راستی تۆ له سه ندنه که ی زۆر به ئیش و به هیزو تونده بێگومان له و به سه رها ته دا نیشانو په ندو ئامۆژگاری هه یه بۆ که سیك له سزای پۆژی دوا یی بترسیت، ئه وه پۆژیکه خه لکی بۆی کۆ ده کری نه وه و ئه وه پۆژیکه خه لکی هه موو ئاماده کراون وهه مووان له به رچا و ن تیایدا، ئیمه ها تنی ئه و پۆژه دوانا خه ین مه گه ر بۆ کاتیکی که م و سنووردار نه بییت...

ی- ئینجا به چه زه ت(ص) ده فه رمو ییت که ئیستقامه ی هه بییت به و شیوه ی که خوا ئه مری پیکردوه، خۆی و ئه وانه ی که ته و به یان کردوه له گه لیدا و له سنوور لانه دن چونکه ئاگا داری کاره کانیانه (فاسْتَقِمْ کَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) (هود: ١١٢١)

ئنجا پاش ئه م گه شته ئیمانی یه که (١٢٣) ئایه ته و سوره تی هو دیان پیک هینا وه، به باسی ئه وه ی که هه رکه س لابه دات، به فه رمانی خوا تیا ده چییت و چا کانی ش به فه رمانی خوا خو ش به ختی دنیا و قیمه تن هه موو ئه مرو فه رمانیکی ش بۆ

خوا دهگه پښتو ■ نهك بۇ فيرعون و تاغوته كان، بۇيه ده بښت تهنه ا نهو بپه رستري و تهنه پشنتيش بهو بپه سترت... (چيرۇكه كانيش هه مووى له خرمه تى نه م باسه دا بوون وهه ريه كه يان به حيكمه ت لهو شوينه دا دانراون و شتانيك لهو چيرۇكانه باسكراون كه پښويست بن له م سوره ته داو له گه ل ده ورو به ريدا بگونجښن، نه وه تا باسى (اتعجين من امر الله) ئاليره دا هاتووه له چيرۇكى حه زه تى ئيبراھيمدا، كه له سوره ته كانى تر دا له باسى ئيبراھيم دا نه هاتووه، چونكه په روه رداگار مه به سستيتى كه جه خت بكاته سه ر تيگه يشتن له (نه مري خوا)..... نه مه ش دوا ئايه ته كانى سوره ته كه يه:

(وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ■ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ، وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ■ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ فَاَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) (هود: ۱۲۳)

بازرگانيسه كى پرخير

قورئان فه رمووده ي خوايه ، بهرنامه ي بهر ي ئاده م يه تا نهو پوژهى كه خور له خورئاواوه هه لديت و، دنياو ئاخيره تى هه موو كه س وه ستاوه ته سه ر په يره وى نهو په راوه... به سه بۇ گه وره يى قورئان كه خوا شايه تى بۇ ده دات و ده فه رمويت:

(رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا، لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ■ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا) (النساء: ۱۶۷)

واته/ پيغه مبه رانمان په وانه كر دووه كه مژده دهرن و ترسي نه رن ■ تاخه لكى هيج به لگه يه كيان به ده سه ته وه نه مي نييت و (بيانويان نه مي نييت) له سه ربى دينى

ویاخی بوون، دواى ئه‌وه‌ی خوا پیغه‌مبه‌رانی بو په‌وانه‌ کردوون، بیگومان
 هه‌میشه‌و به‌رده‌وام خوا بالاده‌ستی دانایه ..

خویندنی قورئان و په‌په‌ره‌وی کردنی بازگانی یه‌که هه‌میشه قازانج ده‌کات
 و مایه‌ی خێرو به‌ره‌که‌تی نه‌پراوه‌یه ، قورئان ده‌فه‌رمویت :

(إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ، لِيُؤْتِيَهُمُ اجْرُهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ)
 (فاطر: ۳۰) واته/ به‌راستی ئه‌وانه‌ی که په‌یامی خوا ده‌خویننه‌وه‌و نوێژه‌کانیان
 به‌چاکی ئه‌نجام داوه‌و له‌و بزق و پوژی و سامانه‌ی پیمان به‌خشیوون،
 به‌خشیویانه‌ به‌نه‌ینی و به‌ ناشکرا، ئه‌وانه به‌ ئومیدی بازگانی یه‌که ئه‌و کاره
 ده‌که‌ن که هه‌رگیز نا‌ئومیدو زه‌ره‌مه‌ند نابن، بو ئه‌وه‌ی خواى میهره‌بانیش
 به‌لێنی خو‌ی بباته‌ سه‌ر، به‌به‌خشینی پاداشت بو‌یان و، له‌خه‌لات و به‌خششی
 زیاتریش به‌هره‌مه‌ندیان بکات، به‌راستی ئه‌و خوایه‌ لیخو‌ش‌بو‌وی
 سوپاسگوزاره ... چه‌زه‌تیش (ص) له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا باسی فه‌زل و گه‌وره‌یی
 قورئانمان بو ده‌کات و ده‌فه‌رمویت :

﴿تَعْلَمُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ ۖ فَإِنْ أَخَذَهَا بَرْكَةٌ وَتَرَكَهَا حَسْرَةٌ وَلَا يَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ، ثُمَّ
 سَكَتَ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: تَعْلَمُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ وَأَلْ عَمْرَانَ فَإِنَّهُمَا الزَّهْرَاوَانِ وَإِنَّهُمَا
 تَظْلَانِ صَاحِبَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ غَيَايَتَانِ أَوْ فَرْقَانِ مِنْ طَيْرِ
 صَوَافٍ ۖ وَإِنَّ الْقُرْآنَ يَقْلِي صَاحِبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ كَالرَّجُلِ
 الشَّاحِبِ فَيَقُولُ لَهُ: هَلْ تَعْرِفْنِي؟ فَيَقُولُ مَا أَعْرِفُكَ، فَيَقُولُ: أَنَا صَاحِبُكَ الْقُرْآنَ
 الَّذِي أَظْمَأْتُكَ فِي الْهَوَاجِرِ وَأَسْهَرْتُ لَيْلِكَ، وَإِنْ كُلُّ تَاجِرٍ مِنْ وَرَاءِ تِجَارَتِهِ وَإِنَّكَ
 الْيَوْمَ مِنْ وَرَاءِ كُلِّ تِجَارَةٍ ۖ فَيُعْطَى الْمَلِكُ بَيْمِينَهُ وَالْخَلْدُ بِشِمَالِهِ ۖ وَيُوضَعُ عَلَى
 رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ وَيُكْسَى وَالِدَاهُ حُلَّتَيْنِ لَا يَقُومُ لِهَمَّا أَهْلُ الدُّنْيَا...
 فيقولان: بم كُسينا هذه؟؟! ويُقال لهما: بأخذ ولدكما القرآن... ثم يقال له: اقرأ
 واصعد في درج الجنة وغرفها ۖ فهو في صعود مادام يقرأ هذا كان أو ترتيلاً﴾

دارمی پړوايه تې كړدووه ژماره ي فهرمووده (۲۲۵۷)، نه حمه ديش ژماره ي
فهرمووده (۲۱۸۷۲) ..

واته/ فيري سووره تي (البقره) بن ، چونكه وهرگرتني بهر كه ته و وان
ليهناني په شيماني وحه سره ته و، جادوو گهره كانيش هيچيان بو ناكري
بهرامبهري، نجا ماو هيك بي دنگ بوو، پاشان فهرمووي: فيري سووره تي
(البقره) و(ال عمران) بن، چونكه دوو نوورو پوښناين وسييهر بو
خاوه نه كه يان ده كن وهك دوو په له هور يان دوو شتي سييهر كه يان پوليك
بالنده،، له كاتيكي شدا مروف له گوږ ديته دري، قورئان له شيوه ي پياويكي
په ننگ زهر د ديته لاي وده لي.. ده مناسي؟ ده لي: ناتناسم ا ده لي: من قورئاني
هاوه لتم، نه و قورئانه ي كه به پوژ گه رووتم ووشك ده كرد و به شه ويش
شه ونخونيم پي ده كردي، به راستي هه موو بازگانيك چاوي له دواي
بازرگاني يه كه يه تي كه شتيكي ليوه ده ست بكه وي، به راستي نه مړو تو ش
خاوه ني نه و هه موو بازرگاني يه ي كه له دنيا دا نه نجامت داوه بو خوا، بويه
به ده ستي راستي مولكي ده دريتي و به ده ستي چه پي نه مري ده دريتي و، تاجي
وه قار ده نريته سهر سه ري و، باوك ودايكي شي قاتي به نرخ و گران به ها ده كريته
بهريان كه هه موو نه هلي دنيا ناتوانن هه قه كه ي بدن، ده لين: به چي نه م
بهر گه مان پي پو شرا ، پييان ده وتر ي: به وه ي كه مناله كه تان قورئاني
وهرگرتووه و كاري پي كړدووه ، نجا به قورئان خوينه كه ش ده وتر يت: بخوينه و
سهر كه وه به قادر مه ي به هه شت و ژووره كانيا (هه روهك چو ن له دنيا دا
ده تخوين)، به و جوړه له بهر زبوونه وده ا نه بي ، مادام بخويني جا به په له
بخويني يان به ته رتيل....

ئەمە بېجگە لەوہى كە قورئان وپۇژوو شەفاعەت دەكەن وحەزەرت دەفەرموى :
(الصيام والقرآن يشفعان للعبد يوم القيامة) ئەحمەد ..

قورئان خوینى بۆن خوشى تام خوشى

حەزەرت -ص- دەفەرمویت ﴿مَثَلُ الْمُؤْمَنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مِثْلَ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ﴾ ومثل المؤمن الذي لا يقرأ القرآن مثل التمرة لا ريح لها وطعمها حلو ﴿بخارى .. واتە : ويَنهى ئەو موسلمانەى كە قورئان دەخوينى و لەهەمان كاتدا كارى پيڤەكات وەك ليمو وايە هەم بۆنى خوشەو هەم تامى خوشە ، ويَنهى ئەو موسلمانەش كە قورئان نەخوينى ، بەلام كارى پيڤكات ، وەك خورما وايە هەرچەند بۆنى نيه بەلام تامى خوشە ..

هەروەها حەزەرت -ص- دەفەرمویت : (تعلموا القرآن و اقرؤا) فان مثل القرآن لمن تعلمه فقرأه ، كمثل جراب محشو مسكاً ، يفوح ريحه فى كل مكان ، ومن تعلمه فيرقد - هو فى جوفه - فمثل كمثل جراب أوكى على مسك (ترمذى .. واتە فيرى قورئان بن وبيخوينن ، نموونەى قورئان بو كەسيك فيرى بيت و بىخوينيت و كارى پيڤكات وەكو هەمبەنەى كى پر ميسك وايە كە بۆنى خوشى بەهەموو لايەكدا بلاودەبيته و ، هەر كەسيكيش فيرى بيت و هەلنەسيته لە شەونويژدا بىخوينيت وەكو هەمبەنەى كى پر لە ميسكى سەرمۆركراو ..

پيناويك پرسیارى كرد لە حەزەرت -ص- كام كردهويه زۆر خوشەويسته لای خوا ؟ فەرموى ﴿الحال المرتحل﴾ واتە ئەوہى كە بەردەوام قورئان دەخوينى و هەر كە خەتمى كرد سەر لەنوى دەست پيڤەكاتەو .. ترمذى ..

بەلى قورئان سەيركردنى عيادەتەو خویندنیشى عيادەتەو مايەى نزىك بوونەويه لەخواو مايەى دابەزىنى سەكینەت و رەحمەتە .. حەزەرت -ص- دەفەرمویت : ﴿وما تقرب العباد الى الله بمثل ما خرج منه﴾ ترمذى .. واتە : بەهيچ شتيك لە خوا نزىك نابنەو وەك قورئان كە لەلای خوێهەو هاتووە ..

هیممهت بهرزان

۱- زورجار خوځمان دهخه له تیښین بهودی که ده لښین کاتمان نیه وخوځمان نه دزینه وه له قورځان خویندن ، یان به هه زار حال کاتیکی (ضائع) و سهقه تی نه دهینی که هیچی تیا حالی نابین .. له کاتیکیدا که سانی واش هیه بو خوا سولخاون وږهنگه له من و توش زور سهرقالترین ، که چی کاتی باشیش نه دهن به قورځان .. دوستی خوشه ریستم (کاک نه دیب) نه دنازیار بوو له دهن گای فریا که وتنی ئیسلامی جیهانی له شاری دهوک ، چهند سالیک له مه و بهر به یانیه کیان له خه وه نه ستایه وه گیانی سپارد به خوا ، دیاره کوچکردنی زور کاری تیکردین ، به لام نه وهی که ئیمه نه مانده زانی له باره یه وه زور بوځمان بوو به دهرس نه وه ، بوو که هاوسه ره که ی پاش وه فاتی وتی : په حمه تی له وه ته ی من ناسیومه و بوومه ته هاوسه ری ، زیاتر له بیست ساله پینچ فرهزه به جه ماعت نویژی ده کردو و هه موو شه ویک پیښ نویژی به یانی شه ونویژی ده کردو و پوژی سی جزم قورځانیشی ده خویند ..

(نه مه بیجگه له وهی که ئیمه نه مان دی پیاویکی رووخوش وره وشت بهرزو خیره ومه ند بوو ، خوی گه ور ، به به هشتی بهرین شادی بکات)

۲- دایکی سه عد ژنیکی نابینایه و ته مه نی حه فتا ساله و ، خه لکی نه سکه ندریه ی ولاتی میسره و ، هه موو قورځانی له به ره و به حه وت (قراءه) ده خوینی وده ماو دهم قورځانی له ماموستا که یه و ، وهرگرتووه و به بیست و سی ماموستا ده گاته و ، سهر پیغه مبه ر (ص) ..

پوځانه قوتابی له هه موو جیهانی ئیسلامه وه سهر دانی ده که ن و قورځانیان فیرده کات وله سهرده ستیا ئیجازه وهرده گرن ..

یه‌کی له قوتابیه‌کانی که نابینا ده‌بی و پینچ سال قورئانی فی‌رده‌کات ، داوای
لیده‌کات که شووی پی بکات و به‌مه‌ش خیزانیک پی‌که‌و ده‌نین که هرچه‌ند
نابینان ، بو سی سال به‌یه‌که‌و له‌خزمه‌تی نووری قورئاندا ده‌بن ..

پیاوه‌که‌ش ئه‌وه‌ حه‌وت ساله‌ ئه‌م دنیا فانیه‌ی به‌جیه‌یشتوه و دایکی سه‌عد
به‌ته‌نها هر خه‌ریکه‌و په‌حمه‌تی خویان لیبت ..

(به‌رنامه‌ی الحیاة حلوة / جاسم المطوع) ۲۰۰۳/۴/۳۰ .. که‌نالی / اقرا ...

ویستگه‌ی قورئانی

۱- ئه‌وه‌ی له ژیاندا پیویست بی‌ت قورئان باسی کردووه و تیشکی خستوته
سه‌ر هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمویت (مافرطانا فی الکتاب من شیء) الانعام ۳۸ و (ونزلنا
اليك الكتاب تبیاناً لكل شیء و هدی و رحمةً و بشری للمسلمین) النحل ۸۹

جا بو‌یه هه‌رکه‌س به‌ویژدانه‌وه سه‌یری بکات ، دان ده‌نیت به‌وه‌دا که‌ئهم قورئانه
له‌لایه‌ن خواوه‌ نی‌ردراوه ، بیانی یه‌ک ده‌لی : ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه له‌ چۆله‌وانی و
بیابانیکیشدا بدو‌زیته‌وه ، ئه‌وه‌ی بیخوینیته‌و ده‌زانیت فه‌رموده‌ی خوایه ..

هه‌روه‌ها (نبیا ابوت) ژنه ماموستای دیراساتی سامی له‌ زانکو‌ی (الملكة) له
کالیفورنیا ده‌لیت : قورئان ناوه‌روکی هه‌رچی بی‌ت ده‌ستکردی مرو‌ف نیه ، جا
ئه‌گه‌ر نکۆلی بکه‌ین له‌وه‌ی که له‌ خواوه‌یه ، ئه‌وه مانای وایه محمدمان به‌ خوا
داناوه ... ل ۲۲ / کیف نتعامل مع القران العظیم / القرضاوی -

۲- قورئان تاقه په‌راوی ئاسمانی‌یه که که‌س نه‌یتوانیوه ده‌ستکاری بکات و
ته‌نانه‌ت نوسخه‌ی قورئانی زه‌مانی هه‌زه‌تی عوسمان ماوه ، یه‌کیکیان له‌ (دار
الکتب) ی شاری لینینگراد بوو ، پاشان گواسترایه‌وه بو به‌ریتانیا و یه‌کیکی
تریان له‌ شاری طاشقندی پایته‌ختی اوزبکستانه و تائه‌م‌روش پارێزراوه ، جا
ئه‌گه‌ر به‌راوردی بکه‌ین له‌گه‌ل قورئانیکی به‌رده‌ستماندا هیچ جیاوازی‌یه‌کی تیا
نابینن .. چونکه خوا په‌یمانی داوه بیپاریزیت (انا نحن نزلنا الذکر و انا له‌

لحافظون) الحجر ٩/ ، له کاتی کدا ته ورات پاش سه دان سال له کوچی دوايي
 چه زړه تی موسا نوو سرایه وه و بهر د و امیش تا نه مړو ده ستکاری کړاوه و شتی
 وای تیا به له بی نه د ه بی بهرام بهر پیغه مبه ران سهر سپی ده کات !! ته نانه ت
 هندی له روښن بیرانی خوړناو داویان کړدوه که له قوتا بخانه کانا
 نه خوینریت ..

وه پاش لیکو لینه وه د هر که تووه که له سی په پراوه وه و هر گیراوه (١- نشید
 اخنا تون ٢- حکم امینوبی ٣- قانون حمورابی) ..

ئینجیلیش به هه مان شیوه ، دواي ماوه یه کی زوړ نوو سرایه وه و دواي سی سه د
 سال زیاتر له هفتا ئنجیل چواریان ه لېژارد ، به مخرجی نه و چواره که س
 پیشت ر ئیعترافی پیښه ده کړدن و به زوړی کار به ده ست و به ئاگرو به ئاسن
 فهر زیان کړد به سهر خه لکدا ... ل/٣٠ هه مان سهر چاوه ..

٣- قورئان ئاسان کړاوه بوخویندن و تیگه یشتن (ولقد یسرنا القرآن للذکر فهل
 من مدکر) القمر / ١٧

ته ورات و ئینجیل ته نانه ت زانا ئاینیه کانیشیان له بهریان نیه ، که چی قورئان به
 ملیونه ها که س به پیاو و نافر دت و پیرو گه نج و مناله وه له بهریانو نه که هر
 نه وانه ی که عهره بی ده زانن به لکو نه وانه ش که نایزانن به جوړیک ده یخوینن هر
 ده لئی کاسیتن و قورئانیان له سهر تو مار کړاوه ..

ماموستا قرضاوی ده لی من له ده سالی دا هه موو قورئانم له بهر کړدو ، له م
 سالانه ی دوا یشدا منالیکي به نگلادیشی نو سالم بیني که هه موو قورئانی
 به چاکی له بهر بوو ..

هه روه ها له سالی ١٩٩٨ دا محمد حسین طباطبائی ته مه ن هوت سالم بیني
 که به بی نه وه ی ناوی خو ی بزانی به عهره بی هه موو قورئانی به چاکی له بهر بوو
 جا نه که هر موسلمان به لکو یه کیکی وه که زه عیمی سیاسی قیبتی (مکرم عبید)

له میسر ئایه تی زۆری له بهر کردبوو له وتاره کانیدا به شانازیوه به کاری دهینا.....

ههروه ها ئه دبیبی گهره ی قیبتی (دکتور نظمی لوقا) ش به هه مان شیوه بوو ،ههروه ک خۆی ئاماژه ی پێدهکات له سه ره تای په راوه کهیدا (محمد الرساله والرسول) !!! ل. ۱۳۲/هه مان سه رچاوه ..

۴- ئه وانه ی ئه هلی قورئان ئه وانه ئه هلی خوان چه زه رت -ص- ده فره رمویت (اهل القران هم اهل الله وخاصته) احمد/ ههروه ها له گه ل فریشه به ریزه پایه به رزه کاندان . وه نه وه ش که ده یخوینی و به گران فیتری ده بی و بو ی له بهر ده کریت دوو هات پاداشتی بو هیه ، چه زه رت ده فره رمویت (الماهر بالقران مع السقره الکرام البرره والذی یقرأ وهو یشتد علیه له اجران) بخاری

۵- پیغه مبه ر -ص- ره وشتی قورئانی بوو (کان خلقه القران) بو یه ده بی قورئان خوین به پاستی مه شه لداری قورئان بی و عاتیفی ونه فام نه بی و له گه ل نه فاماندا . چونکه میراتگری پیغه مبه رانه . چه زه رت ده فره رمویت : (من قرا القران فقد استدرج النبوة بین جنبيه . غیر انه لایوحی الیه ، لاینبغی لصاحب القران ان یجد مع من وجد . ولا یجهل مع من جهل ، وفي جوفه کلام الله) حاکم /

۶- چۆن تا ئاوینه یه ک پاک نه بی و خۆتی تیا نابینی به چاکی ، هه روا دل و نیه تیش ئه گه ر پاک نه بن سوود له قورئان وه رنا گزین ، بو یه بو وردبوونه وه له قورئان ده بی دل و ده روونمان پاک بکه یه وه ته وه به بکه یین و خو مان بیاریزین له نه خوشیه ده روونیه کان . وه ک لووت به رزی له ئاستی هه قدا ..

قزئان ده فره رمویت : (تبصرة و ذکرى لكل عبد منيب) ق / ۸ (وما يتذكر الا من ينيب) غافر / ۱۳ (ساصرف عن آياتي الذين يتكبرون فى الارض بغير الحق) الاعراف / ۱۴۶ ..

۷- ئەو دڭەى پاك بىت له قورئان تىرنابىت ،حهزرتى عوسمان دهلىت : (لو طهرت القلوب لم تشبع من قراءة القرآن) .

۸- قورئان خوین ئەبى خوئى رابىنى و بزانى كه ئەوہى دهىخوینى فەرمودہى خوايەو وەك ئەوہ وایە خوا لەگەلى بدویت ، پیاو باشىك دهلىت :قورئانم دەخویندو چیژم لیوہرنەئەگرت ، تا ئەو كاتەى خویندم ەروەك لەدەمى موبارەكى ەزرتەوہ وەرى بگرم ، پاشان دەمخویند ەروەك گویم لیبىت جوبرائیل بو پیغەمبەرى بخوینىت ، ئنجا گەيشتمە ئەوہى كه ەستم دەكرد كه خوائ گەورە بەم قورئانە لەگەل من دەدویت .. ئنجا وام لیھات كه چیژ له قورئان وەربگرم و ەردەم له خزمەتیدا بم ..

ئىمام جەعفەرى صادق دهلىت : ((بەخوا ، خوائ گەورە خوئى پىشانى بەندەكانى داوہ له فەرمودەكەیدا (قورئان) ، بەلام نایبینن)) ل/ ۱۸۱/ ەمان سەرچاوە ..

۹- ەزرتە -ص- دەژیا لەگەل قورئاندا ، بۆیە ئەگەر ئایەتیکى پەحمەتى بخویندایە ، داوائ پەحمەتى خوائ دەكردو ، ئەگەر ئایەتیکى عەزابى بخویندایە پەناى دەگرت بە خواو ، ئەگەر (سبح اسم ربك الاعلى) بخویندایە ، دەیفەرموو : سبحان ربى الاعلى ..

۱۰- ئوسەیدى كورپى حوضە یر سورەتى كەففى دەخویند ، مایینەكەشى لەولایەوہ بە دوو گوريس بەسترا بوو ، پەلە ەوړىك دائەبەزىتە سەرىو بە دەوریا دەخولیتەوہ ، مایینەكەى كه ئەمە دەبینى سلى لیدەكات وەلەسلەمىتەوہ ، بۆبەيانى بو ەزرتى گىراپەوہ ، ئەویش فەرمودى : ئەوہ ئارامىو سەكىنەت و فریشتە بووہ لە بەر قورئانەكە دابەزیوہ (بخارى)

قورئان موعجيزه يه

له پيش حه زره تدا (ص) پيغه مبه ران سه لامى خويان ليبيت بوگه ليكي تاييهت و كاتيكي ديارى كراو ده نيردران و موعجيزاتييان به پيى عه قلى خه لكى ئه و سه رده مانه و شتى به رچاوو كاتى بوون و ئه وهى له و كاته دا بيداييه حوججه بوو له سه رى ..

خه لكاني زه مانى حه زره تيش (ص) وهك زه مانى پيشوو حه زيان به موعجيزاتى ماددى و به رجه سته ده كرد و پيويستيش بوو ، بويه په روه رديگار به ميهره باني خوئى له و جوړه موعجيزانه ي پيشان دان . تاحوججه بيت به سه ر ئه و كه سانه وه كه له و كاته دا ده يان بينى ..

بوئموونه له پيش پيغه مبه ريډا ، مه سه ره له گه ل حه زره تدا چوو بو بازرگاني بو خه ديجه . له ريگا تيبينى ده كرد هور سيهر ده كات بو حه زره ت . به لايه وه سه ير بوو ، جابوئنه وهى دنياييت كه ئه مه بو ئه وه به حه زره تى ده ووت باتوژيك رابكه ين و پيشبركى بكه ين ، كاتيک راشيان ده كرد هوره كه هه ر به سه ر سه رييه وه ده مايه وه ، جا كه گه رانه وه ئه مه ي بوخه ديجه گيړايه وه ..

له كاتى پيغه مبه ريشدا له غه زايه كدا به هه موو سوپاكه توزيك ئاويان پيمابوو له مه نجه ليكدا و حه زره ت ده ستى موباره كى تيخست و هه ندى دوعاى كرد . ئيتر هاوه لان بينيان كه ئاو له نيوان په نجه كانيه وه ده رده چييت و هه موو سوپاكه ده ستويزيان گرت و به شى پيويست ئاويان برد ..

ئه مه بيجه كه وهى كه حه زره ت هه ندى شتى ده فهرموو . پاش ماوه يكي كورت يان دريژ وهك پوژى پووناك ده هاتنه دى .. بوئموونه :

له غه زاي ته بوكدا له ناوچه ي ته بوك كه وشكوبرنگ و بى سه وزايى بوو هاوه لان شپرز بوون بو ئاو ، حه زره ت (ص) هاته سه ر بيرى كى بى ئاوو ده ستى

موباره کی تیخستو هندی دوعای خویندو ئاو سهری کرد ، هاوه لآن تیر ئاو بوون .. ئنجا چه زرت (ص) به موعازی کوپی چه به لی فهرموو ﴿یوشک یا معاذ ان طالت بك حیاة ان ترى ما هانا قد ملیء جنانا﴾ موسلیم .. واته : نه گهر ته مه نت در یژ بیت ، نهی موعاز ، نه م ناوچه یه ده بینی که پر بووه له باخ و بیستان و سه وزایی ..

ئیستا دیراسه کراوه له لایه ن زانا جیولۆجیه کانه وه که زۆرتن ئاوی کو بووه له هه موو نیوه دورگه ی عه ره بدا و له ژیر ناوچه ی ته بوک داو ، سوودی لیوهر گه راوه ئیستا ده بینی که پر بووه له باخ و بیستان و سه وزایی ، به جوړیک که گول و میوه ی هه مه جوړ ده نیرن بو و لات ه نه وروپیه کان ..

هه روه ها چه زرت (ص) هه والیدا که نیوه دورگه ی عه ره ب و میسرو قوسته نتینییه و پوما فه تح ده کرین ، هه موویان ها توونه ته دی و ته نها پوما ماوه ، که دیاره نه ویش دینه دی وه که نه وانی تر ، ئیتر به جه نگ بیت یان به ناشتی له پێی بانگه وازه . چونکه ﴿وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى﴾ .. موعجیزه ی هه تاهه تایى چه زرتیش (ص) که حوججه یه له سه ر به ره ی ئاده می ■ قیامه ت قورئانه ، که هه رچی به بی ده مار گه ی و ، به ویز دانه وه بیخوینیت دل و دهروونی ده هه ژینی و که مه ندکیشی ده کات به ره وه هه ق وراستی ..

موسلمان بوونی خیزانیکی جووله که

(یوسف کوهین) ی ته مه ن سی وشه ش سال شوینکه وتوی بزوتنه وه ی شاسی جووله که بوو له ئیسرائیل ، له پێی ئینته رنیه وه گفتوگو ی کرد له گه ل زانایه کی موسلمانداو پاش لی کو لینه وه ی زۆر خو ی و ژنه که ی و چوار مناله که ی موسلمان بوون له سال ی ۲۰۰۱ داو بوو به ن به ده نگوباسی سه ر لا په ره ی پوژنامه کانی ئیسرائیل و هه ر یه که یان له گو شه یه که وه قسه یان لیده کرد ..

ناوبراو ناوی خوځې گوږې بڼې یوسف خه تاب ۱ لوناى هاوسهریشی جلوبه رگی
 ئیسلامی پوښی ومالیان گواسته وه له (نتیفوت) هوه بڼې دى (طور) له
 قودسی پوښ هه لات و مثله کانیشیان هاوینان به شدارى دهکن له و دهوراتانه ی
 که بزوتنه وهی هه ماس دهیکه نه وه .. ئینته رنیت - پیگه ی الاسلام الیوم
 .. ۲۰۰۲/۸/۱۵

موسلمان بوونی قه شه نیراهیم فلورس

ناوبراو له سالی ۱۹۱۹ ز دا له نه سکه نده ری یه ی میسر له خیزانیکی گاور
 له دایک بووه له سالی ۱۹۴۸ ز دا زانکو ته و او دهکات و چوار سال خه ریکی
 مژده دان ده بیټ له ناو موسلمانانداو هه ولې زوړئ دات بو سار دکر دنه و هیان له
 ئیسلام و ئنجا نامه ی ماجستیره که ی ده نووسی به ناوی (کیف ندمر الاسلام
 بالمسلمین) ..

له گه ل ټو هه موو دوژمنایه ته ی بو ئیسلام ، ناوبراو له سالی ۱۹۵۵ دا گوڼی
 له ئایه تی ﴿ قل اوحى الى انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرانا
 عجا ، يهدي الى الرشدا فامنا به .. ﴾ ده بیټ و نه دا له دلی و هه ر که
 ده چیته وه ماله وه و سهیری سوره تی (الجن) دهکات و چهند جار یک
 دهی خوینیټ و ئنجا ده گه پټ به دواى ټو مژدانه ی که دراو ن به هاتنی محمد
 (ص) له ته ورات و ئینجیلدا ، وهک ټو وهی که له ته وراتدا (سفر اشعيا اصحاب ۷۹
) که ده لیت : (او یرفع الكتاب لمن لا يعرف القراءة ولا الكتابة ويقول له اقرا
 « يقول ما انا بقارىء)

واته : (ټو وهی که نا خوینیټ و نا نووسیټ و په راوه که ی بو دیت و پیی ده و تریټ
 بخوینه ، ده لیت خوینده وار نیم) هه ر وه که له ئینجیلی یو حه ناشدا هاتو وه
 (اصحاب ۱۴) (انا اصلی الى الله ليعطيكم معزيا اخر ليمكث معكم الى الابد

روح الحق (واته) : (حه زره تی عیسا فه رمووی من ده پاریمه وه له خوا که پیغه مبه ریکی تر تان بوئیت و، له گه لتان بمینیتنه وه بو هتا هتایی) .

دیاره نه و مژدانه هه مووی ناماژیه بو هاتنی هه زره ت (ص) . سه ره نجام ئیبراهیم موسلمان بوو ، هه رچه ند تووشی چه ره سه ره یی زوره ات ، کوئی نه داو بووه بانگخوازیکی چاک بوئیسلاام و خه لکیکی زور له سه لر ده ستیا موسلمان بوون ، بوئمونه له سالی ۱۹۷۹ دا سیانزه قه شه ی سودان له سه ر ده ستیا موسلمان بوون و که وتنه بانگه واز کردن له خوړئاوای سودان داو نه وانیش به هه زاران بته ره ست له سه ر ده ستیاندا موسلمان بوون (ئینته رنیت) ..

ئاواته که ت ها ته دی

دکتور علی زانایه کی بیرکاری یه له سعودیه و خاوه نی په راوی (رواد علم الصیدله) و (رواد علم الطب) و (رواد علم الکیمیا) و په راوی تره ده لیت : له نه مریکا ده مخویند ، روژیک دکتور توماس له گه ل راگری کوئیزه که ماندا هات و محازره یه کی بو داین له سه ر میژووی زانسته کان و ، باسی قوناغه کانی پیشکه وتنی زانستی کرد و که گه یشته سه ده ی هه وتی زایی نی په راندی ، منیش پرسیارم لی کرد که بوچی باسی پوئی موسلمانانی نه کرد ، (راگری کوئیزه که مان پرسیاره که می پی ناخوش بوو) .. نه ویش وتی راسته موسلمانان پوئیکی گه وره یان بینوو له به ره و پیش بردنی زانستدا ..

له داوی نه وه وه بیست سال دوستی یه ک بووین و هه ر نه و بووه سه ره رشتیاری نامه ی ماجستیرو دکتورا که م ..

زور جار گفت و گو مان ده کره له سه ر پوئی موسلمانان له میژوودا و نه مووت : نه وه ته موسلمانان له نه نده لوس دا هی نه ری توپ بوون و له زور بواری تریشدا دا هی نانیان کردووه ، خوژگه موسلمان ببویتایه ..

من گه پرامه وه ولاتی خوّم و پوژتیک کچه که ی له ئەمریکا وه تەلهفونی بو کردم و ههوالی دامی که باوکی مردوو وه ، وتی : هەرچی کارتی هه بووبی لای باوکم حەزم کردوو و ئاگاداری بکەم .. بەلام ئەوهی سەیره لەسەر کارته که ی تو نووسراوه (دکتۆر علی ئاواته کهت هاته دی) ... ئیتر له خوشیدا فرمیسک هات به چاو مداو زۆر سوپاسی خوام کرد که به موسلمان ی له دنیا دەرچوو ه ..

شایانی باسه دکتۆر علی ئەوهنده بلیمهت و زیره که له بواری بیرکاریدا ، سالانه که له یابان مه ته لیکی بیرکاری دانهین و جائیزه بو براوه دیاری ده کهن ، هه میشه مه رجیکیشی بو دانهین که نابێ دکتۆر علی به شداری بکات چونکه به دنیایی هه موو سالتیک ئەو براوه ده بیّت ..

مامۆستای مەرۆڤایه تی

ئەم قورئانه په راویکی بێ وینهیه له جیهان دا و ، بانگخوازی به ئەمهک و ماندوو نه ناسی ده وی که به ژیری و به دانایی بیگه ی نیت ، قورئان هه روا نه درایه ده ست مەرۆڤه بیخوینیته وه ، به لکو مامۆستایه کیشی له گه ل نارد که به و په راوه په روه ده یان بکات و به په وشتی جوانی سه رمه شق بیّت بو یان

حه زه رت (ص) له نه فسیه تی به رامبه ره کانی تی ده گه یشت و هه رکه س به پی ی خۆی مامه له ی له گه لدا ده کرد

کاتیک هه زه رت (ص) و موسلمانان قوربان یان پیش خو یان داو هاتن به ره و مه که (عومره) بکه ن ، قوربه یش نا رازی بوون و نوینه ریان نارد بو دانوستان له گه ل هه زه رتدا ..

یهکی له وانه ی هاتن له خیل ی (کنانه) بوو ، ناوی (حل یس) ی کو پی (علقمه) بوو ، هه زه رت (ص) که له دووره وه بی نی ، به ها وه لانی فه رموو : ئەوه فلان که سه له خیل یکه زۆر هه زیان له وشتره ، وشتره کانی قوربان ی به ره و و پووی

بەرن و نیشانی بدەن ، نیشانیاندا و بەدەنگی بەرز (لبيك اللهم ليك) يان دەوت، كە حلیس ئەو حالەى بینى وتى (سبحان الله) هیچ مانای نیه نەهیلریت بچنە بەیتەوہ . دواى گفتو گو گەپرایەوہ لای قورەیش و وتى پیم باشە پى یان لی نەگرن . بەقسەیان نەکرد .

(عروہ) ی کوپى (مسعود) ی (ثقی) یش هات ، حەزەرت (ص) دانوستانی لەگەل کردو ، (عروہ) ووتى : (محمد) چۆن مروڤ کەس و کارى خۆى پێشە کیش دەکات . ئایا پێش خۆت بیستووتە هیچ کەسیک خزم و خۆیشى خۆى رابمالیت ؟ خۆ ئەگەر ئەوى تریشیان بى وەلاهی من کۆمەلیک دەموچاوو هەرچى و پەرچى دەبینم لە پشەتەوہن هەر کە لیت قەوما رادەکەن و بى کەس دەمینیتەوہ ، ئەبوەکر هەلیدایەو ووتى . قور بەسەر عەقلى تۆ و (لات) یش ، ئیمە هەلیدیین و رادەکەین ...!!

لە ماوەى مانەویدا حەزەرت دەستنوێژیکى لەبەر چاوى شت . عروہ بەچاوى خۆى بینى کە چۆن دلۆپى ئاوى دەستنوێژکەى نەدەکوتە سەر زەوى و هاوەلان بۆ موبارەكى دەیان برد و دەیانھینا بەدەم و چاو و لەشیاندا (ئەمەش بوئەوہى بۆى بەسەلمینى کە موسلمانان چۆن لە خزمەت حەزەرتدا (ص) ..

کاتى گەپرایەوہ ، بە قورەیشى وت : بە خوا من چووم بۆ لای پادشاکان و ، قەیسەر و کیسرى و نەجاشیم بینوہ . کەسم نەدیوہ هاوہلەکانى ئاوا پێزى لیبگرن و بە گەورە سەیری بکەن ، پى یان بدەن با عومرەى خویان بکەن ... بە قسەى ئەمیشیان نەکرد ...

ئنجا (مکرز بن حفص) هات ، حەزەرت هەر کە لە دوورە وە بینى فەرمووى ئەوہ (مکرز) . پیاویکی فاجرە ئەمیش سوودی نەبوو ...

ئىنجا قورەيش (سەھىل ى كوپى عمرو) ى نارد تا سولج بكات و پەيماننامە يەك
بەرھەم بەينى، ھەر كە لە دورەو دەركەوت، ھەزرىت گەشېن بوو فەرمووى
ئەم پىاۋە ھات كار ئاسانئىتان بۆ بكات، مادامەكى ئەمەيان ناردىت كەواتە
قورەيش سولجى پىخۆشە ... (ھەرواش دەرچوو).

كە رېكەوتن ... يەكى لە بەندەكانى پەيماننامە كەش ئەو بوو، ئەگەر (پىئاويك)
لە مەككە ھەت بۆ مەدىنە ھەزرىت (ص) تەسلىمى بكاتەو، ئەگەر لە
مەدىنەو چوو وە بۆ مەككە ئەوان تەسلىمى نەكەنەو، لەو كاتەدا، (ئەبو
جەندەل كوپى سۈھەيل) كە لە مۇسلمانە چەوساۋەكانى مەككە بوو پراي كرد
بوو، ھەت بۆلای ھەزرىت، سۈھەيلى باۋكى وتى
: كەواتە ئەيبەمەو، ئىمە ئىستاپەيمانمان بەست .. ئەبو جەندەل، وتى :
مۇسلمانان چۆن بگەرېمەو، و، تووشى فېتنەم بكن و سزام بدەن ھەزرىت
(ص) فەرمووى : (ئەبو جەندەل) ئارام بگرە و چاۋەروانى پاداشتى خوا بە،
خو يار بىت خۋاى گەرە چارەسەرىك بۆ تۆ و ھارپىكانت دەدۆزىتەو، ئىمە
تازە پەيمانمان داۋە نابى پەيمان شكىنى بكەين ... بەھەر حال ئەبو جەندەل
پۇيشتەو و پازى بوو بە فەرمانى ھەزرىت ..

(زۆر كەسى وا ھەيە بەرگەي موقفى وا ناگرىت و، لە دىن وەردەگەر!)
دواتر، ئەبو جەندەل و چەند صحابەيەكى ترپايان كرد لە مەككەو كۆمەللىكى
چەكداريان دروستكرد لاي دەرياي سوور و پەلامارى قافلەي قورەيشيان دەدا،
تا قورەيش ناچار بوو خۆى ئەو بەندە ھەلوەشىئىتەو ..

لە فەتھى مەككە دا سۈھەيل چارى نەما و ويستى مۇسلمان بىت، بەلام لە
كردەوەكانى پابردووى دەرەسا، بۆيە كورەكەي نارد بۆلای ھەزرىت (ص) كە
پرسىارى بۆ بكات ئەوئىش فەرمووى : دەتوانىت بىت مۇسلمان بى و ھىچى

لټاکهين .. ئنجا حەزەت بە ھاوہ لانی فەرموو : کە سوهیل ھات کەس
 سەیری نەکات ، ئەمەش بو ټوہی تەریق نەبیتهوہو دلی هیچ نەکات ..
 ئنجا کاتی کە ھات ھاوہ لانی ھەموو سەریان داخست و سەریان نەکرد ، جا
 بەراستی ئەمە ټوہپەری دلراگرتن و حسابکردنە بو بریندارنە بوونی ھەستی
 بەرامبەر ..

جا ھەروەک پیاو باشیک دەفرمویت : ئای چ دینی کە ئەگەر پیاوی ھەبیت کاری
 بو یاکات ..

بەلی بانگخوازی بە ئەمەک و خواناس و دلسۆزی ماندوونە ناس دەتوانیت
 خەزمتی باش پیشکەش بکات و ببیتە مایە سەرفرازی دنیاو قیامەتی خوئی
 و خەلکی ..

لە کوتاییدا لە خواي گەورە دەپارێینەوہ ھەروەک حەزەت (ص)، کە
 خوشەوێستی خوئی و ھەموو ئەو شتانەمان بداتی کە خوشەوێستی یەکە
 سوودی ھەیە بۆمان لای خوا، وە دەپارێینەوہ ئی کە ھەر شتیکی داینی
 کە حەزی پی دەکەین و خوشمان دەوێت، ببیتە ھیزو تواناو ھاندەرمان بو ټوہ
 شتانە ی کە خوا خوشی دەوین، وە ھەر شتیکی نەداینی لەوہی کە حەزی
 پی دەکەین و خوشمان دەوێت بیکا بە دەست بەتالی بۆمان تا خەریکی ئەو شتانە
 بین کە ئەو حەزی پی دەکات و خوشی دەوین.

(اللهم ارزقني حبك وحب من ينفعني حبه عندك ، اللهم ما رزقتني مما احب
 فاجعله قوة لي فيما تحب، اللهم وما رزيت عني مما احب فاجعله فراغا لي فيما
 تحب) الترمذی (٣٤١٣) .. تا بە یکگە یشتنەوہ یەکی تر بەو خوا یە تان دەسپیرین کە
 سپاردە زایە ناکات .. ھەر شادو سەر فرازو دروست بن ..

سەرچاوه كان

- ۱= ته فسیری ئاسان - ماموستان بورهان محمد ئەمین
- ۲= التاج الجامع للاصول فی احادیث الرسول / وه رگی پرائی ماموستان نوری فارس
- ۳= قواعد التدبر الامثل لکتاب الله عزوجل / عبدالرحمان الميدانی
- ۴= تيجان البيان فی مشکلات القرآن / الخطيب محمد امين العمري / تحقيق / حسن الرزو
- ۵= بلاغة الكلمة فی التعبير القرانی / د. فاضل السامرائی
- ۶= لمسات بيانية فی نصوص من التنزيل / د. فاضل السامرائی
- ۷= كيف نتعامل مع القرآن العظيم / د. يوسف القرضاوی
- ۸= مجلة الاعجاز ... ۹= گوڤاری هه یف
- ۱۰= گولای سهر مؤر / موباره کفوری

ناوہپۆك

- | | |
|-----|------------------------------|
| ۱ | پیشہ کی |
| ۲ | بنہ ماکانی تیگہ یشتنی قورئان |
| ۹۸ | بازگانیکى پر خیر |
| ۱۰۱ | قورئان خوینی بۆن خوش |
| ۱۰۲ | ھیمەت بەرزان |
| ۱۰۳ | ویستگەى قورئانى |
| ۱۰۷ | قورئان موعجیزەيە |
| ۱۱۱ | مامۇستای مرقایەتى |
| ۱۱۵ | سەرچاوەکان |